

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/1075,

annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) ja erityisesti sen 5 artiklan 10 kohdan, 6 artiklan 8 kohdan, 10 artiklan 9 kohdan, 12 artiklan 6 kohdan, 15 artiklan 4 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan, 36 artiklan 14 kohdan, 55 artiklan 3 kohdan, 82 artiklan 3 kohdan ja 88 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tämän asetuksen säännökset liittyvät läheisesti toisiinsa, koska niissä käsitellään direktiivissä 2014/59/EU säädettyä kriisinratkaisukehystä laitoksen elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnitteluvaiheesta alkaen, varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheen kautta aina kriisinratkaisutoimen toteutushetkeen. Jotta varmistettaisiin, että nämä säännökset, joiden pitäisi tulla voimaan samaan aikaan, ovat linjassa keskenään ja jotta helpotettaisiin kriisinratkaisuprosessia, on tarpeen, että laitokset, viranomaiset ja markkinatoimijat, mukaan lukien sijoittajat, jotka ovat unionin ulkopuolisissa valtioissa asuvia henkilöitä, saavat velvollisuuksistaan ja oikeuksistaan kattavan käsityksen keskitetyksi. Tämän vuoksi on suotavaa, että direktiivissä 2014/59/EU edellytetyt asianomaiset tekniset sääntelystandardit sisällytetään yhteen asetukseen.
- (2) Direktiivin 2014/59/EU määritelmien lisäksi tarvitaan eräitä erityisiä määritelmiä käytetyistä teknisistä käsitteistä.
- (3) Elvytysuunnitelmiin sisällytettävistä vähimmäistiedoista annettavissa yhdenmukaisissa säännöissä olisi otettava rajoituksitta huomioon toimivaltaisten viranomaisten valtuudet asettaa tietyille laitoksille yksinkertaistettuja velvoitteita elvytysuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien osalta direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (4) Yhdenmukaisissa säännöissä olisi lisäksi täsmennettävä, mitä tietoja sisällytetään erilliseen elvytysuunnitelmaan ja direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti konsernin elvytysuunnitelmaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisten direktiivin 4 artiklan mukaisesti asetettujen yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista.
- (5) On tärkeää, että elvytysuunnitelmiin sisällytetyt tiedot ovat riittävät ja että ne vastaavat tarkoin edellytyksiä, jotka määräytyvät sen mukaan, onko kyseessä elvytysuunnitelma, jonka on laatinut laitos, joka ei kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin, vai onko kyseessä direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 2 kohdan mukainen erillinen elvytysuunnitelma tai direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 5 ja 6 kohdan mukainen konsernin elvytysuunnitelma.
- (6) Jotta elvytysuunnitelmien rakenne olisi helpompi jäsentää, tietovaatimukset olisi ryhmiteltävä tiettyihin jaksoihin, joista osa olisi jaoteltava alajaksoihin, kuten tässä asetuksessa säädetään.
- (7) Jotta elvytysuunnitelmat voidaan tarvittaessa panna täytäntöön tehokkaasti ja oikea-aikaisesti, on tärkeää, että kyseisten suunnitelmien perustana on moitteeton päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakente. Elvytysuunnitelmissa olisi näin ollen oltava kuvaus kyseiseen tapaukseen liittyvästä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmästä. Suunnitelmassa olisi muun muassa selostettava, miten se kehitettiin, kuka sen hyväksyi ja miten se on sisällytetty laitoksen tai konsernin yleiseen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmään. Elvytysuunnitelmassa olisi tapauksen mukaan selostettava, millä toimenpiteillä on varmistettu mahdollisen tytäryritystä koskevan erillisen elvytysuunnitelman ja konsernin elvytysuunnitelman välinen johdonmukaisuus.
- (8) Elvytysuunnitelmat ovat ratkaisevan tärkeitä arvioitaessa elvytystoimintavaihtoehtojen toteutettavuutta. Näin ollen elvytysuunnitelman olisi sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot päätöksentekomenettelystä, jolla suunnitelma otetaan käyttöön päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteen olennaisena osana ja pohjautuen eskaloitimenetelyyn, jossa käytetään direktiivin 2014/59/EU 9 artiklassa tarkoitettuja indikaattoreita. Jokainen kriisi on erilainen, ja siksi yhden indikaattorin täytyminen ei johda automaattisesti tiettyyn elvytystoimintavaihtoehtoon eikä yleensääkään aktivoi ratkaisukehystä, joka automaattisesti edellyttää tietyn elvytystoimintavaihtoehdon täytäntöönpanoa ennalta määritettyjen menettelyllisten vaatimusten mukaisesti. Indikaattoreita olisi käytettävä pikemminkin ilmaisemaan se, että olisi aloitettava eskaloitimenetely, jossa arvioidaan, miten kriisitilanne olisi parasta ratkaista. Ennen kyseisten indikaattorien täyttymistä olisi hyödynnettävä myös tavanomaisessa riskinhallinnassa käytettyjä tietoja ja vertailuarvoja ja tiedotettava niiden perusteella laitokselle tai konsernille, että sen taloudellinen tilanne uhkaa heikentyä tai että indikaattorit saattavat lauetta. Tällaiset varhaiset varoitussignaalit eivät ole direktiivissä 2014/59/EU tarkoitettuja indikaattoreita eivätkä osoituksia elvytysvaiheeseen siirtymisestä, eivätkä ne edellytä tavanomaisten menettelyjen lisäksi eskaloitinta, mutta niiden avulla voidaan varmistaa, että laitoksen tavanomainen riskinhallinta ja indikaattoreiden seuranta ovat keskenään johdonmukaisia. Elvytysuunnitelman olisi siksi sisällettävä kuvaus siitä, miten laitoksen riskinhallinnan soveltuvat osat kytkeytyvät indikaattoreihin.
- (9) Strategisessa analyysissä olisi otettava huomioon elvytysuunnitelmia koskevat kansainväliset standardit, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän määrittämät finanssilaitosten kriisintarkkailujärjestelmien avaintekijät ("Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" -asiakirja). Avaintekijöitä koskevan asiakirjan mukaan strategisessa analyysissä olisi kartoitettava laitoksen keskeiset ja järjestelmän kannalta tärkeät toiminnot ja määritettävä tärkeimmät toimet, joiden avulla näitä toimintoja ylläpidetään eri elvytyskenaarioissa. Näin ollen strategisen analyysin olisi sisällettävä kaksi osaa. Strategisen analyysin ensimmäisessä osassa olisi kuvattava laitos tai konserni ja sen ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot. Laitosta tai konsernia koskevassa kuvauksessa olisi annettava yleiskuvaus laitoksesta tai konsernista ja sen toiminnasta ja kuvattava yksityiskohtaisesti sen ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot. Jotta elvytystoimintavaihtoehtoja (esimerkiksi liiketoiminta-alueista luopuminen tai niiden myynti) olisi helpompi arvioida, on tärkeää yksilöidä oikeushenkilöt, joihin ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot sisältyvät, ja analysoida konserninsisäisiä sidoksia. Laitokset ovat direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti velvolliset osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että elvytysuunnitelma voitaisiin kohtuullisella todennäköisyydellä panna täytäntöön aiheuttamatta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle. Lisäksi direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, missä määrin elvytysuunnitelma tai siinä esitetyt yksittäiset toimintavaihtoehdot voitaisiin panna täytäntöön aiheuttamatta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle. Elvytysuunnitelmissa olisi sen vuoksi oltava kuvaus ulkoisista sidoksista.
- (10) Strategisen analyysin toisessa osassa olisi yksilöitävä ja arvioitava mahdollisia elvytystoimintavaihtoehtoja. Laitoksen tai konsernin käytettävissä olevat elvytystoimintavaihtoehdot olisi ensin kuvattava kytkemättä niitä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

mihinkään tiettyyn vaikean rahoitustilanteen skenaarioon. Ne ovat keinoja parantaa yleistä kriisivalmiutta ja auttaa laitosta tai konsernia reagoimaan kriisiin joustavasti. Sen jälkeen strategisessa analyysissä olisi selostettava, miten elvytystoimintavaihtoehtoja on testattu erilaisissa vaikean rahoitustilanteen skenaarioissa, jotta voidaan arvioida alustavasti, mitkä elvytystoimintavaihtoehdot olisivat tehokkaita kussakin skenaariossa, ja esittää siten käytännön testituloksia elvytystoimintavaihtoehtojen tehokkuudesta ja indikaattoreiden asianmukaisuudesta. Elvytystoimintavaihtoehdoissa olisi myös esitettävä toimet, jotka laitos voisi toteuttaa, jos direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset täytyvät.

- (11) Elvytysuunnitelmasta tiedottaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta on mahdollista panna suunnitelma täytäntöön tehokkaasti ja aiheuttamatta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle. Elvytysuunnitelman olisi sen vuoksi sisällettävä myös viestintää ja julkistamista koskeva jakso, jossa käsitellään asianomaisille sisäisille elimille ja laitoksen tai konsernin henkilöstölle suunnattua sisäistä viestintää sekä ulkoista viestintää.
- (12) On mahdollista, että elvytysuunnitelma aiheuttaa muutoksia laitoksen liiketoimintaorganisaatioon joko siksi, että helpotettaisiin suunnitelman päivittämistä ja sen tulevaa täytäntöönpanoa ja seurattaisiin indikaattoreita, tai siksi, että menettelyssä on havaittu elvytystoimintavaihtoehtojen toteutusta haittaavia esteitä. Elvytysuunnitelmassa olisi kuvattava kyseiset organisaatiota koskevat valmistelu- ja seurantatoimet, jotka laitoksen olisi toteutettava, jotta olisi helpompi arvioida käytännössä, voidaanko suunnitelma kohtuullisella todennäköisyydellä panna täytäntöön, ja jotta laitoksen tai konsernin ja toimivaltaisten viranomaisten olisi helpompi seurata suunnitelman täytäntöönpanoa.
- (13) On tärkeää määritellä vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen täytyy ottaa huomioon arvioidessaan laitosten laatimia elvytysuunnitelmia direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 2 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.
- (14) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ 16 artiklassa annetaan Euroopan pankkiviranomaiselle, jäljempänä 'EPV', valtuudet antaa ohjeita unionin oikeuden yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset, joille kyseiset ohjeet ovat osoitettuja, pyrkivät kaikkiin tavoin noudattamaan ohjeita. Koska direktiivissä 2014/59/EU valtuutetaan EPV antamaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään direktiivin tiettyjä näkökohtia, toimivaltaisen viranomaisten olisi mainitun artiklan mukaisesti otettava huomioon elvytysuunnitteluun liittyviä skenaarioita ja elvytysuunnitelmiin sisällytettäviä indikaattoreita käsittelevät EPV:n antamat ohjeet ja pyrittävä kaikkiin tavoin noudattamaan kyseisiä ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (15) Kuten direktiivissä 2014/59/EU säädetään, elvytysuunnittelun tavoitteena on yksilöidä toimintavaihtoehtoja, joilla säilytetään tai palautetaan ennalleen vakavaan ongelmatilanteeseen joutuneen laitoksen tai konsernin elinkelpoisuus ja rahoitusasema. Elvytysuunnitelman arviointiperusteiden avulla olisi näin ollen pyrittävä varmistamaan, että suunnitelma on sen piiriin kuuluvien yhteisöjen kannalta tarkoituksenmukainen ja että suunnitelma ja siinä yksilöidyt toimintavaihtoehdot ovat toimivia ja että ne voidaan aikanaan toteuttaa. Täsmälliset seikat, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, riippuvat elvytysuunnitelman sisällöstä ja laajuudesta. Olisi vahvistettava arvioitavia vähimmäisperusteita koskevat yhdenmukaiset säännöt, jotta otettaisiin huomioon toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudet määrätä tietyille laitoksille yksinkertaistettuja velvoitteita elvytysuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien osalta direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti.
- (16) Tarvittaessa olisi määritettävä lisäperusteita, joita sovelletaan konsernin elvytysuunnitelmien arviointiin, jotta voidaan ottaa huomioon tällaisiin suunnitelmiin sovellettavat direktiivissä 2014/59/EU säädetyt lisävaatimukset.
- (17) Elvytysuunnitelmien olisi oltava täydellisiä, ja niiden olisi sisällettävä kaikki direktiivissä 2014/59/EU edellytetyt tiedot, mukaan lukien tässä asetuksessa täsmennetyt tiedot. Suunnitelmien olisi myös oltava kattavia, ja niiden olisi sisällettävä tarpeeksi yksityiskohtaista tietoa ja riittävästi erilaisia toimintavaihtoehtoja ottaen huomioon suunnitelman piiriin kuuluvan yhden tai useamman yhteisön olosuhteet.
- (18) Kriisintarkausuunnitelmien sisältöä koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon meneillään oleva työ, jossa on tavoitteena koordinoida näitä näkökohtia maailmanlaajuisesti finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän kautta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (19) Kriisintarkkaisuun suunnitelmien sisältöä ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevien standardien olisi oltava riittävän joustavia, jotta voidaan ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen tai konsernin olosuhteet ja jotta voidaan varmistaa, että suunnitelmat ovat kohdennettuja ja hyödyllisiä kriisintarkkaisustrategian täytäntöönpanon kannalta.
- (20) Kriisintarkkaisuviranomaisen olisi arvioitava, onko kriisintarkkaisuavoitteet käytännössä mahdollista saavuttaa uskottavasti tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa. Tätä varten ne saattavat joutua hyödyntämään talletussuojajärjestelmien alaa koskevaa asiantuntemusta. Likvidaation käytännön toteutavuuden ja uskottavuuden arviointi ei sulje pois tarvetta arvioida, saavutetaanko kriisintarkkaisuavoitteet samassa laajuudessa kansallisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, mukaan lukien tavoite, jonka mukaan olisi mahdollisimman vähän turvaututtava poikkeukselliseen rahoitustukeen.
- (21) Purkamismahdollisuuksien arviointi on iteratiivinen prosessi ja mahdollinen ainoastaan, jos sen perustana on yksilöity parhaiten soveltuva kriisintarkkaisustrategia. On mahdollista, että kriisintarkkaisuviranomaiset toteavat prosessin päätteeksi, että on parempi käyttää muutettua tai täysin erilaista strategiaa.
- (22) Olisi myös tarkasteltava parhaiten soveltuvan kriisintarkkaisustrategian muunnoksia sellaisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi, jotka estävät parhaiten soveltuvan kriisintarkkaisustrategian täytäntöönpanon; esimerkiksi kun yhden kriisintarkkaisuviranomaisen malliin perustuvaa strategiaa ("single point of entry strategy"), jossa käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta, ei enää pystytä toteuttamaan, jos tappiot ovat suuremmat kuin emoyhteisön liikkeeseen laskemat hyväksyttävät velat.
- (23) Konsernien kriisintarkkaisuun suunnitelmia ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevissa standardeissa olisi sallittava, että kriisintarkkaisustrategia perustuu jompaankumpaan finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän viimeistelemään ja direktiivin 2014/59/EU johdanto-osan 80 kappaleessa tarkoitettuun lähestymistapaan. Kriisintarkkaisustrategiat voivat nimittäin olla puitteiltaan sellaiset, että yksi kriisintarkkaisuviranomaisen käyttää kriisintarkkaisuvälineitä konsernin holdingyhtiön tai emoyrityksen tasolla ("single point of entry", yhden kriisintarkkaisuviranomaisen malli), tai sellaiset, että useampi kuin yksi kriisintarkkaisuviranomaisen käyttää kriisintarkkaisuvälineitä useampaan kuin yhteen alueelliseen tai toiminnalliseen alakonserniin tai yhteisöön rajatylittävissä konserneissa ("multiple point of entry", usean kriisintarkkaisuviranomaisen malli), taikka niissä voi aineksia molemmista puitteista.
- (24) Kriisintarkkaisuun suunnittelussa ja purkamismahdollisuuksien arvioinnissa olisi joka tapauksessa otettava huomioon muilta kuin kriisintarkkaisuun toteuttavilta kriisintarkkaisuviranomaisilta edellytetyt mahdolliset tukitoimet, kuten tietojen toimittaminen ja kriittisten yhteisten palvelujen tarjonnan jatkaminen, tai päätökset pidättäytyä toteuttamasta kriisintarkkaisuun ottaen huomioon, että muilla kriisintarkkaisuviranomaisilla on oikeus toimia tarvittaessa omasta aloitteestaan kotimaan rahoitusvakauden saavuttamiseksi, jos johtavat kriisintarkkaisuviranomaiset eivät toteuta tehokkaita toimia.
- (25) Direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa eritellään useita seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuksia, mutta kyseisessä jaksossa oleva luettelo on puutteellinen ja vaatii täsmennyksiä.
- (26) Direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaan kriisintarkkaisuun olisi toteutettava vain siinä tapauksessa, ettei laitoksen tai konsernin likvidaatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi yleisen edun mukaista, ja näin ollen purkamismahdollisuuksien arvioinnissa tällaista likvidaatiota olisi tarkasteltava kriisintarkkaisuun vaihtoehtona.
- (27) Direktiivin 2014/59/EU 23 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan useita edellytyksiä, joiden on täyttyvä, jotta emoyritys, unionissa emoyrityksenä toimiva laitos ja tietyt konserniin kuuluvat muut yhteisöt ja niiden muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa sijaitsevat tytäryritykset, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, voivat kyseisen direktiivin III luvun mukaisen konsernin rahoitustukisopimuksen perusteella tarjota rahoitustukea, joka on muodoltaan lainaa, takauksien asettamista tai varojen tarjoamista käytettäväksi vakuutena toiselle konserniyhteisölle, joka täyttää varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset. Direktiivin 2014/59/EU 25 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tukea tarjoavan konserniyhteisön toimivaltainen viranomaisen voi kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä.

- (28) Ottaen huomioon tukea saavan yhteisön rahoitusvaikeudet sekä edellytys, jonka mukaan rahoitustuen avulla olisi pystyttävä kohtuullisella todennäköisyydellä poistamaan nämä vaikeudet, olisi analysoitava perusteellisesti tukea saavan yhteisön pääoma- ja maksuvalmiustarpeet ja analysoitava rahoitusvaikeuksien sisäiset ja ulkoiset syyt sekä aiemmat, nykyiset ja odotetut markkinaolosuhteet. Tämän analyysin olisi katettava suunnitellut toimenpiteet, joiden avulla on määrä puuttua tukea saavan yhteisön vaikeuksien syihin ja joilla voidaan tehokkaasti tukea sen taloudellisen tilanteen palauttamista ennalleen.
- (29) Eri edellytysten arvioinnista vastaavat kyseinen tukea tarjoava yhteisö, jäljempänä 'tukea tarjoava yhteisö', sekä se toimivaltainen viranomaisen, jonka vastuualueeseen tukea tarjoava laitos kuuluu. Arvioinnissa olisi otettava huomioon mahdollisten epäsuotuisien kehityssuuntien riski. Tehdäkseen kattavan arvioinnin tukea antavaan yhteisöön liittyvistä edellytyksistä toimivaltaisen viranomaisen, jonka vastuualueeseen tukea tarjoava yhteisö kuuluu, olisi lisäksi otettava huomioon sen toimivaltaisen viranomaisen toimittamat tiedot ja arvioinnit, jonka vastuualueeseen rahoitustukea saava konserniyhteisö kuuluu.
- (30) Tarkasteltaessa edellytystä, jonka mukaan sopimuksen ehtojen on oltava direktiivin 2014/59/EU 19 artiklan 7 kohdan mukaisia, olisi otettava huomioon tukea saavan yrityksen maksukyvyttömyysriski ja tukea tarjoavalle laitokselle tukea saavan yhteisön maksukyvyttömyystilanteesta aiheutuva tappio; tarkastelussa olisi verrattava tuen jälkeistä tilannetta tilanteeseen, jossa tukea ei myönnetä, ja siinä olisi käytettävä lähtökohtana kaikkia merkityksellisiä tietoja. Sopimuksen ehtojen olisi oltava tukea tarjoavan yhteisön omien etujen mukaiset, kuten 19 artiklan 7 kohdan b alakohdassa kuvataan; kyseisessä alakohdassa säädetään, että ehdoissa voidaan ottaa huomioon osapuolelle rahoitustuen tarjoamisesta koitua välitön tai välillinen hyöty. Tämän tarkastamiseksi olisi tehtävä perusteellinen analyysi kustannuksista ja hyödyistä, joita tukea tarjoavalle yhteisölle ja konsernille kokonaisuudessaan aiheutuu molemmissa skenaarioissa.
- (31) Rahoitustukisopimukset ja konsernin rahoitustuen tarjoaminen saattavat parantaa konsernin purkamismahdollisuuksia, esimerkiksi jos ne ovat linjassa kriisinratkaisustrategian sisältämän tappioiden kattamismekanismin kanssa. Toisaalta ne voivat myös heikentää valitun kriisinratkaisustrategian toteutettavuutta, esimerkiksi jos strategiassa edellytetään konsernin eri osien erottamista toisistaan. Purkamismahdollisuuksiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa olisi sen vuoksi käytettävä perustana purkamismahdollisuuksien arviointia, erillistä kriisinratkaisusuunnitelmaa ja tapauksen mukaan konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa, sellaisena kuin se on vahvistettu kriisinratkaisukollegioiden yhteisellä päätöksellä.
- (32) Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 36 artiklaa sekä 49 artiklan 3 kohtaa ja 74 artiklaa on tärkeää varmistaa, etteivät riippumattomat arvioijat arvostustehtäviä suorittaessaan ole eikä niiden katsota olevan viranomaisten, mukaan lukien kriisinratkaisuviranomainen, tai mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön vaikutuksen alaisia.
- (33) Näin ollen olisi sovellettava yhdenmukaisia sääntöjä, kun määritetään, missä olosuhteissa henkilön katsotaan olevan riippumaton asianomaisista viranomaisista, mukaan lukien kriisinratkaisuviranomainen, ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua laitoksesta tai yhteisöstä. Näiden sääntöjen olisi sisällettävä vaatimuksia, jotka koskevat kyseisen henkilön asiantuntemusta ja resursseja ja henkilön suhdetta asianomaisiin viranomaisiin, mukaan lukien kriisinratkaisuviranomainen, ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun laitokseen tai yhteisöön.
- (34) Riippumattomuutta voidaan lujittaa asettamalla edellytyksiä, joilla varmistetaan riippumattoman arvioijan asiantuntemuksen ja resurssien riittävyys. Olisi ennen kaikkea varmistettava, että riippumattomalla arvioijalla on tarvittava pätevyys, tiedot ja asiantuntemus kaikilta asiaankuuluvilta osa-alueilta, erityisesti pankkialan arvonmäärityksen ja laskentatoimen alalta. Olisi myös varmistettava, että riippumattomalla arvioijalla tai riippumattoman arvioijan saatavilla on riittävät henkilö- ja tekniset resurssit arvostuksen suorittamista varten. Tätä varten on mahdollisesti tarkoituksenmukaista hankkia käyttöön riittävät henkilö- ja tekniset resurssit turvautumalla muiden arvonmääritysasiantuntijoiden tai asianajotoimistojen tai muiden tahojen henkilöstöön tai toimeksisaajiin arvostuksen suorittamisen yhteydessä. Jos avuksi palkataan henkilöstöä tai hankitaan toimeksisaajia, niiden eturistiriidattomuus on varmistettava, jotta riippumattomuus ei vaarannu. Riippumattoman arvioijan olisi kaikissa tapauksissa oltava vastuussa arvostuksen tuloksesta.
- (35) Lisäksi olisi varmistettava, että riippumaton arvioija kykenee suorittamaan arvostuksen tehokkaasti ja turvautumatta aiheettomasti mihinkään asianomaiseen viranomaiseen, kriisinratkaisuviranomainen mukaan luettuna, ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun laitokseen tai

yhteisöön. Arvostuksen suorittamisen tueksi tarvittavien ohjeiden tai neuvonnan antamista, esimerkiksi kun on kyse unionin lainsäädännön nojalla kriisinratkaisun arvostustarkoituksiin osoitetuista menetelmistä, ei kuitenkaan olisi pidettävä aiheettomana turvautumisena, jos tällaisten ohjeiden tai tällaisen neuvonnan katsotaan olevan tarpeen arvostuksen suorittamisen tukemiseksi. Avun tarjoamista, esimerkiksi kun kyseinen laitos tai yhteisö tarjoaa avuksi järjestelmiä, tilinpäätöksiä, sääntelyn edellyttämiä katsauksia, markkinatietoja, muita asiakirjoja tai muuta apua riippumattomalle arvioijalle, ei myöskään pitäisi estää, jos nimittävä viranomais tai vastaava muu viranomais, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, arvioi, että sen katsotaan olevan tarpeen arvostuksen suorittamisen tukemiseksi. Ohjeiden, neuvonnan tai muuntyyppisen tuen antamisesta olisi sovittava tapauskohtaisesti tai tapausryhmittäin noudattaen kulloinkin käytössä olevia menettelyjä.

- (36) Kohtuullisen korvauksen maksamista ja kohtuullisten kulujen korvaamista arvostuksen yhteydessä ei pitäisi estää.
- (37) Riippumattomuus voi vaarantua, jos arvostuksen suorittaa henkilö, joka on minkä tahansa asianomaisen viranomaisen, kriisinratkaisuviranomaisen mukaan luettuna, ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön palveluksessa tai sidoksissa niihin; riippumattomuus voi vaarantua siitäkin huolimatta, että on otettu käyttöön täysimääräinen rakenteellinen erottaminen esimerkiksi oman työn tarkastamisen, oman edun, asianajon, läheisyyden, luottamuksen tai painostuksen muodostamien uhkien välttämiseksi. Sen vuoksi on tarpeen huolehtia asianmukaisen oikeudellisen erottamisen varmistamisesta niin, ettei riippumaton arvioija ole minkään asianomaisen viranomaisen, kriisinratkaisuviranomaisen mukaan luettuna, eikä direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön palveluksessa tai niiden toimeksisaaja tai konsernisuhteessa niihin.
- (38) On myös tarpeen varmistaa, ettei riippumattomalla arvioijalla ole olennaista etuyhteyttä tai eturistiriitaa mihinkään asianomaiseen viranomaiseen nähden, kriisinratkaisuviranomaisen mukaan luettuna, eikä direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun laitokseen tai yhteisöön nähden, mukaan lukien sen toimiva johto, määräysvaltaa käyttävät osakkeenomistajat, konserniyhteisöt ja merkittävät velkojat; tällainen tilanne voi syntyä, jos riippumaton arvioija on kyseisen laitoksen tai yhteisön merkittävä velkoja. Myös henkilökohtaiset suhteet voivat muodostaa olennaisen etuyhteyden.
- (39) Näin ollen nimittävän viranomaisen tai vastaavan muun viranomaisen, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, olisi arvioitava mahdollisten olennaisten etuyhteyksien tai eturistiriitojen olemassaolo. Riippumattoman arvioijan olisi tämän arvioinnin yhteydessä ilmoitettava nimittävälle viranomaiselle tai vastaavalle muulle viranomaiselle, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, kaikista todellisista tai mahdollisista eduista, joita voidaan kyseisen henkilön näkemyksen mukaan pitää olennaisina kyseisen viranomaisen arvioinnissa; samassa yhteydessä riippumattoman arvioijan olisi annettava kaikki tiedot, joita kyseinen viranomais voi kohtuudella pyytää arvioinnin tueksi. Kun kyseessä on oikeushenkilö, riippumattomuutta olisi arvioitava suhteessa koko yhtiöön tai henkilöyhtiöön ottaen kuitenkin huomioon mahdollinen rakenteellinen erottaminen ja muut mahdolliset tehtävien erillään pitoon tarkoitettujen järjestelyjen arvostukseen mahdollisesti osallistuvien henkilöstön jäsenten ja muiden henkilöstön jäsenten välillä esimerkiksi oman työn tarkastamisen, oman edun, asianajon, läheisyyden, luottamuksen tai painostuksen muodostamien uhkien välttämiseksi. Jos nämä uhat ovat sovellettuihin suoja toimiin verrattuina niin merkittäviä, että henkilön riippumattomuus vaarantuu, kyseisen yhtiön tai henkilöyhtiön ei pitäisi olla riippumattomana arvioijana.
- (40) Sellaista lakisääteistä tilintarkastajaa, joka on suorittanut direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön tarkastuksen riippumattoman arvioijan kelpoisuusarviointia edeltävänä vuonna, ei pitäisi missään olosuhteissa katsoa riippumattomaksi. Myös muut tarkastus- ja arvonmäärittämissä palvelut, joita kyseiselle laitokselle tai yhteisölle on tarjottu vuosina, jotka välittömästi edeltävät päivää, jona riippumattomuus on määrä arvioida, olisi katsottava olennaiseksi etuyhteydeksi tai eturistiriidaksi, jollei nimittävän viranomaisen tai vastaavan muun viranomaisen, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, hyväksymällä tavalla osoiteta, että tämä ei pidä paikkaansa, kun otetaan huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien mahdollinen rakenteellinen erottaminen tai muut käytössä olevat järjestelyt.
- (41) Nimittämisen jälkeen on ensiarvoisen tärkeää, että riippumaton arvioija soveltaa voimassa olevien eettisten sääntöjen ja ammatillisten normien mukaisia periaatteita ja menettelyjä havaitakseen todellisia tai mahdollisia etuja, jotka kyseisen arvioijan näkemyksen mukaan voivat muodostaa olennaisen etuyhteyden tai eturistiriidan. Nimittävälle viranomaiselle tai vastaavalle muulle kyseisen jäsenvaltion viranomaiselle olisi ilmoitettava viipymättä

kaikista havaituista todellisista tai mahdollisista eduista, ja kyseisen viranomaisen olisi tarkasteltava, muodostavatko ne olennaisen edun, jolloin riippumattoman arvioijan nimitys olisi mitätöitävä ja tilalle olisi nimitettävä uusi arvioija.

- (42) Direktiivissä 2014/59/EU jäsenvaltiot veloitetaan antamaan omille kriisintarkkaisuviranomaisilleen useita eri valtuuksia, mukaan lukien mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määritellyt alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet, joita voidaan käyttää erillään kriisintarkkaisuutoimesta tai yhdessä sen kanssa.
- (43) On tärkeää varmistaa, että alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia voidaan soveltaa kaikkiin velkoihin, joita ei ole direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan 2 kohdan nojalla rajattu soveltamisalan ulkopuolelle. Kun kyse on kolmannen maan lainsäädännön alaisista veloista, jotka ovat muita kuin ne, jotka kuuluvat niiden velkojen luetteloon, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua soveltamisalan ulkopuolelle rajaamista, olisi otettava käyttöön sopimusehto, jolla tunnustetaan, että tällaisiin velkoihin voidaan soveltaa alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.
- (44) Direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusehtojen olisi sisällytettävä sopimuksiin, joissa syntyvään velkaan sovelletaan mainittua artiklaa ja jotka tehdään niiden säännösten soveltamispäivän jälkeen, jotka on hyväksytty direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvussa olevan 5 jakson saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (45) Direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimusehto olisi erityisesti sisällytettävä asianomaisiin sopimuksiin, jotka koskevat velkaa, joka ei ole syntyessään täysin vakuudellista tai joka on täysin vakuudellista mutta velkaa koskevat sopimusehdot eivät velvoita velallista asettamaan vakuutta, joka kattaisi velan täysimääräisesti ja jatkuvasti unionin lainsäädännössä tai kolmansien maiden vastaavaksi katsotussa lainsäädännössä vahvistettujen sääntelyä koskevien vaatimusten mukaisesti.
- (46) Jos asianomaiset sopimukset tehdään ennen niiden säännösten soveltamispäivää, jotka on hyväksytty direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvussa olevan 5 jakson saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, sopimusehto olisi sisällytettävä niihin, jos sopimuksen mukaiset velat syntyvät kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivän jälkeen.
- (47) Lisäksi jos asianomaiset sopimukset tehdään ennen niiden säännösten soveltamispäivää, jotka on hyväksytty direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvussa olevan 5 jakson saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, sopimuksia koskevien olennaisten muutosten, jotka vaikuttavat sopimuksen osapuolen aineellisiin oikeuksiin ja velvoitteisiin, olisi käsiteltävä direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusehtojen lisäamista koskeva velvoite. Ei-olennaisten muutosten, jotka eivät vaikuta asianomaisen sopimuksen osapuolen aineellisiin oikeuksiin ja velvoitteisiin, ei pitäisi riittää laukaisemaan sopimusehtojen sisällyttämistä koskevaa vaatimusta; kaikissa muissa tapauksissa sopimusehto olisi otettava käyttöön.
- (48) Jotta mahdollistettaisiin asianmukainen lähentymisen taso ja samalla varmistettaisiin, että kriisintarkkaisuviranomaiset ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen laitokset ja yhteisöt voivat ottaa huomioon oikeusjärjestelmien erot tai velan luonteesta tai muodosta johtuvat erot, on aiheellista säätää sopimusehtojen pakollisesta sisällöstä.
- (49) Jotta saataisiin aikaan asianomaisten viranomaisten välistä koordinaatiota tehostava yhdenmukainen lähestymistapa kaikkialle unioniin ja jotta kriisintarkkaisuviranomainen voisi tehdä kriisintarkkaisu päätökset riittävin tiedoin ja ripeästi, tässä asetuksessa vahvistetaan direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ilmoituksia koskevat menettelyt ja ilmoitusten sisältö.
- (50) Ilmoitukset olisi tehtävä turvallisen sähköisen viestinnän avulla ottaen huomioon ilmoitettavan asian kiireellisyys ja tarkeys. Osapuolten välisen koordinaation tukemiseksi viestintäprosessissa on otettu huomioon myös ennalta annettava suullinen ilmoitus ja myöhemmin tapahtuva vastaanottovahvistus.
- (51) Ilmoituksissa olisi oltava riittävät tiedot, jotta vastaanottaja pystyy suorittamaan tehtävänsä viipymättä, ja siksi vahvistetaan tarkat sisältövaatimukset ilmoitukselle, joka direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen laitosten tai yhteisön ylimmän hallintoelimen on toimitettava toimivaltaiselle

viranomaiselle, kun kyseinen laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Vastaavasti kun toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tällaisesta ilmoituksesta kriisinratkaisuviranomaiselle, ilmoittamisen olisi sisällettävä kyseiset tiedot, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi täyttää tehtävänsä. Lisäksi olisi asetettava erityiset sisältövaatimukset ilmoitukselle, joka koskee sen arviointia, että 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, kun tällaisen arvioinnin vireillepanijana on toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen. Tällaisessa tapauksessa ilmoituksessa olisi lisäksi täsmennettävä direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt asiaa koskevat edellytykset.

- (52) Jotta saataisiin aikaan koko unionin kattava yhdenmukaistettu lähestymistapa, jota noudattaen sidosryhmille tiedotetaan riittävästi kriisinratkaisutoimista, tässä asetuksessa vahvistetaan sen ilmoituksen tekomenettelyt ja sisältö, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset, mukaan lukien päätös tiettyjen oikeuksien käyttämisen keskeyttämisestä tai rajoittamisesta direktiivin 2014/59/EU 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti.
- (53) Tässä asetuksessa säädetään kyseisen ilmoituksen sisällöstä ottaen huomioon tietyt kriittiset tiedot, jotka on välitettävä vähittäisasiakkaille ja muille asiakkaille sekä velkojille; niiden seikkojen osalta, joita ei ole määritetty tässä asetuksessa, ilmoituksessa olisi noudatettava kriisinratkaisusuunnitelmaan kuuluvaa laajempaa viestintästrategiaa, jota käsitellään tämän asetuksen toisen luvun I ja II jaksossa. On tarpeen hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset yksityiskohtaiset säännöt kriisinratkaisukollegioiden perustamisesta ja menettelyistä, joita niiden on noudatettava suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU 88 artiklassa säädettyjä toimintoja ja tehtäviä, sillä konsernin kriisinratkaisun suunnittelulla ja konsernin kriisinratkaisulla voi olla suuria vaikutuksia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.
- (54) Kriisinratkaisukollegiota perustettaessa on tarpeen välttää päällekkäisyyksiä konsolidointiryhmän valvojan ja valvontakollegion jo tekemän työn kanssa. On myös tärkeää mukauttaa työtä niin, että se vastaa kollegion toiminnasta johtuvia tarpeita. Erityisesti on aiheellista varmistaa, että konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ottaa huomioon kaiken merkityksellisen työn, jota konsolidointiryhmän valvoja on tehnyt valvontakollegion yhteydessä, ja päivittää ja mukauttaa kyseistä työtä; tämä on aiheellista varsinkin yksilöitäessä asianomaisia konserniyhteisöjä ja vastaavasti viranomaisia, jotka olisi kutsuttava kollegioon jäseninä tai tarkkailijoina ("kuvaus").
- (55) Direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 6 kohdassa oleva viittaus muihin ryhmiin tai kollegioihin, jotka hoitavat samoja tehtäviä ja toimintoja, olisi tulkittava niin, että se kattaa muun muassa kriisinhallintaryhmät, jotka perustetaan finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä ja G20-maiden kesken kehitettyjen yhteisten periaatteiden ja lähestymistapojen mukaisesti. Näin ollen on tärkeää säätää, että kun konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat velvollisuuttaan perustaa kriisinratkaisukollegio, ne arvioivat myös, toimivatko nämä muut ryhmät tai kollegiot tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
- (56) Kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisten osallistumisesta kriisinratkaisukollegioon tarkkailijoina säädetään jo direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 3 kohdassa. Sen vuoksi on tarpeen säätää menettelystä, jonka mukaisesti järjestetään niiden osallistuminen kriisinratkaisukollegioon ja kollegion eri tehtäviin.
- (57) Kriisinratkaisusuunnittelun tehostamiseksi tarvitaan tehokasta ja oikea-aikaista vuorovaikutusta ja yhteistyötä kriisinratkaisukollegion ja pankkikonsernin välillä, varsinkin konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen välillä. Tämän vuoksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen odotetaan tiedottavan unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle kriisinratkaisukollegion perustamisesta, sen kokoonpanosta sekä kokoonpanossa tapahtuvista mahdollisista muutoksista. Tehokas ja oikea-aikainen vuorovaikutus ja yhteistyö konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen välillä ei saisi kuitenkaan tarkoittaa sitä, että tingitään rahoitusvakauden säilyttämisen edellyttämästä reagointinopeudesta tai että ohitetaan varautumiseen tai ennaltaehkäisyyn liittyvät näkökohdat ja kriisinratkaisusuunnittelun edellyttämä monitahoinen taloudellinen arviointi.
- (58) Kriisinratkaisukollegion kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen olisi sisällettävä tarvittavat organisatoriset määräykset, joilla varmistetaan tehokas ja toimiva päätöksenteko. Kriisinratkaisukollegion olisi ennen kaikkea tunnustettava tarve perustaa kollegion yhteyteen joustavia alarakenteita hoitamaan kollegion toimintoja sekä varmistettava, että jäsenet pystyvät osallistumaan asianmukaisesti kollegion kunkin toiminnon yhteydessä. Erityisesti silloin, kun katsotaan asianmukaiseksi, että muut kuin kollegion jäseniin kuuluvat viranomaiset osallistuvat kollegioon tarkkailijoina, on tarpeen, että konsernitason kriisinratkaisuviranomainen varmistaa, että osallistumisen ehdot ja edellytykset vahvistetaan kirjallisissa järjestelyissä ja etteivät ne ole suotuisampia kuin tässä asetuksessa säädetyt kollegion jäseniä koskevat ehdot ja edellytykset.

- (59) Kriisintarkastuskomission kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen olisi sisällettävä myös tarvittavat operatiiviset määräykset sen varmistamiseksi, että kriisintarkastusviranomaisilla on mahdollisuus koordinoida valvontakollegiolla antamia tietoja ja järjestää valvontakollegiolta saamiensa tietojen analysointi, tarkastelu ja arviointi. Siksi olisi hyvä, että kirjallisiin järjestelyihin kuuluisi viestintämenettely valvonta- ja kriisintarkastuskomission välillä ja ennen kaikkea konsernitason kriisintarkastusviranomaisen ja konsolidointiryhmän valvojan välillä. Kirjallisissa järjestelyissä olisi myös vahvistettava menettelyt, joita kriisintarkastuskomisioissa on noudatettava yhteisymmärrykseen pääsemiseksi kaikissa sellaisissa tapauksissa, jotka käytännössä edellyttävät koordinaatiota mutta joissa ei direktiivin 2014/59/EU mukaisesti vaadita yhteistä päätöstä.
- (60) Konsernitason kriisintarkastusviranomaisen olisi voitava saada kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä ja vastuualueidensa hoitamiseen, ja sen olisi toimittava koordinaattorina kerättyä ja jaettaessa miltä tahansa kollegion jäseneltä tai konserniyhteisöltä saatuja tietoja, joihin sovelletaan direktiivissä 2014/59/EU säädettyä luottamuksellisuutta ja luottamuksellisten tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä.
- (61) Varmistukseen operatiivisten menettelyjen toimivuudesta kriisitilanteissa konsernitason kriisintarkastusviranomaisen olisi testattava kriisintarkastuskomission toimintaa, ja aiheelliseksi katsomissaan tapauksissa sillä olisi oltava mahdollisuus ottaa unionissa emoyrityksenä toimiva yritys mukaan tällaisten testien suorittamiseen.
- (62) On olennaista, että kaikki yhteisen päätöksen tekemiseksi suunnitellut ajoissa ja realistisesti. Jokaisen näihin menettelyihin osallistuvan kriisintarkastusviranomaisen olisi toimitettava konsernitason kriisintarkastusviranomaiselle oma osuutensa kyseiseen yhteiseen päätökseen oikea-aikaisesti, tehokkaasti ja kyseessä olevan yhteisen päätöksen aikataulun mukaisesti.
- (63) On tarpeen varmistaa, että yhteiset päätökset tehdään nopeasti ja oikea-aikaisesti. Tämä on erityisen tärkeää kriisintarkastusta koskevien päätösten kannalta, ja toisaalta olennaista myös kriisintarkastuksen suunnittelun kannalta. Lisäksi olisi varmistettava, että kaikilla yhteisen päätöksen tekemiseksi osallistuvilla viranomaisilla on riittävästi aikaa esittää näkemyksensä. Jotta näiden kahden tavoitteen välillä löydetäisiin oikea tasapaino, konsernitason kriisintarkastusviranomaiselle olisi annettava valtuudet toimittaa ehdotuksensa muille menettelyyn osallistuville viranomaisille ja asettaa samalla riittävä määräaika; jos viranomaiset eivät asetetun määräajan kuluessa ilmoita vastustavansa ehdotusta, niiden katsotaan hyväksyneen sen. Kyseistä määräaika asetettaessa konsernitason kriisintarkastusviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon päätöksentekomenettelyn varsinaisen määräaika, josta on säädetty laissa tai jonka kollegio on itse aiemmin määrittänyt.
- (64) Jotta menettely olisi toimiva, konsernitason kriisintarkastusviranomaisella olisi oltava viime kädessä vastuu noudatettavien vaiheiden järjestyksen määrittämisestä. Yhteisen päätöksen tekemisen vaiheet olisi määritettävä ottaen huomioon, että osa kyseisistä vaiheista voidaan toteuttaa samanaikaisesti ja osa peräkkäin.
- (65) Direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 3 kohdan mukaan konsernin kriisintarkastussuunnitelmat olisi tarkistettava ja päivitettävä vähintään vuosittain. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että konsernin kriisintarkastussuunnitelmat tarkistetaan ja päivitetään myös tapauskohtaisesti, jos tällainen tarve syntyy joko valvontakollegion saamien tietojen vuoksi tai kriisintarkastuskomission omasta aloitteesta.
- (66) Jotta parannettaisiin kriisintarkastuskomisioiden toiminnan avoimuutta, tässä asetuksessa olisi selkeästi vahvistettava yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti yhteiset päätökset annetaan tiedoksi unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja asianomaisen konsernin muille yhteisöille. Menettelyjen ja tulosten vertailukelpoisuuden varmistamisen vuoksi ja lähentymisen saavuttamiseksi on tarpeen esittää selkeästi yhdenmukaiset säännöt menettelystä ja asiakirjoista, joita kriisintarkastuskomisioissa tapahtuva yhteisten päätösten tekeminen edellyttää.
- (67) Olisi myös varmistettava konsernitason kriisintarkastusviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkastusviranomaisen yhteisen päätöksen puuttuessa tekemien yksittäisten päätösten koordinaatio, jotta kriisintarkastuskomisio pystyy hoitamaan direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tehtäviään. Näin ollen on tarpeen määrittää kollegion toimintaa koskeva menettely kehykseksi konsernitason kriisintarkastusviranomaiselle ja muille viranomaisille, kun pyritään tehokkaaseen ja toimivaan konsernin kriisintarkastussuunnitteluun yhteisten päätösten puuttuessakin.

- (68) Konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelman tarvetta määritettäessä kriisintarkkailukollegioon osallistuvien asianomaisten kriisintarkkailuviranomaisten olisi direktiivin 2014/59/EU 91 ja 92 artiklan mukaisesti tarkastettava, onko kyseisellä kriisintarkkailulla konserniulottuvuus. Tätä varten konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen olisi pyrittävä tunnistamaan kaikki konsernin yhteisöt, joihin kohdistuu tai saattaa kohdistua vaikutuksia siinä tapauksessa, että konsernin jokin yhteisö tai unionissa emoyrityksenä toimiva yritys täyttää direktiivin 2014/59/EU 32 tai 33 artiklan mukaiset edellytykset.
- (69) Mahdollisimman hyvien kriisintarkkailuedellytysten varmistamiseksi on tarpeen toimia tehokkaasti ja vaikuttavasti lyhyessä ajassa. Sen vuoksi on tärkeää säätää, että konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelman tarvetta arvioidessaan kriisintarkkailukollegion olisi tarkastettava myös kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuuden tarvetta. Kriisintarkkailukollegion olisi erityisesti rahoitussuunnitelmien ja direktiivin 2014/59/EU soveltamisen osalta otettava huomioon se, onko kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus tarpeen. Vastavuoroisuuden puuttuessa rahoitussuunnitelmaa olisi muutettava vastaavasti sisällöltään ja menettelyltään. Toiminnan tehostamiseksi konsernitason kriisintarkkailuviranomaiselle olisi annettava mahdollisuus korvata konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelman tarvetta puoltava lopullinen arviointinsa kyseistä erityissuunnitelmaa koskevalla ehdotuksellaan.
- (70) Konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelmassa olisi siinä määrin kuin se on mahdollista ja asianmukaista otettava huomioon konsernin kriisintarkkailusuunnitelma ja noudatettava sitä, paitsi jos kriisintarkkailuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkkailutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkkailusuunnitelman mukaisia toimia.
- (71) Kaikilla laitoksen kriisintarkkailun vaikutusten piiriin kuuluvilla olisi koordinoituisuudesta oltava kattava käsitys sellaisen kriisintarkkailuviranomaisen näkemyksistä ja toimista, joka vastustaa konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelmaa koskevaa yhteistä päätöstä. Mahdollisen vastustavan viranomaisen olisi sen vuoksi perusteltava vastustuksensa selkeästi konsernitason kriisintarkkailuviranomaiselle.
- (72) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', on toimittanut komissiolle.
- (73) EPV on kuullut Euroopan järjestelmärisikokomiteaa seuraavista asiakirjaluonnoksista: direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit sellaisten laitosten kriisintarkkailusuunnitelmien sisällöstä, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin, ja mainitun direktiivin 13 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit konsernien kriisintarkkailusuunnitelmien sisällöstä sekä direktiivin 2014/95/EU 15 artiklan 4 kohdan mukaiset tekniset sääntelystandardit laitosten purkamismahdollisuuksien arvioinnissa sovellettavista perusteista sekä vastaavat konserneja koskevat direktiivin 16 artiklan 2 kohdan mukaiset tekniset sääntelystandardit.
- (74) EPV on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset niistä teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET JA ELVYTYSSUUNNITELMAT

I JAKSO

Yhteiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa määritetään tarkemmin

- 1) tiedot, jotka on sisällytettävä erilliseen elvytyssuunnitelmaan ja direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti konsernin elvytyssuunnitelmaan;

- 2) direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 8 kohdan mukaiset vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava sekä erillisen elvytysuunnitelman että konsernin elvytysuunnitelman yhteydessä;
- 3) direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien sisältövaatimukset, kun kyse on laitoksista, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin, ja direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan mukaisten konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältövaatimukset;
- 4) seikat ja perusteet, jotka on arvioitava direktiivin 2014/59/EU 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa laitosten tai saman direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa konsernien purkamismahdollisuuksien arvioinnissa;
- 5) direktiivin 2014/59/EU 23 artiklan 1 kohdan a, c, e ja i alakohdassa säädetty edellytykset, joiden täytyessä konserniyhteisö voi tarjota rahoitustukea mainitun direktiivin 19 artiklan mukaisesti;
- 6) olosuhteet, joissa henkilö on riippumaton kriisinratkaisuviranomaisesta ja laitoksesta tai direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettusta yhteisöstä, sovellettaessa mainitun direktiivin 36 artiklan 1 kohtaa sekä 74 artiklaa;
- 7) niiden velkojen luettelo, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajaamista sopimusehdon käyttöönottoa koskevan vaatimuksen ulkopuolelle, ja kyseisessä kohdassa edellytetyn sopimusehdon sisältö;
- 8) direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin ja mainitun direktiivin 83 artiklassa tarkoitettuun keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö;
- 9) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kriisinratkaisukollegioiden perustamista ja niiden operatiivista toimintaa direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Edellä olevaan 1, 2, 3 ja 4 kohtaan sovelletaan mahdollisia direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti määritettyjä yksinkertaistettuja velvoitteita.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'erillisellä elvytysuunnitelmalla' mitä tahansa seuraavista:
 - a) elvytysuunnitelma, jonka on direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatinut laitos, joka ei kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin;
 - b) elvytysuunnitelma, jonka on direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatinut unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tytäryritys;
- 2) 'kriisinratkaisustrategialla' kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa määritettyjen kriisinratkaisutoimien kokonaisuutta;
- 3) 'parhaiten soveltuvalla kriisinratkaisustrategialla' kriisinratkaisustrategiaa, jonka avulla pystytään parhaiten saavuttamaan direktiivin 2014/59/EU 31 artiklassa säädetty kriisinratkaisutavoitteet ottaen huomioon laitoksen tai konsernin rakenne ja liiketoimintamalli sekä konsernin oikeushenkilöihin sovellettavat kriisinratkaisujärjestelmät;
- 4) 'vaatimukset täyttävillä hyväksyttävillä veloilla' hyväksyttäviä velkoja, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 4 kohdassa säädetty edellytykset mainitun direktiivin 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään sisällyttämiselle;
- 5) 'yhden kriisinratkaisuviranomaisen mallilla' kriisinratkaisustrategiaa, jonka puitteissa yksi kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia yksittäisen emoyrityksen tai konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan yksittäisen laitoksen tasolla;

- 6) 'usean kriisinratkaisuviranomaisen mallilla' kriisinratkaisustrategiaa, jonka puitteissa vähintään kaksi kriisinratkaisuviranomaista käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia alueellisiin tai toiminnallisiin alakonserneihin tai konsernin yhteisöihin;
- 7) 'määräysvallalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 37 alakohdassa määriteltyä määräysvaltaa;
- 8) 'määräosuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä määräosuutta.

II JAKSO

Elvytyssuunnitelmien sisältö

3 artikla

Elvytyssuunnitelmaan sisällytettävät tiedot

Elvytyssuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) 4 artiklan mukainen tiivistelmä elvytyssuunnitelman keskeisistä osista;
- 2) 5 artiklan mukaiset tiedot päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmästä;
- 3) 6–12 artiklan mukainen strateginen analyysi;
- 4) 14 artiklan mukainen viestintä- ja julkistamissuunnitelma;
- 5) 15 artiklan mukaiset valmistelevat toimenpiteet.

4 artikla

Tiivistelmä elvytyssuunnitelman keskeisistä osista

1. Elvytyssuunnitelman keskeisiä osia koskevan tiivistelmän on sisällettävä yhteenvedot kustakin seuraavasta osasta:
 - a) elvytyssuunnitelman tiedot päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmästä;
 - b) elvytyssuunnitelman strateginen analyysi, mukaan lukien yhteenvedo 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaiselvytyskapasiteetista;
 - c) mahdolliset laitokseen, konserniin tai elvytyssuunnitelmaan kohdistuneet olennaiset muutokset, jotka ovat tapahtuneet edellisen toimivaltaiselle viranomaiselle toimitetun elvytyssuunnitelmaversioiden jälkeen;
 - d) elvytyssuunnitelman viestintä- ja julkistamissuunnitelma;
 - e) elvytyssuunnitelmassa esitetyt valmistelevat toimenpiteet.
2. Tätä asetuksen ensimmäisen luvun II ja III jaksoa sovellettaessa olennaisella muutoksella tarkoitetaan kaikkia muutoksia, jotka voisivat vaikuttaa laitoksen tai unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai sen yhden tai useamman tytäryrityksen kykyyn panna täytäntöön elvytyssuunnitelma tai yksi tai useampi elvytyssuunnitelmaan sisältyvä elvytystoimintavaihtoehto.

5 artikla

Päätöksenteko, ohjaus ja valvonta

Päätöksentekoa, ohjausta ja valvontaa koskevien tietojen on sisällettävä yksityiskohtainen kuvaus seuraavista seikoista:

- 1) miten elvytyssuunnitelma kehitettiin, mukaan lukien ainakin seuraavat osatekijät:
 - a) suunnitelman kunkin jakson valmistelusta, täytäntöönpanosta ja päivittämisestä vastuussa olevien henkilöiden asema ja tehtävät;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- b) sen henkilön nimi, jolla on kokonaisvastuu elvytys suunnitelman päivittämisestä, ja kuvaus menettelystä, jota on käytettävä elvytys suunnitelman saattamiseksi ajan tasalle niin, että se vastaa mahdollisia laitokseen tai konserniin tai niiden ympäristöön vaikuttavia olennaisia muutoksia;
- c) kuvaus siitä, millä tavoin suunnitelma on sisällytetty laitoksen tai konsernin päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmään ja yleiseen riskinhallintakehykseen;
- d) jos kyseessä oleva yhteisö kuuluu konserniin, kuvaus konsernissa toteutetuista toimenpiteistä ja järjestelyistä, joilla varmistetaan elvytystoimintavaihtoehtojen koordinointi ja johdonmukaisuus konsernin ja yksittäisten tytäryritysten tasolla;
- 2) periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytys suunnitelman hyväksymistä, mukaan lukien vähintään seuraavat:
- a) ilmoitus siitä, onko elvytys suunnitelma sisäisen tarkastuksen, ulkoisen tarkastajan tai riskikomitean tarkastama;
- b) vahvistus siitä, että elvytys suunnitelman toimittamisesta vastuussa olevan laitoksen tai unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ylin hallintoelin on arviointu ja hyväksynyt suunnitelman;
- 3) tarvittavat edellytykset ja menettelyt, joilla varmistetaan elvytystoimintavaihtoehtojen oikea-aikainen täytäntöönpano, mukaan lukien ainakin seuraavat:
- a) kuvaus indikaattorien täytyttyä sovellettavasta sisäisestä eskalointi- ja päätöksentekomenettelystä, jossa tarkastellaan ja määritetään, mitä elvytystoimintavaihtoehtoa voi olla tarpeen soveltaa syntyneen vaikean rahoitus tilanteen ratkaisemiseksi, mukaan lukien vähintään seuraavat:
- i) menettelyyn osallistuvien henkilöiden asema ja tehtävät, mukaan lukien kuvaus heidän vastuualueistaan, tai jos menettelyyn osallistuu komitea, sen jäsenten asema, vastuualueet ja tehtävät;
- ii) menettelyt, joita on noudatettava;
- iii) elvytystoimintavaihtoehtojen toteuttamista koskevan päätöksen määräaika ja selvitys siitä, milloin ja miten toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan indikaattoreiden täyttymisestä;
- b) yksityiskohtainen kuvaus indikaattoreista ottaen huomioon mahdolliset haavoittuvuudet, heikkoudet tai uhat, jotka kohdistuvat ainakin elvytys suunnitelman kattaman yhden tai useamman yhteisön pääomatilanteeseen, maksuvalmiustilanteeseen, kannattavuuteen ja riskiprofiiliin;
- 4) suunnitelman johdonmukaisuus verrattuna laitoksen tai konsernin yleiseen riskinhallintakehykseen, mukaan lukien kuvaus laitoksen tai konsernin tavanomaisen sisäisen riskinhallinnan yhteydessä käytetyistä asiaan liittyvistä vertailuarvoista (varhaiset varoitussignaalit), jos kyseiset vertailuarvot ovat hyödyllisiä ilmoitettaessa johdolle siitä, että indikaattorit saatetaan mahdollisesti saavuttaa;
- 5) johdon tietojärjestelmät, mukaan lukien kuvaus käytössä olevista järjestelyistä, joiden avulla varmistetaan, että elvytystoimintavaihtoehtojen täytäntöönpanoon tarvittavat tiedot ovat luotettavasti ja oikea-aikaisesti saatavilla, kun tehdään päätöksiä stressitilanteissa.

6 artikla

Strateginen analyysi

1. Strategisessa analyysissä on yksilöitävä ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot sekä määritettävä tärkeimmät toimet, joiden avulla näitä ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja pidetään yllä vaikeassa rahoitustilanteessa.
2. Strategisen analyysin on sisällettävä ainakin seuraavat alajaksot:
 - a) 7 artiklan mukainen kuvaus elvytys suunnitelman piiriin kuuluvasta yhteisöstä tai yhteisöistä;
 - b) 8–12 artiklan mukainen kuvaus elvytystoimintavaihtoehtoista.

7 artikla

Kuvaus elvytys suunnitelman piiriin kuuluvista yhteisöistä

1. Sen strategiseen analyysiin kuuluvan alajakson, jossa on kuvaus elvytys suunnitelman piiriin kuuluvasta yhteisöstä tai yhteisöistä, on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) elvytys suunnitelman piiriin kuuluvaa yhteisöä tai yhteisöjä käsittelevä yleisluonnehdinta, mukaan lukien:
 - i) kuvaus niiden yleisestä liiketoiminta- ja riskistrategiasta;
 - ii) niiden liiketoimintamalli ja liiketoimintasuunnitelma, mukaan lukien luettelo keskeisistä lainkäyttöalueista, joilla ne toimivat; tähän luetaan myös toiminta 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttävän oikeushenkilön tai sivuliikkeen kautta;
 - iii) niiden ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot;
 - iv) menetelmä ja metriikka, joiden avulla niiden ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot on yksilöity;
 - b) kuvaus ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttävien oikeushenkilöiden ja sivuliikkeiden osalta;
 - c) yksityiskohtainen kuvaus suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen oikeudellisista ja taloudellisista rakenteista, mukaan lukien selvitys konserninsisäisistä sidoksista kaikkiin 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttäviin oikeushenkilöihin tai sivuliikkeisiin, ja erityisesti kuvaus seuraavista seikoista:
 - i) kaikki olemassa olevat olennaiset konsernin sisäiset vastuut ja rahoitussuhteet, elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen sisäiset pääomavirrat, voimassa olevat konsernin sisäiset takaukset sekä konsernin sisäiset takaukset, joiden odotetaan olevan voimassa, kun elvytystoimea tarvitaan;
 - ii) oikeudelliset sidokset, jotka kattavat olennaiset oikeudellisesti sitovat sopimukset konserniin kuuluvien yhteisöjen välillä, mukaan lukien esimerkiksi määräysvaltasopimusten ja voittojen ja tappioiden siirtoa koskevien sopimusten olemassaolo;
 - iii) toiminnalliset sidokset sellaisten toimintojen osalta, jotka on keskitetty yhteen oikeushenkilöön tai sivuliikkeeseen ja jotka ovat tärkeitä muiden oikeushenkilöiden, sivuliikkeiden tai konsernin toiminnan kannalta; tällaisia ovat esimerkiksi keskitetyt tietotekniikka-, kassanhallinta-, riskinhallinta- tai hallinnolliset toiminnot;
 - iv) kaikki olemassa olevat konsernin rahoitustukisopimukset, jotka on tehty direktiivin 2014/59/EU 19 artiklan mukaisesti, mukaan lukien sopimuksen osapuolet, rahoitustuen muoto ja rahoitustuen tarjoamiseen liittyvät edellytykset;
 - d) kuvaus ulkoisista sidoksista, mukaan lukien vähintään seuraavat:
 - i) merkittävät vastuut ja velat tärkeimmille vastapuolille;
 - ii) merkittävät rahoitustuotteet ja -palvelut, joita elvytys suunnitelman piiriin kuuluva yhteisö tai yhteisöt tarjoavat muille rahoitusmarkkinoiden toimijoille;
 - iii) merkittävät palvelut, joita kolmannet osapuolet tarjoavat elvytys suunnitelman piiriin kuuluvalla yhteisöllä tai yhteisöillä;
2. Sovellettaessa 1 kohdan b ja c alakohtaa viittauksen oikeushenkilöihin tai sivuliikkeisiin katsotaan tarkoittavan oikeushenkilöitä tai sivuliikkeitä,
- a) joiden osuus elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen voitosta tai rahoituksesta on merkittävä tai joiden hallussa on merkittävä osa niiden varoista, veloista tai pääomasta;
 - b) jotka huolehtivat keskeisistä kaupallisista toiminnoista;
 - c) jotka huolehtivat keskitetysti keskeisistä operatiivisista, riskinhallinta- tai hallinnollisista toiminnoista;
 - d) jotka kantavat merkittäviä riskejä, jotka voisivat pahimmassa skenaariossa vaarantaa laitoksen tai konsernin elinkelpoisuuden;

- e) joita ei voitaisi luovuttaa tai likvidoida aiheuttamatta todennäköisesti suurta riskiä koko laitokselle tai konsernille;
- f) jotka ovat tärkeitä rahoitusvakaudelle ainakin yhdessä niistä jäsenvaltioista, joissa niillä on sääntömääräinen kotipaikka tai joissa ne toimivat.

8 artikla

Elvytystoimintavaihtoehdot

1. Elvytystoimintavaihtoehtoja koskevan alajakson on sisällettävä luettelo kaikista elvytystoimintavaihtoehtoista ja kuvaus jokaisesta toimintavaihtoehdosta 9–12 artiklan mukaisesti.
2. Elvytystoimintavaihtoehtoja koskevassa alajaksossa on määritettävä erilaisia vaikeisiin rahoitustilanteisiin reagoitua varten kehitettyjä elvytystoimintavaihtoehtoja, joiden voidaan kohtuudella odottaa edistävän elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman säilyttämistä tai ennalleen palauttamista.
3. Kukin elvytystoimintavaihtoehto on kuvattava niin, että toimivaltainen viranomainen voi arvioida sen vaikutukset ja toteutettavuuden.
4. Elvytystoimintavaihtoehtojen on sisällettävä toimenpiteitä, jotka ovat luonteeltaan poikkeuksellisia, sekä toimenpiteitä, joita voitaisiin toteuttaa myös elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen tavanomaisessa liiketoiminnassa.
5. Elvytystoimintavaihtoehtoja ei saa sulkea pois yksinomaan siitä syystä, että ne edellyttäisivät muutosta kyseisen yhteisön tai yhteisöjen liiketoiminnan senhetkiseen luonteeseen.

9 artikla

Elvytystoimintavaihtoehtoihin kuuluvat toimet, järjestelyt ja toimenpiteet

1. Jokaisessa elvytystoimintavaihtoehdossa on esitettävä vähintään seuraavat tiedot:
 - a) elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman säilyttämiseen tai ennalleen palauttamiseen tarvittavat erinäiset pääoma- ja maksuvalmiustoimet, joiden ensisijaisena tavoitteena on varmistaa kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden elinkelpoisuus;
 - b) järjestelyt ja toimenpiteet, joiden ensisijaisena tavoitteena on säilyttää tai palauttaa ennalleen laitoksen omat varat tai konsernin konsolidoidut omat varat turvautumalla pääomapohjan ulkoiseen vahvistamiseen ja toteuttamalla sisäisiä toimenpiteitä elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen pääomatilanteen parantamiseksi;
 - c) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että elvytys suunnitelman piiriin kuuluvalla yhteisöllä tai yhteisöillä on riittävät vararahoituslähteet sen varmistamiseksi, että ne pystyvät jatkamaan toimintaansa ja täyttämään velvoitteensa näiden erääntyessä;
 - d) järjestelyt ja toimenpiteet riskin ja velkaantuneisuusasteen alentamiseksi tai liiketoiminta-alueiden uudelleenjärjestelemiseksi, mukaan lukien tarvittaessa selvitys mahdollisuuksista luopua olennaisessa määrin omaisuuseristä, oikeushenkilöistä tai liiketoiminta-alueista;
 - e) järjestelyt ja toimenpiteet, joiden ensisijaisena tavoitteena on saada aikaan vapaaehtoinen velkojen uudelleenjärjestely, jotta välttyttäisiin laiminlyönniltä, purkamiselta, luokituksen huonontumiselta tai vastaavilta tapahtumilta.

Sovellettaessa c alakohtaa toimenpiteisiin on kuuluttava ulkoisia toimenpiteitä ja tarvittaessa toimenpiteitä, joiden tavoitteena on konsernin sisällä käytettävissä olevan likviditeetin uudelleenjärjestely. Vararahoituslähteiden on sisällettävä mahdolliset likviditeettilähteet, arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuuksista siirtää likviditeettiä konserniyhteisöjen ja liiketoiminta-alueiden kesken.

2. Jos elvytystoimintavaihtoehto ei sisällä 1 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä toimia, järjestelyjä tai toimenpiteitä, elvytystoimintavaihtoehtoja käsittelevässä alajaksossa on oltava osoitus siitä, että suunnitelman laatinut ja toimittanut laitos, unionissa emoyrityksenä toimiva yritys tai tytäryritys on ottanut asianmukaisesti huomioon kyseiset toimet, järjestelyt tai toimenpiteet.

10 artikla

Vaikutustenarviointi

Kunkin elvytystoimintavaihtoehdon on sisällettävä vaikutustenarviointi, jossa on esitettävä erityisesti yksityiskohtainen kuvaus prosesseista, joilla määritetään elvytystoimintavaihtoehdon kohteena olevan yhteisön tai yhteisöjen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus, ja vähintään seuraavat osatekijät:

- 1) taloudellisten ja toiminnallisten vaikutusten arviointi, jossa esitetään odotetut vaikutukset elvytysuunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen vakavaraisuuteen, maksuvalmiuteen, rahoitusasemaan, kannattavuuteen ja toimintoihin; tarvittaessa arvioinnissa on yksilöitävä selvästi ne konsernin eri yhteisöt, joihin toimintavaihtoehto saattaa vaikuttaa tai jotka osallistuvat sen toteuttamiseen;
- 2) ulkoisia vaikutuksia ja järjestelmään kohdistuvia seurauksia koskeva arviointi, jossa esitetään odotetut vaikutukset elvytysuunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen hoitamiin kriittisiin toimintoihin sekä vaikutukset, jotka kohdistuvat osakkeenomistajiin, asiakkaisiin, etenkin talletajiin ja vähittäissijoittajiin, sekä vastapuoliin ja mahdollisesti konsernin muihin osiin;
- 3) arvostusoletukset ja kaikki muut 1 ja 2 kohdan mukaisia arviointeja varten tehdyt oletukset, mukaan lukien oletukset, jotka koskevat varojen markkinoitavuutta tai muiden rahoituslaitosten käyttäytymistä.

11 artikla

Toteutettavuuden arviointi

1. Kunkin elvytystoimintavaihtoehdon on sisällettävä toteutettavuuden arviointi, jossa on oltava vähintään seuraavat osat:

- a) elvytystoimintavaihtoehtoon liittyvää riskiä koskeva arviointi, jossa käytetään pohjana mahdollisia kokemuksia elvytystoimintavaihtoehdon tai vastaavan toimenpiteen toteuttamisesta;
- b) yksityiskohtainen selvitys ja kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle toteuttamiselle kohtuuajassa sekä kuvaus siitä, missä määrin ja miten nämä esteet voitaisiin poistaa;
- c) tarvittaessa selvitys elvytystoimintavaihtoehdon tehokkaan toteuttamisen mahdollisista esteistä, jotka johtuvat konsernin rakenteesta tai konsernin sisäisistä järjestelyistä, mukaan lukien analyysi siitä, onko nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen tai varojen takaisinmaksulle konsernin sisällä olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- d) ratkaisut b ja c alakohdassa yksilöityihin mahdollisiin esteisiin.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa olennaiseksi esteeksi on katsottava kaikki sellaiset tekijät, jotka voisivat mahdollisesti vaikuttaa kielteisesti elvytystoimintavaihtoehdon toteuttamiseen kohtuuajassa, mukaan lukien erityisesti oikeudelliset, operatiiviset, liiketoimintaan liittyvät, taloudelliset ja maineriskit, kuten mahdollinen luottoluokituksen huonontumisen riski.

12 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Jokaisen elvytystoimintavaihtoehdon on sisällettävä arviointi siitä, miten toiminnan jatkuvuus varmistetaan elvytystoimintavaihtoehdon toteuttamisen yhteydessä.

2. Kyseisessä arvioinnissa on esitettävä selvitys elvytysuunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen sisäisistä toiminnoista (esimerkiksi tietotekniikkajärjestelmät, toimittajat ja henkilöstötoiminnot) ja pääsystä markkinainfrastruktuuriin (esimerkiksi selvitys- ja maksujärjestelmät). Toiminnan jatkuvuutta koskevassa arvioinnissa on otettava erityisesti huomioon

- a) kaikki järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;
- b) kaikki järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan elvytysuunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi, mukaan lukien infrastruktuuri ja IT-palvelut;
- c) elvytystoimintavaihtoehdon toteuttamista ja vaikutuksia koskeva aikatauluarvio;
- d) elvytystoimintavaihtoehdon tehokkuus ja indikaattoreiden asianmukaisuus erilaisissa vaikean rahoitustilanteen skenaarioissa; arvioinnissa on tarkasteltava kunkin skenaarion vaikutusta elvytysuunnitelman piiriin kuuluvaan yhteisöön tai yhteisöihin, varsinkin niiden pääomaan, maksuvalmiuteen, kannattavuuteen, riskiprofiiliin ja toimintaan.

3. Kyseisessä arvioinnissa on yksilöitävä se elvytystoimintavaihtoehto, joka voisi olla tarkoituksenmukainen tietyssä skenaariossa, sekä esitettävä elvytystoimintavaihtoehdon mahdolliset vaikutukset, sen toteutettavuus, mukaan lukien sen toteuttamisen mahdolliset esteet, sekä sen toteuttamisen edellyttämä ajanjakso.

Näiden tietojen perusteella arvioinnissa on kuvattava elvytysuunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen kokonaiselvytyskapasiteetti eli missä määrin kyseinen elvytystoimintavaihtoehto mahdollistaa kyseisen yhteisön tai yhteisöjen elpymisen useissa erilaisissa vakavissa makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioissa.

13 artikla

Ristiviittaukset

Kun 7 artiklassa säädetyt tiedot on toimitettu kriisinratkaisuviranomaisille direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat halutessaan hyväksyä, että 7 artiklan mukainen vaatimus täyttyy riittävällä tavalla kyseisiin tietoihin tehtävillä ristiviittauksilla, kunhan ne eivät heikennä tämän asetuksen ensimmäisen luvun III jaksossa edellytettyä elvytysuunnitelman kattavuutta ja laatua.

14 artikla

Viestintä- ja julkistamissuunnitelma

1. Viestintä- ja julkistamissuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti seuraavat seikat:

- a) sisäinen viestintä, erityisesti henkilöstölle, yritysneuvostoille ja muille henkilöstön edustajille;
- b) ulkoinen viestintä, erityisesti osakkeenomistajille ja muille sijoittajille, toimivaltaisille viranomaisille, vastapuolille, rahoitusmarkkinoille ja niiden infrastruktuurille, tallettajille ja yleisölle tarpeen mukaan;
- c) varsinaiset ehdotukset mahdollisten kielteisten markkinareaktioiden hallinnasta.

2. Elvytysuunnitelmaan on sisällyttävä vähintään selvitys siitä, miten viestintä- ja julkistamissuunnitelma on määrä toteuttaa, jos yksi tai useampi elvytysuunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide pannaan täytäntöön.

3. Viestintä- ja julkistamissuunnitelmassa on otettava riittävässä määrin huomioon mahdolliset viestintää koskevat erityistarpeet, jotka liittyvät yksittäisiin elvytystoimintavaihtoehtoihin.

15 artikla

Valmistelevat toimenpiteet

1. Elvytysuunnitelmaan on sisällyttävä selvitys mahdollisista valmistelevista toimenpiteistä, jotka suunnitelman piiriin kuuluva yhteisö tai yhteisöt ovat toteuttaneet tai jotka ovat tarpeen, jotta helpotettaisiin elvytysuunnitelman täytäntöönpanoa tai parannettaisiin sen vaikuttavuutta, sekä kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen määräaika.
2. Tällaisten valmistelevien toimenpiteiden on sisällettävä kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla on määrä poistaa elvytysuunnitelmassa yksilöidyt elvytystoimintavaihtoehtojen tehokkaan toteuttamisen esteet.

III JAKSO

Elvytysuunnitelmien arviointi

16 artikla

Elvytysuunnitelmien kattavuus

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, missä määrin elvytysuunnitelma täyttää direktiivin 2014/59/EU 5 tai 7 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tarkastettava seuraavien näkökohtien pohjalta, onko suunnitelma kattava:

- 1) sisältääkö suunnitelma kaikki tiedot, jotka luetellaan direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa A jaksossa ja täsmennetään tämän asetuksen ensimmäisen luvun I jaksossa;
- 2) ovatko suunnitelmassa esitetyt tiedot direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ajan tasalla ottaen huomioon myös mahdolliset yhteisöön tai yhteisöihin kohdistuneet olennaiset muutokset, erityisesti muutokset, jotka ovat kohdistuneet yhteisöjen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen tai liiketoimintaan tai rahoitustilanteeseen sen jälkeen, kun suunnitelma on viimeksi toimitettu;
- 3) sisältääkö suunnitelma soveltuvin osin selvityksen siitä, miten ja milloin suunnitelman piiriin kuuluva yhteisö tai yhteisöt saattavat hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja eritelläänkö suunnitelmassa varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta;
- 4) onko suunnitelmassa otettu asiaankuuluvasti huomioon tarkoituksenmukainen määrä erilaisia vakavia makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioita, jotka vastaavat suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen erityisolosuhteita, ottaen huomioon EPV:n direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti antamat ohjeet, joissa tarkennetaan elvytysuunnitelmissa käytettävät eri skenaariot, ja pyrkien kaikin tavoin noudattamaan niitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- 5) sisältääkö suunnitelma indikaattorit, joilla yksilöidään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan;
- 6) onko 1–5 kohdassa tarkoitettut tiedot esitetty koko konsernin osalta;
- 7) sisältääkö suunnitelma tapauksen mukaan myös järjestelyt sellaista konsernin sisäistä rahoitustukea varten, joka on hyväksytty konsernin rahoitustukea koskevan, direktiivin 2014/59/EU III luvun mukaisesti tehdyn sopimuksen nojalla;
- 8) esitetäänkö suunnitelmassa kunkin siinä huomioon otetun vakavan makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarion osalta direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
 - a) onko elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanolle konsernissa esteitä, myös suunnitelman kattamien yksittäisten yhteisöjen tasolla;
 - b) onko nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen tai varojen takaisinmaksulle konsernin sisällä olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

17 artikla

Elvytys suunnitelmien laatu

Arvioidessaan tapauksen mukaan direktiivin 2014/59/EU 5 ja 7 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ja perusteita toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava elvytys suunnitelman laatu seuraavien osatekijöiden perusteella:

- 1) suunnitelman selkeys katsotaan todennetuksi, jos
 - a) suunnitelma on selvästi tulkittava ja laadittu selvällä ja ymmärrettävällä kielellä;
 - b) määritelmät ja kuvaukset ovat selkeitä ja johdonmukaisia koko suunnitelmassa;
 - c) suunnitelmassa tehdyt oletukset ja arvostukset on selitetty;
 - d) suunnitelmaan sisältyvämmiin asiakirjoihin ovat viittaukset ja mahdolliset liitteet täydentävät suunnitelmaa tavalla, josta on huomattavaa hyötyä yksilöittäessä toimintavaihtoehtoja, joilla säilytetään tai palautetaan ennalleen suunnitelman kattaman yhteisön tai yhteisöjen taloudellinen vahvuus ja elinkelpoisuus;
- 2) suunnitelmaan sisältyvien tietojen merkityksellisyys katsotaan todennetuksi, jos kyseisissä tiedoissa keskitytään yksilöimään toimintavaihtoehtoja, joilla säilytetään tai palautetaan ennalleen laitoksen tai konsernin taloudellinen vahvuus ja elinkelpoisuus;
- 3) elvytys suunnitelman kattavuus katsotaan todennetuksi, jos ottaen huomioon erityisesti elvytys suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen liiketoiminnan luonne ja niiden koko ja sidokset muihin laitoksiin ja konserneihin ja yleensä rahoitusjärjestelmään
 - a) suunnitelmassa esitetään riittävän yksityiskohtaisesti tiedot, jotka on direktiivin 2014/59/EU 5 ja 7 artiklan nojalla sisällytettävä elvytys suunnitelmiin;
 - b) suunnitelma sisältää riittävän suuren määrän erilaisia elvytystoimintavaihtoehtoja ja indikaattoreita ottaen huomioon EPV:n direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat ohjeet, joissa esitetään tarkemmin elvytys suunnitelmiin sisällytettävät indikaattorit, ja pyrkien kaikkiin tavoin noudattamaan niitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- 4) suunnitelman sisäinen johdonmukaisuus katsotaan todennetuksi
 - a) erillisen elvytys suunnitelman kyseessä ollessa, jos suunnitelma itsessään on sisäisesti johdonmukainen;
 - b) konsernin elvytys suunnitelman kyseessä ollessa, jos konsernin suunnitelma itsessään on sisäisesti johdonmukainen;
 - c) tapauksessa, jossa tytäryrityksiltä vaaditaan direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti erilliset elvytys suunnitelmat, jos nämä suunnitelmat ja konsernin elvytys suunnitelma ovat keskenään johdonmukaiset.

18 artikla

Elvytys suunnitelmissa ehdotettujen järjestelyjen täytäntöönpano

1. Arvioidessaan, missä määrin elvytys suunnitelma täyttää direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn perusteen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava seuraavat seikat:
 - a) suunnitelman sisällyttämisen aste ja sen johdonmukaisuus verrattuna sen kohteena olevan yhteisön tai yhteisöjen yleiseen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmään ja niiden riskinhallintakehykseen;
 - b) sisältääkö suunnitelma riittävän määrän uskottavia ja toimivia elvytystoimintavaihtoehtoja, joiden ansiosta laitos tai konserni pystyisi kohtuullisella todennäköisyydellä reagoimaan nopeasti ja tehokkaasti erilaisiin rahoitusvaikeuksien skenaarioihin;
 - c) esitetäänkö suunnitelmaan sisältyvissä elvytystoimintavaihtoehtoissa tehokkaita toimia vakavia makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioita varten direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

- d) onko toimintavaihtoehtojen toteuttamismääräaika realistinen ja otetaanko se huomioon menettelyissä, joilla varmistetaan elvytystoimien täytäntöönpano;
- e) missä määrin laitos tai konserni on valmistautunut vaikean rahoitustilanteen korjaamiseen; tämä voidaan todeta erityisesti arvioimalla, onko tarvittavat valmistelevat toimenpiteet yksilöity asiaankuuluvalla tavalla ja onko kyseiset toimenpiteet tarvittaessa toteutettu tai onko niiden toteuttamista varten laadittu suunnitelma;
- f) onko suunnitelman testauksessa käytetty riittävästi erilaisia vakavia makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioita;
- g) ovatko menetelmät, joita on käytetty testattaessa suunnitelmaa f alakohdassa tarkoitettujen skenaarioiden varalta, asianmukaisia ja missä määrin elvytystoimintavaihtoehtoja ja indikaattoreita koskeva skenaariokohtainen analyysi on todennettu testauksessa;
- h) ovatko suunnitelmassa ja kussakin elvytystoimintavaihtoehdossa tehdyt oletukset ja arvostukset realistisia ja uskottavia.

2. Kunkin 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun elvytystoimintavaihtoehdon uskottavuus on arvioitava ottaen huomioon kaikki seuraavat näkökohdat:

- a) missä määrin toimintavaihtoehdon toteutus tapahtuu laitoksen tai konsernin valvonnassa ja missä määrin toteutuksessa on määrä turvautua kolmansien osapuolten toimiin;
- b) sisältääkö suunnitelma riittävän suuren määrän erilaisia elvytystoimintavaihtoehtoja ja asiaankuuluvia indikaattoreita, edellytyksiä ja menettelyjä näiden toimintavaihtoehtojen oikea-aikaisen toteuttamisen varmistamiseksi;
- c) missä määrin suunnitelmassa otetaan huomioon laitokseen tai konserniin kohdistuvat vaikutukset, joiden voidaan kohtuudella ennakoita aiheutuvan ehdotetun elvytystoimintavaihtoehdon toteuttamisesta;
- d) onko todennäköistä, että suunnitelman ja erityisesti elvytystoimintavaihtoehtojen avulla säilytettäisiin laitoksen tai konsernin elinkelpoisuus ja palautettaisiin ennalleen sen taloudellinen vakaus;
- e) missä määrin laitos tai konserni tai ominaisuuksiltaan samankaltaiset kilpailijat ovat suoriutuneet mahdollisesta edellisestä vaikeasta rahoitustilanteesta, jolla on samat ominaisuudet kuin tarkasteltavana olevalla skenaariolla, käyttämällä kuvattuja elvytystoimintavaihtoehtoja; tämän arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti toimintavaihtoehtojen toteutusta kohtuujassa ja, jos kyseessä on konsernin elvytysuunnitelma, elvytystoimintavaihtoehtojen koordinointia konsernin sisällä.

19 artikla

Elvytystoimintavaihtoehdot

Arvioidessaan, missä määrin elvytysuunnitelma täyttää direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn perusteen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava seuraavat seikat:

- 1) voidaanko suunnitelma ja yksittäiset elvytystoimintavaihtoehdot kohtuullisella todennäköisyydellä panna täytäntöön kohtuujassa ja tehokkaasti myös vakavissa makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioissa;
- 2) voidaanko suunnitelma ja tietyt elvytystoimintavaihtoehdot kohtuullisella todennäköisyydellä panna siinä määrin täytäntöön, että niiden tavoitteet saavutetaan riittäväällä tavalla, aiheuttamatta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle;
- 3) vähennetäänkö erilaisilla elvytystoimintavaihtoehdoilla riittävästi riskiä siitä, että muiden laitosten tai konsernien samanaikaisesti toteutetuista elvytystoimista aiheutuu täytäntöönpanon esteitä tai haittaa järjestelmälle;
- 4) missä määrin elvytystoimintavaihtoehdot voivat olla ristiriidassa samanlaisista haavoittuvuuksista kärsivien laitosten tai konsernien elvytystoimintavaihtoehtojen kanssa, jos toimintavaihtoehdot pantaisiin täytäntöön samanaikaisesti; haavoittuvuudet voivat johtua esimerkiksi niiden samanlaisista liiketoimintamalleista tai strategioista tai samasta toiminnan laajuudesta;
- 5) missä määrin laitosten tai konsernien samanaikainen elvytystoimintavaihtoehtojen täytäntöönpano todennäköisesti vaikuttaa kielteisesti kyseisten toimintavaihtoehtojen vaikutuksiin ja toteutettavuuteen.

20 artikla

Konsernien elvytysuunnitelmia koskevat erityisvaatimukset

Arvioidessaan, missä määrin konsernin elvytysuunnitelma täyttää direktiivin 2014/59/EU 7 artiklan 4 ja 6 kohdassa säädetyt perusteet, toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava seuraavat seikat:

- 1) missä määrin suunnitelmalla voidaan vakauttaa koko konserni ja mikä tahansa siihen kuuluva yksittäinen laitos ottaen erityisesti huomioon seuraavat seikat:
 - a) onko konsernin tasolla käytettävissä elvytystoimintavaihtoehtoja, joilla tarvittaessa palautetaan ennalleen tytäryrityksen rahoitusasema aiheuttamatta häiriötä konsernin taloudelliselle vakaudelle;
 - b) olisiko koko konsernilla ja siihen kuuluvalla yksittäisellä laitoksella, jonka olisi tarkoitus jatkaa liiketoimintaa tietyn elvytystoimintavaihtoehdon mukaisesti, kyseisen elvytystoimintavaihtoehdon täytäntöönpanon jälkeen yhä elinkelvoinen liiketoimintamalli;
 - c) missä määrin suunnitelmaan sisältyvät järjestelyt varmistavat koordinoinnin ja johdonmukaisuuden toimenpiteissä, jotka on määrä toteuttaa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla tai direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun perusteella konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan laitoksen tasolla tai yksittäisten laitosten tasolla. On tarkastettava erityisesti, missä määrin suunnitelmaan sisältyvissä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontamenetelmissä otetaan huomioon yksittäisten tytäryritysten päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenne ja mahdolliset asiaan liittyvät oikeudelliset rajoitukset;
- 2) missä määrin suunnitelma tarjoaa ratkaisuja poistaa mahdollisia todettuja esteitä elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanolta konsernissa, kun kyseessä on direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu skenaario; jos esteitä ei voida poistaa, missä määrin olisi mahdollista saavuttaa samat tavoitteet toteuttamalla vaihtoehtoisia elvytystoimenpiteitä;
- 3) missä määrin suunnitelma tarjoaa ratkaisuja poistaa mahdollisia todettuja olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä nopealta omien varojen siirrolta tai velkojen tai varojen takaisinmaksulta konsernin sisällä; jos esteitä ei voida poistaa, missä määrin olisi mahdollista saavuttaa samat tavoitteet toteuttamalla muita elvytystoimintavaihtoehtoja.

21 artikla

Arvioinnin kohteena olevan yhteisön tai yhteisöjen luonne

Arvioidessaan elvytysuunnitelman yleistä uskottavuutta 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon suunnitelman piiriin kuuluvan yhteisön tai yhteisöjen liiketoiminnan luonne ja niiden ja sidokset muihin laitoksiin ja konserneihin ja yleensä rahoitusjärjestelmään.

II LUKU

KRIISINRATKAISUSUUNNITELMAT

I JAKSO

Kriisinsuunnitelmien sisältö

22 artikla

Kriisinsuunnitelmiin sisällytettävät tietoluokat

Kriisinsuunnitelman on sisällettävä ainakin tämän artiklan 1–8 kohdassa säädetyt osat, mukaan lukien kaikki direktiivin 2014/59/EU 10–12 artiklan mukaisesti edellytetyt tiedot ja kaikki lisätiedot, joita tarvitaan kriisinsuunnitelman täytäntöönpanoa varten:

- 1) suunnitelman tiivistelmä, mukaan lukien kuvaus laitoksesta tai konsernista sekä tiivistelmä 2–8 kohdassa tarkoitetuista osista;

- 2) kuvaus suunnitelmassa käsitellystä kriisinratkaisustrategiasta, mukaan lukien:
 - a) suunnitelmaan kuuluvien eri kriisinratkaisutoimien yksilöinti;
 - b) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan oikeushenkilön tai oikeushenkilöiden yksilöinti;
 - c) ylläpidettäväksi tarkoitettujen ja muista toiminnoista eroteltaviksi tarkoitettujen kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden yksilöinti;
 - d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta, kuten direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaisesti edellytetään;
 - e) yksityiskohtainen kuvaus parhaiten soveltuvan kriisinratkaisustrategian mahdollisista muunnoksista sellaisten tilanteiden varalta, joissa parhaiten soveltuvaa strategiaa ei voida panna täytäntöön;
 - f) kuvaus kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanoa koskevasta päätöksentekomenetelmästä, mukaan lukien päätöksentekoon tarvittava aika;
 - g) konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien osalta yhteistyö- ja koordinaatiojärjestelyt niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja muiden asianomaisten viranomaisten, joissa konserniyhteisöt sijaitsevat tai joissa niillä on merkittäviä sivuliikkeitä, sekä niiden kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten, joissa konserniyhteisöt sijaitsevat, välillä kuudennen luvun I jaksossa säädettyjen kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen mukaisesti;
- 3) kuvaus kriisinratkaisustrategian tehokasta täytäntöönpanoa varten tarvittavista tiedoista sekä tietojen toimittamista koskevista järjestelyistä, mukaan lukien ainakin
 - a) kuvaus tiedoista, joita tarvitaan arvostusta varten erityisesti direktiivin 2014/59/EU 36 ja 49 artiklan nojalla sekä markkinoitavuuden määrittämistä varten erityisesti liiketoiminnan myyntiä ja omaisuudenhoitoyhtiötä koskevien markkinointivaatimusten mukaisesti, sekä menetelmistä, joilla varmistetaan, että kyseiset tiedot ovat käytettävissä asiaankuuluvien määräaikojen mukaisesti;
 - b) kuvaus kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista oikeushenkilöiden mukaan; kuvauksessa on määritettävä erityisesti kriisinratkaisutoimien kohteina olevien yhteisöjen suorittamat kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet sekä eriteltävä eri oikeushenkilöihin jakautuvat kriittiset toiminnot tai ydinliiketoiminta-alueet, jotka on määrää erotella kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon yhteydessä;
 - c) kuvaus järjestelyistä kriisinratkaisuviranomaisten ja muiden asianomaisten viranomaisten välistä direktiivin 2014/59/EU 90 artiklan mukaista tiedonvaihtoa varten, mukaan lukien tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden asianomaiset viranomaiset;
 - d) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä;
- 4) kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan mahdollisuus käyttää kriittisiä toimintoja jatkuvasti kriisinratkaisun aikana, mukaan lukien kuvaus ainakin seuraavista:
 - a) kriittiset yhteisesti käytetyt järjestelmät ja toiminnot, joita on jatkettava kriittisten toimintojen jatkuvuuden ylläpitämiseksi, ja järjestelyt, joilla varmistetaan niiden tarjoamisen sopimustekninen ja toiminnallinen vakaus kriisinratkaisussa;
 - b) sisäiset ja ulkoiset riippuvuudet, jotka ovat kriittisiä toiminnan jatkuvuuden ylläpitämisen kannalta;
 - c) järjestelyt, joilla varmistetaan mahdollinen pääsy maksujärjestelmiin tai muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, jotka ovat tarpeen kriittisten toimintojen ylläpitämiseksi, mukaan lukien arvio asiakkaiden positioiden siirrettävyydestä;
- 5) kuvaus rahoitustarpeista ja rahoituslähteistä, joita suunnitelmassa määritetyn kriisinratkaisustrategian täytäntöönpano edellyttää, mukaan lukien ainakin seuraavat:
 - a) kuvaus kriisinratkaisustrategiasta johtuvista rahoitus-, varainhankinta- ja maksuvalmiusvaatimuksista;

- b) kuvaus kriisintarkkailun rahoituksen mahdollisista lähteistä, mukaan lukien rahoitusehdot, varojen käytön edellytykset, varojen saatavuutta koskeva aikataulu, yhteisöt, joille kyseiset lähteet voivat antaa rahoitusta, sekä mahdolliset vakuuksia koskevat vaatimukset;
- c) tarvittaessa kuvaus ja selvitys siitä, miten ja milloin laitos tai konserni saattaa hakeutua kriisintarkkailussa keskuspankin järjestelyjen (ei kuitenkaan hätärahoituksena annetun maksuvalmiusavun tai muun epätavallisiin ehdoin annetun avun) piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta kriisintarkkailusuunnitelma on laadittu, mukaan lukien käytettävissä olevien vakuuksien yksilöinti;
- d) konsernien tapauksessa kuvaus kaikista sovitusta periaatteista rahoitusvastuun jakamiseksi eri lainkäyttöalueilla olevien rahoituslähteiden kesken, myös eri jäsenvaltioissa olevien rahoituslähteiden kesken, direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti;
- 6) viestintäsuunnitelmat kriittisten sidosryhmien osalta, mukaan lukien vähintään seuraavat:
- a) laitoksen tai konsernin johto, omistajat ja henkilöstö, mukaan lukien menettelyt kriisintarkkailumenettelyn yhteydessä tapahtuvaa henkilöstön kuulemista ja tarvittaessa työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua varten sekä arvio suunnitelman vaikutuksista työntekijöihin;
- b) asiakkaat, tiedotusvälineet ja suuri yleisö;
- c) tallettajat, osakkeenomistajat, joukkovelkakirjojen haltijat, vastapuolet, rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ja muut kyseeseen tulevat markkinatoimijat;
- d) kaikki hallinnolliset elimet tai oikeusviranomaiset, joilta tarvitaan kriisintarkkailustrategian täytäntöönpanon kannalta olennainen hyväksyntä tai lupa;
- e) kaikki neuvonantajat, joita tarvitaan kriisintarkkailustrategian panemiseksi täytäntöön;
- 7) purkamismahdollisuuksien arvioinnin päätelmät, mukaan lukien ainakin seuraavat:
- a) onko laitos tai konserni nykyisellään purkamiskelpoinen;
- b) tiivistelmä 23 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vaaditun likvidaatiota koskevan arvioinnin päätelmistä;
- c) yksityiskohtainen kuvaus kaikista havaituista purkamismahdollisuuksien esteistä sekä kaikista toimenpiteistä, joita laitos tai konserni ehdottaa tai kriisintarkkailuviranomainen edellyttää kyseisiin esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi;
- d) määrällinen arviointi kaikista muutoksista, jotka koskevat hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia tai hyväksyttävien velkojen asiaankuuluvaa sijaintia ja joita tarvitaan purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, ottaen huomioon perusteet, jotka määritetään direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdassa ja täsmennetään direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä;
- 8) kaikki laitoksen tai konsernin esittämät näkemykset kriisintarkkailusuunnitelmasta.

II JAKSO

Purkamismahdollisuuksien arviointi

23 artikla

Arviointivaiheet

1. Kriisintarkkailuviranomaisten on arvioitava purkamismahdollisuudet seuraavien peräkkäisten vaiheiden perusteella:
- a) 24 artiklan mukainen arviointi laitoksen tai konsernin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tapahtuvan likvidaation toteutettavuudesta ja uskottavuudesta;
- b) parhaiten soveltuvan kriisintarkkailustrategian valinta 25 artiklan mukaista arviointia varten;

- c) valitun kriisinratkaisustrategian toteutettavuutta koskeva arviointi 26–31 artiklan mukaisesti;
- d) valitun kriisinratkaisustrategian uskottavuutta koskeva arviointi 32 artiklan mukaisesti.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen pitää selvänä, että laitokset tai konsernit aiheuttavat rahoitusjärjestelmälle samanlaisia riskejä tai että niiden likvidaation toteutettavuus on epätodennäköistä samanlaisissa olosuhteissa, kyseinen kriisinratkaisuviranomainen voi suorittaa kyseisten laitosten tai konsernien likvidaation toteutettavuutta ja uskottavuutta koskevan arvioinnin samankaltaisella tai samalla tavalla.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut laitostyyppit voidaan määrittää erityisesti direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti.

3. Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, ettei laitoksen tai konserniyhteisöjen likvidaatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ole toteutettavissa tai uskottava tai että kriisinratkaisutoimi voi muutoin olla tarpeellinen yleisen edun vuoksi, koska kriisinratkaisutavoitteita ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla, sen on määritettävä kyseisen laitoksen tai konsernin tapaukseen parhaiten soveltuva kriisinratkaisustrategia käyttämällä laitoksen tai konsernin direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti toimittamia tietoja ja tässä asetuksessa säädettyjä perusteita. Sen on tarpeen mukaan määritettävä myös strategian muunnoksia sellaisten tilanteiden varalta, joissa strategia ei ole toteutettavissa tai uskottava.

4. Parhaiten soveltuvan kriisinratkaisustrategian toteutettavuutta ja uskottavuutta koskeviin arviointeihin on sisällyttävä arviointi mahdollisista kyseisen strategian osana ehdotetuista muunnoksista.

5. Kriisinratkaisuviranomaisten on direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti pyydettävä laitokselta tai konsernilta lisätietoja, jotka ovat tarpeen parhaiten soveltuvan strategian ja sen muunnosten arvioimiseksi.

6. Kriisinratkaisuviranomaisen on tarvittaessa tarkistettava parhaiten soveltuvaa kriisinratkaisustrategiaa tai harkittava vaihtoehtoisia strategioita käyttäen perustana päätökseen saatettua arviointia 4 kohdassa tarkoitettua parhaiten soveltuvan kriisinratkaisustrategian toteutettavuudesta ja uskottavuudesta.

7. Jos kriisinratkaisuviranomainen tarkistaa parhaiten soveltuvaa kriisinratkaisustrategiaa, sen on arvioitava kyseisen tarkistetun parhaiten soveltuvan kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus 26 ja 27 artiklan mukaisesti.

24 artikla

Tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tapahtuvan likvidaation toteutettavuus ja uskottavuus

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tapahtuvan likvidaation toteutettavuus ja uskottavuus sekä likvidaation vaikutukset poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen käytön kannalta kriisinratkaisuun verrattuna.

2. Arvioidessaan likvidaation uskottavuutta kriisinratkaisuviranomaisten on tarkasteltava laitoksen tai konsernin likvidaation todennäköisiä vaikutuksia unionin tai minkä tahansa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmiin ottaen huomioon laitoksen tai konsernin kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen ja direktiivin 2014/59/EU 31 artiklan mukaisten kriisinratkaisutavoitteiden saavuttaminen. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon laitoksen tai konsernin hoitamat toiminnot ja arvioitava, olisiko likvidaatiolla todennäköisesti olennaisia haittavaikutuksia mihin tahansa seuraavista tekijöistä:

- a) rahoitusmarkkinoiden toiminta ja markkinoiden luottamus;
- b) rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, erityisesti seuraavilta osin:
 - i) rajoittaisiko toiminnan äkillinen lopettaminen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien normaalia toimintaa niin, että se vaikuttaisi kielteisesti koko rahoitusjärjestelmään;
 - ii) voisivatko rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit toimia häiriöiden leviämiskanavana likvidaation yhteydessä ja missä määrin;

- c) muut rahoituslaitokset, erityisesti seuraavien näkökohtien kannalta:
- i) lisäisikö likvidaatio muiden rahoituslaitosten varainhankintakustannuksia tai heikentäisikö se niiden rahoituksen saatavuutta niin, että rahoitusvakaus on uhattuna;
 - ii) häiriöiden välittömän ja välillisen leviämisen sekä makrotalouteen kohdistuvien heijastusvaikutusten riski;
- d) reaalityö ja erityisesti kriittisten rahoituspalvelujen saatavuus.
3. Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että likvidaatio on uskottava, sen on arvioitava likvidaation toteutettavuus.
4. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten on tarkasteltava, pystytäänkö laitoksen tai konsernin järjestelmillä toimittamaan asiaankuuluvien talletussuojajärjestelmien edellyttämät tiedot suojattuihin talletuksiin liittyvien maksujen suorittamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/49/EU⁽¹⁾ vahvistettujen määrien ja määräaikojen mukaisesti tai tarvittaessa vastaavien kolmannen maan talletussuojajärjestelmien mukaisesti, suojattujen talletusten saldot mukaan luettuina.

Kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava myös, onko laitoksella tai konsernilla talletussuojajärjestelmien toimien tukemiseen vaaditut valmiudet, erityisesti valmiudet erotella talletustilien suojatut ja suojaamattomat saldot.

25 artikla

Kriisinratkaisustrategian yksilöinti

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava, pystytäänkö kriisinratkaisutavoitteet saavuttamaan ehdotetun kriisinratkaisustrategian avulla ottaen huomioon laitoksen tai konsernin rakenne ja liiketoimintamalli sekä konsernin oikeushenkilöihin sovellettavat kriisinratkaisujärjestelmät. Kriisinratkaisutoimi voidaan toteuttaa yleisen edun nimissä, jos se on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella laitoksen likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.
2. Konsernien tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti arvioitava, olisiko tarkoituksenmukaisempaa soveltaa yhden kriisinratkaisuviranomaisen malliin vai usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvaa strategiaa.
3. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:
- a) mitä kriisinratkaisuvälineitä parhaiten soveltuvassa kriisinratkaisustrategiassa on määrä käyttää ja ovatko kyseiset kriisinratkaisuvälineet käytettävissä kriisinratkaisustrategiassa ehdotettujen oikeushenkilöiden osalta;
 - b) vaatimukset täyttävien hyväksyttävien velkojen määrä ehdotetun kriisinratkaisustrategian yhteydessä, tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen annettavan rahoituksen laiminlyöntiriski ja kyseisten vaatimukset täyttävien hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlaskijoina olevat oikeushenkilöt, ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:
 - i) yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli on todennäköisemmin tarkoituksenmukainen, jos olemassa on riittävä määrä ulkopuolisia liikkeeseen laskettuja hyväksyttäviä velkoja tai koko konsernin emoyrityksen tai konsernin holdingyhtiön liikkeeseen laskemia hyväksyttäviä velkoja, joiden odotetaan osaltaan vaikuttavan tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen ehdotetun kriisinratkaisustrategian yhteydessä;
 - ii) usean kriisinratkaisuviranomaisen malli on todennäköisemmin tarkoituksenmukainen, jos useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin yhteisö tai alueellinen tai toiminnallinen alakonserni laskee liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja tai velkoja, joiden odotetaan osaltaan vaikuttavan tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen ehdotetun kriisinratkaisustrategian yhteydessä;
 - c) käytössä olevat sopimus- ja muut järjestelyt tappioiden siirtämiseksi konsernin oikeushenkilöiden välillä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- d) laitoksen tai konsernin toiminnallinen rakenne ja liiketoimintamalli sekä erityisesti se, onko laitos tai konserni pitkälle integroitunut vai rakenteeltaan hajautettu niin, että sen eri osat on erotettu toisistaan selvästi, ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:
- i) yhden kriisintarkistusviranomaisen malli on todennäköisemmin tarkoituksenmukainen, jos konserni on toimintatavaltaan pitkälle integroitunut muun muassa niin, että sillä on keskitetty maksuvalmiuden hallinta, riskinhallinta ja keskitetyt kassanhallintatoiminnot tai IT- ja muut kriittiset yhteiset palvelut;
 - ii) usean kriisintarkistusviranomaisen malli on todennäköisemmin tarkoituksenmukainen, jos konsernin toiminta jakautuu vähintään kahteen selvästi tunnistettavissa olevaan alakonserniin, joista jokainen on taloudellisesti, oikeudellisesti tai toiminnallisesti riippumaton konsernin muista osista, ja kaikki kriittiset toiminnalliset riippuvuudet konsernin muista osista perustuvat vankkoihin järjestelyihin, jotka varmistavat niiden toiminnan jatkumisen kriisintarkistuksen yhteydessä;
- e) käytettävien kriisintarkistusvälineiden täytäntöönpanokelpoisuus, erityisesti kolmansissa maissa;
- f) edellyttääkö kriisintarkistusstrategia muiden viranomaisten tukitoimia, erityisesti kolmansissa maissa, vai edellyttääkö se, että kyseiset viranomaiset pidättyvät toteuttamasta itsenäisiä kriisintarkistus-toimia; ja pystyvätkö kyseiset viranomaiset toteuttamaan tällaisia toimia uskottavasti.
4. Kriisintarkistusviranomaisten on arvioitava, tarvitaanko kriisintarkistusstrategian muunnoksia sellaisten skenaarioiden tai olosuhteiden varalta, joissa kriisintarkistusstrategiaa ei pystytä panemaan täytäntöön uskottavasti.
5. Kriisintarkistusviranomaisten on tarkasteltava, missä määrin mahdollisen strategiamuunnoksen avulla pystytään todennäköisesti saavuttamaan kriisintarkistusavoitteet ja etenkin varmistamaan kriittisten toimintojen jatkuvuus.

Toimenpiteitä kriisintarkistusstrategian muunnosten esteiden poistamiseksi on toteutettava vain, jos ne eivät heikennä parhaiten soveltuvan kriisintarkistusstrategian täytäntöönpanon uskottavuutta ja toteutettavuutta.

26 artikla

Täytäntöönpanostrategian toteutettavuuden arviointi

1. Kriisintarkistusviranomaisten on arvioitava, pystytäänkö valittua kriisintarkistusstrategiaa soveltamaan tehokkaasti asianmukaisen ajan kuluessa, ja tunnistettava valitun kriisintarkistusstrategian täytäntöönpanon mahdolliset esteet.
2. Kriisintarkistusviranomaisten on otettava huomioon laitoksen tai konsernin lyhyen aikavälin vakauttamisen esteet. Kriisintarkistusviranomaisten on otettava huomioon myös mahdolliset ennakoitavissa olevat esteet liiketoiminnan tervehtyttämiseksi, jota edellytetään direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan mukaisesti tai jota muutoin todennäköisesti edellytetään, jos kriisintarkistusstrategian mukaan on määrä palauttaa koko laitoksen tai konsernin taikka laitoksen tai konsernin tietyn osan pitkän aikavälin elinkelpoisuus.
3. Esteet on luokiteltava vähintään seuraaviin luokkiin:
 - a) rakenne ja toiminta;
 - b) taloudelliset resurssit;
 - c) tiedot;
 - d) rajatylittävät kysymykset;
 - e) oikeudelliset kysymykset.

27 artikla

Toteutettavuuden arviointi: rakenne ja toiminta

Kriisintarkaisuviranomaisten on otettava huomioon vähintään seuraavat seikat arvioidessaan, onko kriisintarkaisulle olemassa mahdollisia esteitä, jotka liittyvät laitoksen tai konsernin rakenteeseen ja toimintaan:

- 1) direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 1–7, 16, 18 ja 19 kohdassa käsitellyt seikat;
- 2) olennaisten yhteisöjen ja ydinliiketoiminta-alueiden riippuvuus infrastruktuurista, tietotekniikasta, kassanhallinnan tai rahoituksen toiminnoista, työntekijöistä tai muista kriittisistä yhteisistä palveluista;
- 3) ovatko päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä sekä riskinhallintajärjestelyt linjassa laitoksen tai konsernin rakenteeseen suunniteltujen mahdollisten muutosten kanssa;
- 4) onko laitoksen tai konsernin oikeudellinen tai franchising-rakenne linjassa laitoksen tai konsernin rakenteeseen suunniteltujen mahdollisten muutosten kanssa;
- 5) ovatko kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanoon vaadittavat asianmukaiset kriisintarkaisuvälineet käytettävissä jokaista oikeushenkilöä varten.

28 artikla

Toteutettavuuden arviointi: taloudelliset resurssit

Kriisintarkaisuviranomaisten on otettava huomioon vähintään seuraavat seikat arvioidessaan, onko kriisintarkaisulle olemassa mahdollisia esteitä, jotka liittyvät taloudellisiin resursseihin:

- 1) direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 13, 14, 15 ja 17 kohdassa käsitellyt seikat;
- 2) tarve tunnistaa ja ilmaista rahamäärinä kaikkien sellaisten velkojen määrä, jotka eivät parhaiten soveltuvan kriisintarkaisustrategian yhteydessä todennäköisesti vaikuta tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen, ottaen huomioon vähintään seuraavat tekijät:
 - i) maturiteetti;
 - ii) etuoikeusasema;
 - iii) instrumentin haltijoiden tyypit tai instrumentin siirtokelpoisuus;
 - iv) tappioiden kattamisen oikeudelliset esteet, kuten kriisintarkaisuvälineiden riittämätön tunnustaminen ulkomaisessa lainsäädännössä tai kuittausoikeuksien olemassaolo;
 - v) muut tekijät, joiden vuoksi on riskinä, että velat vapautetaan tappioiden kattamisesta kriisintarkaisun yhteydessä;
 - vi) vaatimukset täyttävien hyväksyttävien velkojen ja muiden, tappioiden kattamiseen käytettävien velkojen määrä sekä kyseisten velkojen liikkeeseenlaskijoina olevat oikeushenkilöt;
- 3) rahoitustarpeiden suuruus kriisintarkaisua edeltävässä vaiheessa ja kriisintarkaisun aikana, rahoituslähteiden saatavuus ja laitoksen tai konsernin sisällä tarvittavan varojen siirron esteet;
- 4) onko määritetty asianmukaiset järjestelyt tappioiden siirtämiseksi konsernin muista yrityksistä oikeushenkilöihin, joihin kriisintarkaisuvälineitä on määrää soveltaa, mukaan lukien tarvittaessa arvio konsernin sisäisen rahoituksen määrästä ja tappioiden vaimennusvaikutuksesta.

29 artikla

Toteutettavuuden arviointi: tiedot

Kriisintarkaisuviranomaisten on otettava huomioon vähintään seuraavat seikat arvioidessaan, onko kriisintarkaisulle olemassa mahdollisia esteitä, jotka liittyvät tietoihin:

- 1) direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 8–12 kohdassa käsitellyt seikat;
- 2) laitoksen tai konsernin kyky toimittaa tietoja niiden varojen määrästä ja sijainnista konsernin sisällä, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta keskuspankin järjestelyjen yhteydessä;
- 3) laitoksen tai konsernin kyky toimittaa tietoja arvostusta varten, jossa määritetään tarvittavan alaskirjauksen tai pääomapohjan vahvistamisen määrä.

30 artikla

Toteutettavuuden arviointi: rajatylittävät kysymykset

Kriisintarkaisuviranomaisten on otettava huomioon vähintään seuraavat seikat arvioidessaan, onko kriisintarkaisulle olemassa mahdollisia esteitä, jotka liittyvät rajatylittäviin kysymyksiin:

- 1) direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 20 kohdassa käsitellyt seikat;
- 2) riittävien koordinointi- ja viestintämenettelyjen olemassaolo ja takeet toimista, jotka on toteutettava kotimaan ja vastaanottavan maan viranomaisten välillä, myös kolmansissa maissa, kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanoa varten;
- 3) syrjäyttääkö kotimaan ja vastaanottavan maan lainkäyttöalueella sovellettava lainsäädäntö sopimusperusteiset purkamisoikeudet rahoitussovimuksissa, joissa käynnistävänä tekijänä on ainoastaan sidosyrityksen kaatuminen ja kriisintarkaisu.

31 artikla

Toteutettavuuden arviointi: muut mahdolliset esteet

Seuraavat oikeudelliset kysymykset on otettava huomioon arvioitaessa kriisintarkaisun mahdollisia esteitä:

- 1) pystytäänkö vaatimukset, jotka koskevat kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanoon tarvittavia lakisäätöisiä hyväksyntöjä ja lupia, täyttämään oikea-aikaisesti;
- 2) sallitaanko merkittävässä sopimusasiakirjoissa sopimusten purkaminen kriisintarkaisun käynnistyessä;
- 3) onko olemassa mahdolliset kriisintarkaisustrategiassa suunnitellut varojen ja/tai velkojen siirrot kieltäviä sopimusvelvoitteita, joita kriisintarkaisuviranomainen ei voi jättää soveltamatta.

32 artikla

Kriisintarkaisustrategian uskottavuuden arviointi

1. Arvioituaan, onko valittu kriisintarkaisustrategia toteutettavissa, kriisintarkaisuviranomaisten on arvioitava strategian uskottavuutta ottaen huomioon kriisintarkaisun todennäköiset vaikutukset jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmiin ja reaalieloihin ja pyrkien varmistamaan laitoksen tai konsernin kriittisten toimintojen jatkuvuuden. Arviointiin on sisällyttävä direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 21–28 kohdassa käsiteltyjen seikkojen arviointi.

2. Kyseistä arviointia suorittaessaan kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon todennäköiset vaikutukset unionin tai minkä tahansa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmiin. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon laitoksen tai konsernin hoitamat toiminnot ja arvioitava, olisiko kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanolla todennäköisesti olennaisia haittavaikutuksia mihin tahansa seuraavista tekijöistä:

- a) rahoitusmarkkinoiden toiminta ja erityisesti markkinoiden luottamus;
- b) rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, erityisesti seuraavilta osin:
 - i) rajoittaisiko toiminnan äkillinen lopettaminen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien normaalia toimintaa niin, että se vaikuttaisi kielteisesti koko rahoitusjärjestelmään;
 - ii) voisivatko rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit toimia häiriöiden leviämiskanavana likvidaation yhteydessä ja missä määrin;
- c) muut rahoituslaitokset, erityisesti seuraavien näkökohtien kannalta:
 - i) lisäisikö likvidaatio muiden rahoituslaitosten varainhankintakustannuksia tai heikentäisikö se niiden rahoituksen saatavuutta niin, että rahoitusvakaus on uhattuna;
 - ii) häiriöiden välittömän ja välillisen leviämisen sekä makrotalouteen kohdistuvien heijastusvaikutusten riski;
- d) reaalityö ja erityisesti rahoituspalvelujen saatavuus.

III LUKU

KONSERNIN SISÄINEN RAHOITUSTUKI

33 artikla

Rahoitusvaikeuksien poistamistodennäköisyys

1. Edellytyksen, jonka mukaan tarjotun tuen avulla voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä poistaa rahoitustukea saavan konserniyhteisön, jäljempänä 'tukea saava yhteisö', rahoitusvaikeudet, katsotaan täyttyvän, jos poistamistodennäköisyyttä tukevat seuraavat tekijät:

- a) tukea saavan yhteisön pääoma- ja maksuvalmiustarpeet, jotka yksilöidään kyseisen yhteisön pääoma- ja maksuvalmiustilanteen kuvauksella sekä sen pääoma- ja maksuvalmiustarpeita koskevalla ennusteella, katetaan riittävän pitkäksi ajaksi ottaen huomioon kaikki muut asiaankuuluvat rahoituslähteet, joista nämä tarpeet voidaan täyttää, sekä rahoitusvaikeuksien poistamiseen tarvittava aika ja tuen kesto;
- b) taloudellista tilannetta sekä rahoitusvaikeuksien sisäisiä ja ulkoisia syitä, erityisesti tukea saavan yhteisön liiketoimintamallia ja riskinhallintaa, sekä aiempia, nykyisiä ja odotettuja markkinaolosuhteita koskeva analyysi ei ole ristiriidassa rahoitusvaikeuksien poistamistodennäköisyyden kanssa;
- c) toimintasuunnitelma, jossa kuvataan toimenpiteet, joilla tukea saavan yhteisön taloudellinen tilanne korjataan, mukaan luettuna tarvittaessa sen liiketoimintamallin ja riskinhallinnan tarkistaminen;
- d) a, b ja c alakohdassa mainittujen kuvausten ja ennusteiden perusoletukset ovat johdonmukaisia ja uskottavia, ja niissä otetaan huomioon tukea saavan yhteisön stressitilanne, vallitsevat markkinaolosuhteet sekä mahdolliset epäsuotuisat kehityssuunnat.

2. Arvioidessaan 1 kohdassa tarkoitettua edellytystä direktiivin 2014/59/EU 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon tukea saavasta yhteisöstä vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen toimittamat tiedot ja arvioinnit.

34 artikla

Tuen ehdot

1. Rahoitustuen tarjoamiseksi, vastike mukaan luettuna, katsotaan olevan direktiivin 2014/59/EU 19 artiklan 7 kohdan mukaiset, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ehdot kuvastavat asianmukaisesti seuraavia:

- i) tukea saavan yhteisön maksukyvyttömyysriski;
- ii) vaateen etuoikeusasema;
- iii) tukea tarjoavan konserniyhteisön, jäljempänä 'tukea tarjoava yhteisö', odotettu tappio tukea saavan yhteisön maksukyvyttömyystilanteessa;
- iv) jos kyseessä on laina tai sitova järjestely, maturiteettiprofiili kaikkien tukea saavan yhteisön kokonaan julkistamien merkityksellisten ja ajankohtaisten tietojen sekä muiden tukea tarjoavan yhteisön käytettävissä olevien tietojen perusteella;

b) ehdot kuvastavat tukea tarjoavan yhteisön etua direktiivin 2014/59/EU 19 artiklan 7 kohdan mukaisesti sekä hyötyjen, riskien ja kustannusten suhdetta, joka on otettu huomioon määritettäessä kyseistä etua, mukaan luettuina tukea tarjoavalle yhteisölle rahoitustuen tarjoamisesta mahdollisesti koituvat välittömät ja välilliset hyödyt sekä tästä tarjoamisesta konsernille koituvat hyödyt.

Sovellettaessa a alakohdan iv alakohtaa ennakoituja, konsernin ulkopuolisista tapahtumista johtuvia väliaikaisia vaikutuksia markkinahintoihin ei tarvitse ottaa huomioon, jos markkinatilanteesta tehty uskottava ennuste tukee sitä oletusta, että kyseisten vaikutusten laajuus ja kesto eivät vaaranna tukea saavan yhteisön kykyä täyttää kaikki velvoitteensa niiden erääntyessä.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten arvioimisen on pohjauduttava vertailevaan analyysiin, joka tehdään tukea saavan yhteisön maksukyvyttömyysriskistä kussakin tapauksessa sen perusteella, tarjotaanko tukea vai ei.

Maksukyvyttömyysriskiä on analysoitava 33 artiklassa säädettyjen tekijöiden perusteella. Arvioitaessa hyötyjen, riskien ja kustannusten suhdetta tapauskohtaisesti ja tukea tarjoavasta yhteisöstä vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan tämä analyysi ei rajoita mahdollisuutta ottaa huomioon muita tekijöitä, jotka tukea tarjoava yhteisö ottaisi huomioon luoton arvioinnissa päättäessään lainan myöntämisestä kaikkien käytettävissään olevien tietojen perusteella.

3. Arviointiin on sisällyttävä franchisingille, jälleenrahoitukselle ja maineelle mahdollisesti koituvat vahingot sekä konsernin pääomavarojen ja sen jälleenrahoitusehtojen tehokkaasta käytöstä ja korvattavuudesta koituvat hyödyt.

Hyödyt ja kustannukset, jotka otetaan etua määritettäessä huomioon, on mahdollisuuksien mukaan ilmaistava rahamäärinä. Alennus, joka tukea saavalle yhteisölle myönnetään markkinaehtoihin verrattuna, on myös ilmaistava määränä, muun muassa vakuuksien aliarvostusten tai korkojen osalta.

4. Etua arvioitaessa on otettava huomioon rahoitustukisopimukseen sisältyvät sitovat velvoitteet, jotka tukevat tukea saavan yhteisön tulevaa liiketoimintamallia ja riskinhallintaa koskevia oletuksia.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava tukea saavasta yhteisöstä vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen toimittamat tiedot ja arvioinnit huomioon.

35 artikla

Tukea antavan yhteisön maksuvalmius ja vakavaraisuus

1. Jollei direktiivin 2014/59/EU 23 artiklan 1 kohdan g alakohdassa mainitusta edellytyksestä muuta johdu, rahoitustuen tarjoamisen ei katsota vaarantavan tukea tarjoavan yhteisön maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta, jos rahoitustuen tarjoamisen jälkeen

a) on kohtuullista odottaa, että tukea tarjoavan yhteisön varat ovat jatkuvasti suuremmat kuin sen velat;

b) on kohtuullista odottaa, että tukea tarjoava yhteisö täyttää seuraavat edellytykset:

- i) se voi maksaa kaikki velkansa niiden erääntyessä;
- ii) se ei riko direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimuksia tavalla, joka oikeuttaisi toimivaltaisen viranomaisen perumaan toimiluvan.

2. Arvioinnissa on otettava huomioon tukea saavan yhteisön maksuvalmiusriski ja tukea tarjoavalle yhteisölle tukea saavan yhteisön maksukyvyttömyydestä koituva tappio sekä mahdolliset epäsuotuisat kehityssuunnat. Arvioinnissa on noudatettava asiaankuuluvia vakavaraisuusvaatimuksia, jotka koskevat tukea tarjoavan yhteisön asianmukaista riskinhallintaa.

36 artikla

Tukea tarjoavan yhteisön purkamismahdollisuudet

1. Rahoitustuen tarjoamisen ei katsota vaarantavan tukea tarjoavan yhteisön purkamismahdollisuuksia, jos rahoitustuen tarjoaminen ei direktiivin 2014/59/EU 15 ja 16 artiklan mukaisen arvioinnin perusteella tee tukea tarjoavan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa vahvistetun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanosta huomattavasti hankalampaa tai epäuskottavampaa.

Arvioinnissa on erityisesti otettava huomioon rahoitustuen tarjoamisen vaikutukset seuraaviin:

- a) mahdollinen tappioiden kattaminen konsernin sisällä sen jälkeen, kun kriisinratkaisun edellytykset ovat täyttyneet;
- b) tukea tarjoavan yhteisön ja tukea saavan yhteisön väliset sidokset;
- c) leviämiskriisi konsernin sisällä;
- d) ryhmän monitahoisuuden lisääntyminen rahoitustuen tarjoamisen vuoksi;
- e) tukea tarjoavan yhteisön pääoma- ja maksuvalmiustilanne.

2. Jos tukea tarjoavat yhteisöt eivät ole täysin tietoisia parhaiten soveltuvasta kriisinratkaisustrategiasta, niiden on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu arviointi sellaisten kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevien tietojen perusteella, jotka ovat niiden saatavilla.

3. Tukea tarjoavasta yhteisöstä vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä määrittäessään konsernin rahoitustuen vaikutuksia tukea tarjoavan yhteisön purkamismahdollisuuksiin.

IV LUKU

ARVIOIJEN RIIPPUMATTOMUUS

37 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) 'nimittävällä viranomaisella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa riippumattoman arvioijan valitsemisesta ja nimittämisestä suorittamaan direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 1 kohdassa tai 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu arvostus;

- 2) 'asianomaisella yhteisöllä' direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua laitosta tai yhteisöä, jonka varat ja velat on arvostettava direktiivin 2014/59/EU 36 tai 74 artiklan mukaisesti;
- 3) 'asianomaisella viranomaisella' nimittävää viranomaista, kriisinratkaisuviranomaista tai direktiivin 2014/59/EU 83 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettuja viranomaisia sekä ensimmäistä kyseisen direktiivin 83 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettua viranomaista.

38 artikla

Riippumattomuuden osatekijät

Arvioijaksi voidaan nimittää oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö. Arvioijan katsotaan olevan riippumaton asianomaisista viranomaisista ja asianomaisesta yhteisöstä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) arvioijalla on 39 artiklan mukaisesti tarvittava pätevyys ja kokemus ja tarvittavat taidot, tiedot ja resurssit sekä mahdollisuus suorittaa arvostus tehokkaasti turvautumatta tarpeettomasti mihinkään asianomaiseen viranomaiseen tai asianomaiseen yhteisöön;
- 2) arvioija on 40 artiklan mukaisesti oikeudellisesti erillään asianomaisista viranomaisista ja asianomaisesta yhteisöstä;
- 3) arvioijalla ei ole 41 artiklassa tarkoitettua olennaista etuyhteyttä tai eturistiriitaa.

39 artikla

Pätevyys, kokemus, taidot, tiedot ja resurssit

1. Riippumattomalla arvioijalla on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus sekä tarvittavat taidot ja tiedot kaikissa asioissa, joita nimittävä viranomainen pitää merkityksellisinä.
2. Riippumattomalla arvioijalla on oltava hallussaan tai käytettävissään sellaiset henkilöresurssit ja tekniset resurssit, joita nimittävä viranomainen pitää tarkoituksenmukaisina arvostuksen suorittamiseen. Resurssien riittävyyden arvioinnissa on otettava huomioon suoritettavan arvostuksen luonne, laajuus ja monimutkaisuus.
3. Suorittaessaan arvostusta riippumaton arvioija ei saa
 - a) pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita tai neuvontaa miltään asianomaiselta viranomaiselta tai asianomaiselta yhteisöltä;
 - b) pyytää eikä hyväksyä taloudellisia tai muita etuja miltään asianomaiselta viranomaiselta tai asianomaiselta yhteisöltä.
4. Mitä 3 kohdassa säädetään ei saa estää
 - a) ohjeiden, neuvonnan, tilojen, teknisten laitteiden tai muuntyyppisen tuen antamista, jos nimittävä viranomainen tai vastaava muu viranomainen, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, katsoo tämän olevan välttämätöntä arvostuksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - b) arvostuksen suorittamisen kannalta kohtuullisen korvauksen ja kohtuullisten kulujen maksamista riippumattomalle arvioijalle.

40 artikla

Rakenteellinen erottaminen

1. Riippumattoman arvioijan on oltava kaikista asianomaisista viranomaisista, myös kriisinratkaisuviranomaisesta, sekä asianomaisesta yhteisöstä erillään oleva henkilö.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - a) kun kyseessä on luonnollinen henkilö, riippumaton arvioija ei saa olla asianomaisen viranomaisen tai asianomaisen yhteisön työntekijä tai toimeksisaaja;
 - b) kun kyseessä on oikeushenkilö, riippumaton arvioija ei saa kuulua samaan konserniin kuin asianomainen viranomaisen tai asianomainen yhteisö.

41 artikla

Olennaiset etu yhteydet tai eturistiriidat

1. Riippumattomalla arvioijalla ei saa olla tosiasiallista tai mahdollista olennaista etu yhteyttä tai eturistiriitaa asianomaisiin viranomaisiin tai asianomaiseen yhteisöön nähden.
2. Sovelletaessa 1 kohtaa tosiasiallista tai mahdollista etu yhteyttä tai eturistiriitaa pidetään olennaisena aina, kun nimittävä viranomaisen tai vastaava muu viranomaisen, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, katsoo, että se voisi vaikuttaa tai sen olisi kohtuullista katsoa vaikuttavan riippumattoman arvioijan harkintaan arvostuksen suorittamisessa.
3. Sovelletaessa 1 kohtaa olennaisina pidetään etu yhteyksiä tai eturistiriitoja ainakin seuraaviin osapuoliin nähden:
 - a) asianomaisen yhteisön toimiva johto ja ylimmän hallintoelimen jäsenet;
 - b) oikeushenkilöt tai luonnolliset henkilöt, joilla on määräysvalta tai määräosuus asianomaisessa yhteisössä;
 - c) velkojat, jotka nimittävä viranomaisen tai vastaava muu viranomaisen, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, on yksilöinyt merkittäviksi nimittävän viranomaisen tai sellaisen vastaavan muun viranomaisen käytettävissä olevien tietojen perusteella, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan kyseistä tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - d) kukin konserniyhteisö.
4. Sovelletaessa 1 kohtaa ainakin seuraavat asiat ovat merkityksellisiä:
 - a) riippumattoman arvioijan asianomaiselle yhteisölle ja 3 kohdassa tarkoitetuille henkilöille suorittamat palvelut, aiemmat palvelut mukaan luettuina, sekä erityisesti kyseisten palvelujen ja arvostuksen kannalta merkityksellisten tekijöiden välinen yhteys;
 - b) riippumattoman arvioijan ja asianomaisen yhteisön ja 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden väliset henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteet;
 - c) riippumattoman arvioijan sijoitukset tai muut olennaiset taloudelliset edut;
 - d) oikeushenkilöiden osalta rakenteellinen erottaminen tai muut järjestelyt, jotka otetaan käyttöön riippumattomuuteen kohdistuvien uhkien, kuten oman työn tarkastamisen, oman edun, asianajon, läheisyyden, luottamuksen tai painostuksen poistamiseksi, mukaan luettuina tehtävien erillään pitoon tarkoitettujen järjestelyt arvostukseen osallistuvien henkilöstön jäsenten ja muiden henkilöstön jäsenten välillä.
5. Henkilöllä katsotaan olevan tosiasiallinen olennainen etu yhteyks tai eturistiriita asianomaiseen yhteisöön nähden, kun riippumaton arvioija on sitä päivää edeltävänä vuonna, jona arvioidaan kyseisen henkilön kelpoisuus toimia riippumattomana arvioijana, suorittanut asianomaisen yhteisön lakisääteisen tilintarkastuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 ja 4 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY, konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY muuttamisesta (EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1).

6. Jokaisen henkilön, jota harkitaan tai joka nimitetään riippumattoman arvioijan tehtävään, on
- sovellettava voimassa olevien eettisten sääntöjen ja ammatillisten normien mukaisia periaatteita ja menettelyjä havaitakseen todellisia tai mahdollisia etuyhteyksiä tai eturistiriitoja, joiden voidaan katsoa muodostavan olennaisen etuyhteyden tai eturistiriidan 2 kohdan mukaisesti;
 - viipymättä ilmoitettava nimittävälle viranomaiselle tai vastaavalle muulle viranomaiselle, joka on mahdollisesti valtuutettu hoitamaan 2 kohdassa tarkoitettua tehtävää kyseisessä jäsenvaltiossa, kaikista todellisista tai mahdollisista etuyhteyksistä tai eturistiriidoista, joiden voidaan riippumattoman arvioijan näkemyksen mukaan katsoa muodostavan kyseisen viranomaisen arvioinnissa olennaisen etuyhteyden tai eturistiriidan 2 kohdan mukaisesti;
 - toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kenellekään henkilöstön jäsenellä tai muilla arvostuksen suorittamiseen osallistuvilla henkilöillä ole 2 kohdassa tarkoitettua olennaista etuyhteyttä tai eturistiriitaa.

V LUKU

KRIISINRATKAISU

I JAKSO

Tunnustaminen sopimuksissa ja muuntamisvaltuudet

42 artikla

Määritelmät

Tässä viidennen luvun I jaksossa tarkoitetaan

- 'olennaisella muutoksella' tämän artiklan 2 kohdassa määritellyn asianomaisen sopimuksen osalta, joka tehdään ennen niiden kansallisten säännösten soveltamispäivää, joilla direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvun 5 jakso saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, muutosta, mukaan luettuna automaattinen muutos, joka tehdään kyseisen päivän jälkeen ja joka vaikuttaa asianomaisen sopimuksen osapuolen aineellisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin; muutoksiin, jotka eivät vaikuta asianomaisen sopimuksen osapuolen aineellisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, sisältyvät allekirjoittajan tai asiakirjojen tiedoksiannon vastaanottajan yhteystietojen muutokset, tyypografiset muutokset, joilla korjataan tekstinlaadinnassa tapahtuneita virheitä, tai automaattiset koronmuutokset;
- 'asianomaisella sopimuksella' sopimusta, mukaan luettuna pääomainstrumentin ehdot, jolla syntyvään velkaan sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohtaa.

43 artikla

Velat, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajaamista sopimusehdon käyttöönottoa koskevan vaatimuksen ulkopuolelle

- Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa vakuudellista velkaa ei katsota soveltamisalan ulkopuolelle rajatuksi velaksi, jos velka syntymisajankohtanaan
 - ei ole täysin vakuudellinen;
 - on täysin vakuudellinen, mutta velkaa koskevat sopimusehdot eivät velvoita velallista pitämään velkaa jatkuvasti täysin vakuudellisena unionin lainsäädännössä tai sellaisessa kolmannen maan lainsäädännössä vahvistettujen sääntelyvaatimusten mukaisesti, jolla saavutettavien vaikutusten voidaan katsoa vastaavan unionin lainsäädännön vaikutuksia.
- Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa velkoihin, jotka on laskettu liikkeeseen tai otettu niiden säännösten soveltamispäivän jälkeen, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvun 5 jakson saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltiossa, kuuluvat
 - kyseisen päivän jälkeen syntyvät velat riippumatta siitä, syntyvätkö ne ennen kyseistä päivää tehtyjen asianomaisten sopimusten perusteella, mukaan luettuina sopimuspuolten välisten, useita velkoja koskevien pää- tai puitesopimusten perusteella syntyvät velat;

- b) velat, jotka syntyvät ennen kyseistä päivää tai sen jälkeen ennen kyseistä päivää tehtyjen sopimusten perusteella ja jotka ovat olennaisen muutoksen kohteina;
- c) kyseisen päivän jälkeen liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvat velat;
- d) ennen kyseistä päivää tai sen jälkeen liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvat velat, jotka syntyvät ennen kyseistä päivää tehtyjen sopimusten perusteella ja jotka ovat olennaisen muutoksen kohteina.

3. Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava, että vaatimusta, jonka mukaan sopimusehto on sisällytettävä asianomaiseen sopimukseen, ei sovelleta, jos kriisinratkaisuviranomainen on vakuuttunut siitä, että kyseisen kolmannen maan lainsäädännössä säädetään tai kyseisen kolmannen maan kanssa tehdystä sitovassa sopimuksessa määrätään hallinnollisesta tai oikeudellisesta menettelystä, jossa

- a) kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä tai sellaisen kolmannen maan hallinto- tai oikeusviranomaisen aloitteesta, jonka lainsäädäntöä kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan, kyseinen asianmukaisesti valtuutettu kolmannen maan hallinto- tai oikeusviranomainen voi sellaisen ajanjakson kuluessa, joka kriisinratkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan ei vaaranna kyseisen viranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tehokasta käyttöä,
 - i) joko tunnustaa kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet ja saattaa ne voimaan tai
 - ii) asiaankuuluvia valtuuksia käyttämällä tukea kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttöä;
- b) säädetään, että perusteet, joilla kolmannen maan hallinto- tai oikeusviranomainen voi kieltäytyä a alakohdan mukaisesta alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamisesta tai niiden käytön tukemisesta, ilmoitetaan selkeästi ja rajoitetaan yhteen tai useampaan seuraavista poikkeustapauksista:
 - i) kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen tai niiden käytön tukeminen vaikuttaisi kielteisesti kyseisen kolmannen maan rahoitusvakauteen;
 - ii) kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen tai niiden käytön tukeminen johtaisi siihen, että kolmannen maan velkojia, erityisesti tallettajia, jotka tai joiden saamiset ovat kyseisessä kolmannessa maassa, kohdeltaisiin epäedullisemmin kuin velkojia ja tallettajia, jotka tai joiden saamiset ovat unionissa ja joilla on samat oikeudet sovellettavan unionin lainsäädännön nojalla;
 - iii) tunnustamisella tai tukemisella olisi olennaisia taloudellisia vaikutuksia kyseiseen kolmanteen maahan;
 - iv) kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen tai niiden käytön tukeminen vaikuttaisi kielteisesti kyseisen kolmannen maan yleiseen järjestykseen.

4. Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut perusteet eivät estäisi alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista tai niiden käytön tukemista missään olosuhteissa, joissa tällaisia valtuuksia sovelletaan.

44 artikla

Direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan 1 kohdassa edellytetyn sopimusehdon sisältö

Asianomaisen sopimuksen sopimusehtoon on sisällyttävä seuraavat määräykset:

- 1) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vastapuoli tunnustaa ja hyväksyy, että velkaan voidaan soveltaa kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;

- 2) kunkin kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet kuvataan sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivin 2014/59/EU IV osaston IV luvun 5 jakso saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽¹⁾ mukaisesti erityisesti kuvaamalla direktiivin 2014/59/EU 63 artiklan 1 kohdan e, f, g ja j alakohdassa säädettyt valtuudet;
- 3) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vastapuoli tunnustaa ja hyväksyy, että
 - a) sitä sitoo b alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien soveltamisvaikutus, mukaan luettuna
 - i) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön asianomaisen sopimuksen mukaisen velan pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollinen vähentäminen, mukaan luettuna kertynyt mutta maksamaton korko;
 - ii) velan muuntaminen kantaosakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi;
 - b) asianomaisen sopimuksen ehtoja voidaan tarvittaessa muuttaa, jotta kriisinratkaisuviranomaisen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö tulisi voimaan, ja tällaiset muutokset sitovat direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vastapuolta;
 - c) kantaosakkeita tai muita omistusinstrumentteja voidaan laskea liikkeeseen direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vastapuolta varten tai luovuttaa sille alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön tuloksena;
- 4) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vastapuoli tunnustaa ja hyväksyy, että sopimusehto on siinä kuvattujen seikkojen osalta tyhjentäviä ja sulkee pois kaikki muut vastapuolten väliset sopimukset ja järjestelyt, jotka liittyvät asianomaisen sopimuksen asiasisältöön.

II JAKSO

Ilmoitukset ja keskeyttämisilmoitukset

45 artikla

Ilmoituksia koskevat yleiset vaatimukset

1. Direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan mukaiset ilmoitukset on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava asianmukaisilla ja turvallisilla sähköisillä välineillä.
2. Direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja 83 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten viranomaisten on ilmoitettava ja julkistettava yhteystiedot ilmoitusten toimittamista varten.
3. Ennen ilmoituksen lähettämistä lähettäjä voi ottaa suullisesti yhteyttä direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin asianomaisiin viranomaisiin tiedottaakseen niille ilmoituksen toimittamisesta.
4. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 3 kohdan a, b, c, d, h ja j alakohdassa ja 83 artiklan 2 kohdan a, b, f ja h alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten osalta konsolidointiryhmän valvojan ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen yhteistyössä yleisesti käytettävää kieltä.
5. Direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja 83 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten viranomaisten on vahvistettava ilmoituksen lähettäjälle, että ilmoitus on vastaanotettu, ja ilmoitettava vastaanottajan kirjaama vastaanottopäivä ja -aika sekä ilmoitusta käsittelevien henkilöstön jäsenten yhteystiedot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

46 artikla

Ylimmän hallintoelimen ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle

1. Direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamassa ilmoituksessa on oltava
 - a) ilmoituksen lähettävän laitoksen tai yhteisön nimi, kotipaikan osoite sekä oikeushenkilötunnus, jos sellainen on saatavilla;
 - b) tarvittaessa kyseisen laitoksen tai yhteisön välittömän tai perimmäisen emoyrityksen nimi ja kotipaikan osoite;
 - c) merkitykselliset tiedot ja analyysit, jotka ylin hallintoelin on ottanut huomioon arvioidessaan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä;
 - d) jäljennös ylimmän hallintoelimen kirjallisesta päätöksestä, jossa vahvistetaan sen arvioivan, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
 - e) kaikki lisätiedot, joita ylin hallintoelin pitää arviointinsa kannalta merkityksellisinä.
2. Direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle heti sen jälkeen, kun ylin hallintoelin on todennut, että kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu.

47 artikla

Vastaanotettua ilmoitusta koskeva toimivaltaisen viranomaisen ilmoitus kriisinratkaisuviranomaiselle

Vastaanotettuaan 46 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä seuraavat tiedot kriisinratkaisuviranomaiselle:

- 1) jäljennös vastaanotetusta ilmoituksesta, kaikki 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen mukaan luettuina;
- 2) tarvittaessa tiedot kriisinehkäisytoimista tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetuista toimista, jotka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut tai vaatii direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua laitosta tai yhteisöä toteuttamaan;
- 3) muut täydentävät asiakirjat, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo kriisinratkaisuviranomaisen tarvitsevan tietoon perustuvan päätöksen tekemiseksi.

48 artikla

Ilmoitus arvioinnista, jonka mukaan laitos täyttää direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt kriisinratkaisun edellytykset

1. Sovelletaessa direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 3 kohtaa toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen ilmoituksessa on oltava
 - a) sen direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön nimi, jota ilmoitus koskee;

- b) 46 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty tiedot;
- c) tiivistelmä direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa edellytetystä arvioinnista.
2. Ilmoitus on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun on todettu, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset ovat täyttyneet.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki lisätiedot, jotka kriisinratkaisuviranomainen voi pyytää saattaakseen arviointinsa päätökseen.

49 artikla

Ilmoitus

1. Direktiivin 2014/59/EU 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa, joka kriisinratkaisuviranomaisen on julkaistava, on oltava
- a) kriisinratkaisun kohteena olevan, direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön nimi, kotipaikan osoite sekä oikeushenkilötunnus, jos sellainen on saatavilla;
- b) tarvittaessa kyseisen, direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön välittömän tai perimmäisen emoyrityksen nimi ja kotipaikan osoite;
- c) luettelo muiden sellaisten konserniyhteisöjen ja niiden sivuliikkeiden nimistä, joihin kriisinratkaisutoimilla on vaikutuksia, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitsevia sivuliikkeitä koskevat tiedot, jos mahdollista;
- d) toteutettuja asiaankuuluvia kriisinratkaisutoimia koskeva tiivistelmä, joka sisältää kyseisten kriisinratkaisutoimien voimaantulopäivät ja erityisesti niiden vaikutukset vähittäisasiakkaisiin sekä seuraavat tiedot:
- i) tiedot talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin 2014/49/EU mukaisesta kriisinratkaisutoimen vaikutusten kohteena olevan laitoksen hallussaan pitämien talletusten saatavuudesta;
- ii) tiedot kriisinratkaisutoimen vaikutusten kohteena olevan laitoksen hallussaan pitämien, direktiivin 2014/59/EU 31 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen, muiden asiakkaiden varojen tai omaisuuden saatavuudesta;
- iii) tapauksen mukaan tiedot direktiivin 2014/59/EU 69 artiklan nojalla keskeytettävistä maksu- tai toimitusvelvoitteista, mukaan luettuina tiedot keskeyttämisjakson alkamisesta ja päättymisestä;
- iv) tapauksen mukaan tiedot kriisinratkaisun kohteena olevan, direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön vakuudellisista velkojista, jotka ovat vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa koskevien rajoitusten kohteina, mukaan luettuina rajoittamisjakson alkaminen ja päättymisen direktiivin 2014/59/EU 70 artiklan mukaisesti;
- v) tapauksen mukaan tiedot sopimuspuolista, joihin sopimuksen purkamisoikeuksien tilapäinen keskeyttäminen vaikuttaa, mukaan luettuina keskeyttämisjakson alkaminen ja päättymisen direktiivin 2014/59/EU 71 artiklan mukaisesti;
- e) vahvistus sellaisten sopimusvelvoitteiden tavanomaisesta jatkumisesta, takaisinmaksuaikataulut mukaan luettuina, jotka ovat eivät kuulu direktiivin 2014/59/EU 69, 70 ja 71 artiklan mukaisten keskeyttämisten piiriin;
- f) laitoksen yhteyspiste, josta asiakkaat ja velkojat voivat pyytää lisätietoja ja päivitettyjä tietoja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetusta laitoksesta tai yhteisöstä ja sen toiminnasta.

2. Ilmoitus on julkaistava niin pian kuin se on käytännössä mahdollista kriisintarkkailutoimen toteuttamisen jälkeen.

VI LUKU

KRIISINRATKAISUKOLLEGIOT

I JAKSO

Kriisintarkkailukollegioiden toiminnan järjestäminen

50 artikla

Kriisintarkkailukollegion jäsenten ja mahdollisten tarkkailijoiden kuvaus ja yksilöinti

1. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on kriisintarkkailukollegion jäsenten ja mahdollisten tarkkailijoiden yksilöimiseksi suoritettava direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen konserniyhteisöjen kuvaus ottaen huomioon konsolidointiryhmän valvojan kyseisestä konsernista komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/98⁽¹⁾ 2 artiklan ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/99⁽²⁾ 2 artiklan mukaisesti suorittama kuvaus.
2. Saatuaan 1 kohdassa tarkoitetun kuvauksen päätökseen konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on toimitettava jäseniä ja mahdollisia tarkkailijoita koskeva luettelo kriisintarkkailukollegiolle.
3. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on tarkistettava ja päivitettävä konserniyhteisöjen kuvaus sekä jäseniä ja mahdollisia tarkkailijoita koskeva luettelo vähintään kerran vuodessa. Lisäksi sen on tarkistettava ja päivitettävä kuvaus sekä jäseniä ja mahdollisia tarkkailijoita koskeva luettelo konsernin oikeudellisen tai organisatorisen rakenteen tai liiketoiminnan jokaisen olennaisen muutoksen jälkeen.
4. Harkitessaan direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 6 kohdan mukaisesti kriisintarkkailukollegion perustamista konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on otettava huomioon myös se, toimivatko muut konsernit tai kollegiot tämän asetuksen mukaisesti.

51 artikla

Kolmansien maiden kriisintarkkailuviranomaiset kriisintarkkailukollegion tarkkailijoina

1. Saatuaan kolmannen maan kriisintarkkailuviranomaiselta direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pyynnön konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on annettava pyyntö kriisintarkkailukollegiolle tiedoksi.
2. Tiedonantoon on liitettävä kaikki seuraavat:
 - a) konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen lausunto tarkkailijaehdokkaaseen sovellettavan luottamuksellisuus- ja salassapitojärjestelyn vastaavuudesta ottaen huomioon myös b alakohta;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/98, annettu 16 päivänä lokakuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset täsmäntävillä teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 21, 28.1.2016, s. 2).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/99, annettu 16 päivänä lokakuuta 2015, valvontakollegioiden operatiivisen toiminnan määrittämistä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 21, 28.1.2016, s. 21).

- b) tarkkailijoiden kriisintarkkailukollegioon osallistumista koskevat ehdot ja edellytykset, jotka on sisällytettävä konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen ehdottamiin kirjallisiin järjestelyihin ja menettelyihin;
- c) konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen näkemys asianomaisen sivuliikkeen merkityksestä, jos ehdokas on sivuliikkeestä vastaava kolmannen maan kriisintarkkailuviranomaisen;
- d) sellaisen määräajan vahvistaminen, jonka päättyessä suostumuksen oletetaan olevan annettu: kyseisen määräajan kuluessa kukin eri mieltä oleva direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu kriisintarkkailukollegion jäsen voi esittää kaikilta osin perustellun vastalauseensa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen lausunnosta.
3. Jos vastalause esitetään, konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on otettava se huomioon ennen lopullisen päätöksensä tekemistä. Tätä varten se voi myös pyytää 88 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen kollegion jäsenten nimenomaisia näkemyksiä ja ottaa enemmistön näkemykset huomioon.
4. Jos konsernitason kriisintarkkailuviranomainen päättää kutsua kolmannen maan kriisintarkkailuviranomaisen, sen on lähetettävä tarkkailijaehdokkaalle kutsu. Kutsuun on liitettävä kirjallisissa järjestelyissä vahvistetut tarkkailijana osallistumista koskevat ehdot ja edellytykset. Kutsun saaneen ehdokkaan katsotaan olevan tarkkailija kutsun hyväksymisen jälkeen, jona pidetään osallistumista koskevien ehtojen ja edellytysten hyväksymistä.
5. Hyväksymisen jälkeen konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on toimitettava 50 artiklassa tarkoitettun kuvauksen päivitetty tulos kriisintarkkailukollegiolle.

52 artikla

Viestintä unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa

1. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on varmistettava säännöllinen vuorovaikutus ja yhteistyö unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa kriisintarkkailukollegion toiminnan tehokkuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi.
2. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle kriisintarkkailukollegion perustamisesta, toimitettava sille luettelo kriisintarkkailukollegion jäsenistä ja tarkkailijoista ja ilmoitettava sille kaikista kyseisiä jäseniä ja tarkkailijoita koskevista muutoksista.

53 artikla

Yhteystietoluettelojen laatiminen ja päivittäminen

1. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on pidettävä yllä sellaisten henkilöiden yhteystietoja, jotka on nimetty kustakin jäsenestä ja tarkkailijasta suorittamaan kriisintarkkailukollegion tehtäviä, ja annettava kyseiset tiedot kriisintarkkailukollegion jäsenten ja tarkkailijoiden käyttöön.

Yhteystietoihin olisi sisällyttävä myös virka-ajan ulkopuoliset yhteystiedot, jotta niitä voitaisiin käyttää kriisitilanteissa ja erityisesti päätettäessä siitä, onko tarpeen laatia konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelma ja sopia siitä.

2. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on varmistettava, että se saa asianomaisten yhteys henkilöiden yhteystiedot kaikilta kollegion jäseniltä ja tarkkailijoilta ja että sille ilmoitetaan kaikki merkitykselliset muutokset ilman aiheetonta viivytystä.

54 artikla

Kriisintarkkailukollegion toimintaa koskevien kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö

1. Direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti kirjallisiin järjestelyihin ja menettelyihin on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:

- a) konsernin, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen, tytäryritysten ja merkittävien sivuliikkeiden kuvaus;
- b) kollegion jäsenten ja tarkkailijoiden yksilöinti;
- c) kuvaus viranomaisten väliseen yhteistyöhön sekä toimintojen ja tehtävien koordinointiin tarkoitettusta kriisintarkkailukollegion yleisestä kehyksestä.

2. Yleiseen yhteistyö- ja koordinoitikehykseen on sisällyttävä kaikki seuraavat seikat:

- a) tarvittaessa kuvaus eri tehtävien suorittamiseen tarkoitetuista kriisintarkkailukollegion alarakenteista. Tätä varten konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on harkittava erityisesti yhteisiä päätöksiä tekevien kollegion jäsenten osalta, onko kriisintarkkailukollegioon tarpeellista perustaa erilaisia alarakenteita;
- b) kollegion erityistoimintoihin osallistuvien kollegion jäsenten ja tarkkailijoiden yksilöinti. Tätä varten konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on varmistettava, että kollegion erilaiset alarakenteet, mukaan luettuina alarakenteet, joissa on mukana tarkkailijoita, eivät johda siihen, että yhteisten päätösten tekomenettely rajoittuu tai estyy erityisesti sellaisten kollegion jäsenten osalta, joiden on tehtävä yhteisiä päätöksiä asiaa koskevien direktiivin 2014/59/EU säännösten mukaisesti;
- c) kuvaus tarkkailijoiden kriisintarkkailukollegioon osallistumisen kehyksestä, ehdoista ja edellytyksistä, mukaan luettuina tarkkailijoiden kollegion erilaisiin vuoropuheluihin ja menettelyihin osallistumisen ehdot ja edellytykset sekä niiden oikeudet ja velvollisuudet tietojenvaihdon osalta ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artikla. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen on varmistettava, että tarkkailijoiden osallistumisen yleinen kehys, ehdot ja edellytykset eivät ole suotuisampia kuin kollegion jäseniä varten tämän asetuksen ja kyseisen kollegion asiaankuuluvien kirjallisten järjestelyjen mukaisesti vahvistettavat kehys, ehdot ja edellytykset.
- d) kuvaus yhteistyö- ja koordinoitijärjestelyistä erityisesti järjestelmään liittyvissä kriisitilanteissa, jotka voivat uhata konserniyhteisöjen elinkelpoisuutta;
- e) kuvaus menettelystä, jota noudatetaan, kun yhteistä päätöstä ei vaadita mutta yhteisymmärryksen pääseminen kriisintarkkailukollegiossa tai jossakin sen alarakenteessa vaikuttaa tarpeelliselta;
- f) kuvaus tietojenvaihtojärjestelyistä, mukaan luettuina asiaankuuluva laajuus, tiheys ja viestintäkanavat, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artikla sekä konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen tehtävä koordinoita tietojen keräämistä ja levittämistä kollegion jäsenten ja tarkkailijoiden keskuudessa;
- g) kuvaus kriisintarkkailukollegion jäsenten ja tarkkailijoiden kanssa jaettavista merkityksellisistä tiedoista, erityisesti kriisintarkkailun suunnittelua, purkamismahdollisuuksien arviointia ja muita direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä koskevista tiedoista, ottaen huomioon myös direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artikla sekä konsernitason kriisintarkkailuviranomaisen tehtävä;
- h) kuvaus luottamuksellisten tietojen käsittelyyn liittyvistä järjestelyistä ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artikla;
- i) kuvaus säännöllisten ja ylimääräisten fyysisten kokousten järjestämismenettelyistä;
- j) kuvaus menetelmästä, jolla koordinoidaan sellaisten tietojen ilmoittamista, joita kriisintarkkailuviranomaiset antavat itsenäisesti valvontakollegiolle tai konsolidointiryhmän valvojalle lainsäädännön vaatimusten mukaisesti tai omasta aloitteestaan;

- k) kuvaus menetelmästä, jolla j alakohdassa tarkoitettut tiedot ilmoitetaan, ja erityisesti kuvaus konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen asiaankuuluvasta tehtävästä kyseisten tietojen ilmoittamisessa konsolidointiryhmän valvojalle;
- l) kuvaus menettelytavasta, jota noudatetaan viestinnässä konsolidointiryhmän valvojan, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja konsernin yhteisöjen kanssa 58 artiklan mukaisesti;
- m) muut kriisintarkaisukollegion toimintaa koskevat sopimukset; ja
- n) keskeyttämisjärjestelyjä koskevat säännökset.

55 artikla

Kriisintarkaisukollegion toimintaa koskevien kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen laatiminen ja päivittäminen

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava ehdotuksensa kriisintarkaisukollegion toimintaa koskeviksi kirjallisiksi järjestelyiksi ja menettelyiksi 54 artiklan mukaisesti.
2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava ehdotuksensa kriisintarkaisukollegion jäsenille kuulemista varten, pyydettyä niitä antamaan lausuntonsa ja ilmoitettava lausuntojen antamisen määräaika.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on otettava kriisintarkaisukollegion jäsenten lausunnot huomioon ja perusteltava päätöksensä, jollei se ota niitä huomioon.
4. Viimeistelyään kriisintarkaisukollegion toimintaa koskevat kirjalliset järjestelyt ja menettelyt konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava ne kriisintarkaisukollegion jäsenille.
5. Kriisintarkaisukollegion toimintaa koskevat kirjalliset järjestelyt ja menettelyt on tarkistettava ja päivitettävä erityisesti kriisintarkaisukollegion kokoonpanon olennaisten muutosten jälkeen.
6. Päivittäessään kriisintarkaisukollegion toimintaa koskevia kirjallisia järjestelyjä ja menettelyjä konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja muiden kollegion jäsenten on noudatettava 1–5 kohdassa säädettyä menettelyä.

56 artikla

Kollegion kokousten ja muun toiminnan operatiiviset näkökohdat

1. Kriisintarkaisukollegion on kutsuttava koolle vähintään yksi fyysinen kokous vuodessa. Otettuaan huomioon konsernin erityispiirteet konsernitason kriisintarkaisuviranomainen voi päättää kaikkien kollegion jäsenten suostumuksella, että kriisintarkaisukollegion kokouksia pidetään muunlaisin väliajoin.
2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on organisoitava säännöllisesti kollegion muu toiminta erityisesti silloin, kun vaaditaan kollegion jäsenten välistä vuoropuhelua.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on valmistettava suunniteltujen kokousten ja muun toiminnan asialistat ja tavoitteet ja toimitettava ne kollegion jäsenille.
4. Kaikkien kriisintarkaisukollegion jäsenten, jotka osallistuvat kollegion kokouksiin tai muuhun toimintaan, on varmistettava, että asianomaiset edustajat osallistuvat näihin kokouksiin ja muuhun toimintaan kyseisten kokousten ja muun toiminnan tavoitteiden mukaisesti ja että kyseisillä edustajilla on valtuudet sitouttaa maansa viranomaiset siinä määrin kuin on mahdollista, jos näissä kokouksissa ja muussa toiminnassa odotetaan tehtävän päätöksiä.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat jaetaan hyvissä ajoin ennen tiettyä kriisintarkaisukollegion kokousta tai toimintaa.
6. Kollegion kokousten ja muun toiminnan tulokset ja päätökset on dokumentoitava kirjallisesti ja annettava kollegion jäsenille hyvissä ajoin tiedoksi.

57 artikla

Tietojenvaihto

1. Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artiklaa konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja kollegion jäsenen on varmistettava, että ne toimittavat toisilleen kaikki olennaiset ja merkitykselliset tiedot riippumatta siitä, onko ne saatu konserniyhteisöltä, toimivaltaiselta viranomaiselta, kriisintarkaisuviranomaiselta, muulta nimetyltä viranomaiselta vai muusta lähteestä.
2. Tietojen on oltava riittäviä ja tarkkoja, ja ne on toimitettava hyvissä ajoin, jotta mahdollistettaisiin kriisintarkaisukollegion jäsenten tehtävien tehokas, tuloksekas ja täysimittainen suorittaminen ja helpotettaisiin sitä tilanteissa, joissa toiminnan odotetaan jatkuvan, sekä kriisitilanteissa.
3. Jotta valvontakollegion ja kriisintarkaisukollegion välinen koordinointi olisi tehokasta ja tuloksellista, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava toisilleen kaikki tiedot, jotka tarvitaan sen varmistamiseksi, että kollegiot täyttävät direktiivin 2013/36/EU 116 artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 88 artiklassa säädetyn tehtävänsä.
4. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen, joka vastaanottaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot, on toimitettava ne kriisintarkaisukollegion jäsenille.
5. Jos kollegion organisaatiossa on eri alarakenteita, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille hyvissä ajoin täydelliset tiedot kyseisissä kollegion alarakenteissa toteutetuista toimista tai suoritetuista toimenpiteistä.
6. Jollei toisin säädetä, voidaan käyttää kaikkia tavanomaisia viestintävälineitä mutta ensisijaisesti turvallisia viestintävälineitä erityisesti silloin, kun lähetetään arkaluonteisia tietoja. Julkisten tietojen osalta riittää, että konsernitason kriisintarkaisuviranomainen antaa niitä koskevat viitetiedot.
7. Jos kriisintarkaisukollegiolla on suojattu verkkosivusto, kyseistä verkkosivustoa on käytettävä ensisijaisena viestintävälineenä.
8. Tämän asetuksen 50–76 artikla eivät vaikuta toimivaltaisten viranomaisten tai kriisintarkaisuviranomaisten tiedonkeruuvaltuuksiin.

58 artikla

Viestintä

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimittava viranomaisena, joka vastaa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja konsolidointiryhmän valvojan kanssa käytävästä viestinnästä, jos jälkimmäinen on jokin muu kuin konsernitason kriisintarkaisuviranomainen.
2. Direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisuviranomaisten on toimittava viranomaisina, jotka vastaavat yhteisöjen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävästä viestinnästä kussakin jäsenvaltiossa.

59 artikla

Ulkoisen viestinnän koordinointi

1. Kriisintarkauskollegion jäsenten on koordinoitava konsernin kriisintarkausstrategioita ja konsernin kriisintarkausun erityissuunnitelmia koskeva ulkoinen viestintänsä.
2. Ulkoisen viestinnän koordinoimiseksi kriisintarkauskollegion jäsenten on sovittava ainakin seuraavista seikoista:
 - a) ulkoisen viestinnän koordinoinnin vastuualueiden jako tilanteessa, jossa toiminnan odotetaan jatkuvan, tilanteessa, jossa laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, sekä kriisintarkausutilanteessa;
 - b) sen vahvistaminen, mitä tietoja konsernin kriisintarkausstrategioista julkistetaan;
 - c) julkisten lausumien koordinointi tilanteissa, joissa laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan;
 - d) toteutettuja kriisintarkausuotoimia koskevien julkisten lausumien koordinointi, mukaan luettuna sellaisten määräysten tai asiakirjojen julkaiseminen, jonka nojalla kriisintarkausuotoimet on toteutettu, tai sellaisten ilmoitusten julkaiseminen, joissa esitetään tiivistelmä kriisintarkausuotoimien vaikutuksista.

60 artikla

Kriisitilanteet

1. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen on vahvistettava operatiiviset menettelyt, jotka koskevat kriisintarkauskollegion toimintaa erityisesti sellaisissa järjestelmään liittyvissä kriisitilanteissa, jotka voivat uhata jonkin konserniyhteisön elinkelpoisuutta, sekä testattava näitä menettelyjä säännöllisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa operatiivisissa menettelyissä on määritettävä ainakin seuraavat seikat:
 - a) turvalliset viestintävälineet, joita on käytettävä;
 - b) vaihdettavat tiedot;
 - c) asianomaiset yhteyshenkilöt;
 - d) viestintämenettelyt, joita asianomaisten kollegion jäsenten on noudatettava.

II JAKSO

Konsernin kriisintarkausuunnittelua koskevat yhteiset päätökset

1 alajakso

Konsernin kriisintarkausuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen tekomenettely

61 artikla

Yhteisen päätöksen tekomenettelyn vaiheiden suunnittelu

1. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkausviranomaisten on sovittava ennen yhteisen päätöksen tekomenettelyn alkamista kyseisen menettelyn vaiheiden aikataulusta, jäljempänä 'yhteisen päätöksen aikataulu'.

Jos aikataulusta ei pystytä sopimaan, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava yhteisen päätöksen aikataulu otettuaan huomioon tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten esittämät näkemykset ja varaukset.

2. Yhteisen päätöksen aikataulu on päivitettävä ainakin vuosittain, ja siihen on sisällyttävä kaikki seuraavat vaiheet, jotka on pantava täytäntöön konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten keskenään sopimassa järjestyksessä:

- a) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset käyvät konsernin kriisinratkaisustrategiasta alustavan vuoropuhelun, jolla valmistellaan yhteistä päätöstä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta ja purkamismahdollisuuksien arvioinnista;
- b) unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä pyydetään konsernin kriisinratkaisusuunnitelman laadintaan ja purkamismahdollisuuksien arviointiin tarvittavat tiedot direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti;
- c) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys toimittaa tämän kohdan b alakohdassa edellytetyt tiedot suoraan konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä saamat tiedot toimitetaan direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, ja lisätietopyynnöille asetettu määräaika ilmoitetaan;
- e) tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle kannanottonsa konsernin kriisinratkaisusuunnitelman laadintaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia varten;
- f) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen toimittaa konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevan luonnoksen ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan luonnoksen kriisinratkaisukollegion jäsenille;
- g) kriisinratkaisukollegion jäsenet toimittavat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevasta luonnoksesta ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevasta luonnoksesta mahdollisesti esittämänsä huomautukset konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle;
- h) unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa keskustellaan konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevasta luonnoksesta ja sen purkamismahdollisuuksien arvioinnista, jos konsernitason kriisinratkaisuviranomainen pitää sitä tarkoituksenmukaisena;
- i) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset käyvät vuoropuhelun konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevasta luonnoksesta ja sen purkamismahdollisuuksien arvioinnista;
- j) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen jakaa konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen asiakirjaluonnoksen tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille;
- k) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset käyvät vuoropuhelun konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen asiakirjaluonnoksesta;
- l) konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta ja purkamismahdollisuuksien arvioinnista saadaan aikaan yhteinen päätös;
- m) yhteisen päätöksen tekeminen sekä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman keskeisiä osia koskeva tiivistelmä annetaan unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle tiedoksi.

3. Aikataulussa on

- a) otettava huomioon yhteisen päätöksen tekomenettelyn kunkin vaiheen laajuus ja monimutkaisuus;

- b) otettava huomioon kriisintarkastuskomiteassa käsiteltävien muiden yhteisten päätösten aikataulut;
- c) otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon asianomaisessa valvontakomiteassa käsiteltävien muiden yhteisten päätösten aikataulut, erityisesti direktiivin 2014/59/EU 8 artiklan 2 kohdan mukaisen, konsernin elvytys suunnitelman tarkastamista ja arviointia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu.

62 artikla

Yhteisen päätöksen aikataulun osat

1. Laatiessaan yhteisen päätöksen aikataulua asianomaisten viranomaisten tai konsernitason kriisintarkastusviranomaisen, kun se toimii yksin, on otettava huomioon direktiivin 2014/59/EU 16 artiklan 3 kohta ja 17 artiklan 2 kohta, jotka koskevat tarvetta arvioida purkamismahdollisuuksia samanaikaisesti sekä menettelyn keskeyttämistä, jotta voidaan puuttua purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin, sekä varmistettava, että yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettuja määräaikoja mukautetaan vastaavasti.
2. Laatiessaan yhteisen päätöksen aikataulua konsernitason kriisintarkastusviranomaisen on otettava huomioon tarkkailijoiden osallistumista koskevat ehdot ja edellytykset, jotka vahvistetaan kriisintarkastuskomitean kirjallisissa järjestelyissä ja asiaa koskevissa direktiivin 2014/59/EU säännöksissä.
3. Konsernitason kriisintarkastusviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle seuraavat aikataulua koskevat tiedot:
 - a) arvioitu päivä, jona on tarkoitus esittää 61 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukainen tietopyyntö, joka koskee konsernin kriisintarkastus suunnitelman laadinnassa ja purkamismahdollisuuksien arvioinnissa tarvittavia tietoja, sekä 61 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen pyydettyjen tietojen toimittamisen määräaika;
 - b) arvioitu päivä, jona 61 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettu keskustelu järjestetään;
 - c) arvioitu päivä, jona 61 artiklan 2 kohdan m alakohdassa tarkoitettu tiedonanto annetaan.

63 artikla

Kriisintarkastustrategiaa koskeva alustava vuoropuhelu

Konsernitason kriisintarkastusviranomaisen on järjestettävä alustava vuoropuhelu tytäryritysten kriisintarkastusviranomaisien kanssa kaikkien seuraavien toimien toteuttamiseksi:

- 1) keskustelun käyminen konsernin kriisintarkastustrategiaa koskevasta alustavasta ehdotuksesta;
- 2) sen seikan tarkistaminen, onko joillakin toimivaltaisilla viranomaisilla jo käytettävissään konsernin kriisintarkastus suunnitelman laadintaan ja purkamismahdollisuuksien arviointiin tarvittavia tietoja, ja näiden tietojen jakaminen direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- 3) siitä päättäminen, mitä lisätietoja unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä pyydetään;

- 4) siitä sopiminen, mitä kannanottoja konsernitason kriisintarkaisuviranomainen tarvitsee tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisilta konsernin kriisintarkaisusuunnitelman laadintaan ja purkamismahdollisuuksien arviointiin.

64 artikla

Unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä pyydettävät tiedot

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on pyydettävä unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä kaikki tarvittavat tiedot direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan nojalla ottaen huomioon 63 artiklassa säädetyn vuoropuhelun tulokset.
2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle selkeästi konsernin yhteisöt, joita kyseiset tiedot koskevat ja joihin niitä sovelletaan, sekä määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava.
3. Unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on toimitettava pyydetty tiedot konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle hyvissä ajoin ja joka tapauksessa 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.
4. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen voi pyytää unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä lisätietoja ennen tietojen toimittamista direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille sekä sen jälkeen, kun sovelletaan tämän asetuksen 66 artiklan 2 kohtaa.

65 artikla

Tietojen välittäminen konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselta

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä välitettävä 64 artiklan mukaisesti saadut tiedot direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja pyydettävä niitä esittämään huomautuksia lisätietojen tarpeellisuudesta tietyn määräajan kuluessa.
2. Tietoja vastaanottava viranomainen voi pyytää konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselta lisätietoja 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, jos tietoja vastaanottava viranomainen katsoo lisätietojen olevan merkityksellisiä lainkäyttöalueellaan sijaitsevan yhteisön tai sivuliikkeen kannalta konsernin kriisintarkaisusuunnitelman laadintaa ja ylläpitoa varten. Tällaisessa tapauksessa 64 artiklan asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan vastaavasti.
3. Tietojen välittämistä konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselta 2 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ei pidetä täydellisenä ennen kuin sekä ensimmäiset tiedot että myöhemmät tiedot on tosiasiallisesti välitetty.
4. Ottaen huomioon 3 kohdan konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisintarkaisukollegiolle, mistä päivästä alkaa neljän kuukauden määräaika, jonka kuluessa konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskeva yhteinen päätös on saatava aikaan direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on vaihdettava lisätietoja, jotka tarvitaan konsernin kriisintarkaisusuunnitelman laadinnan ja purkamismahdollisuuksien arvioinnin helpottamiseksi, jollei direktiivin 2014/59/EU 90 ja 98 artiklassa säädetystä salassapitovelvollisuutta koskevasta vaatimuksesta muuta johdu.

66 artikla

Konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan luonnoksen laadinta ja jakelu

1. Tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten on toimitettava konsernitason kriisintarkkaisuviranomaiselle kannanottonsa konsernin kriisintarkkaisuunselmaan ja purkamismahdollisuuksien arviointiin hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 61 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti vahvistettuun määräaikaan mennessä.
2. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on laadittava konsernin kriisintarkkaisuunselmaa koskeva luonnos direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti ottaen huomioon tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten mahdollisesti esittämät kannanotot.
3. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on jaettava konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskeva luonnos kollegion jäsenille hyvissä ajoin ja joka tapauksessa viimeistään 61 artiklan 2 kohdan f alakohdan nojalla vahvistettuun määräaikaan mennessä.

67 artikla

Kriisintarkkaisuukollegion jäsenten kuuleminen

1. Kollegion jäsenten, joita konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen kuulee, on toimitettava huomautuksensa konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevasta luonnoksesta 61 artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla vahvistetussa määräajassa.
2. Direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitettujen asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti annettava lausuntonsa lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen purkamismahdollisuuksien arvioinnista.
3. Jos jokin viranomaisista katsoo, että konsernin tai jonkin sen yhteisön purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, sen on ilmoitettava arviointinsa konsernitason kriisintarkkaisuviranomaiselle hyvissä ajoin ja joka tapauksessa viimeistään 61 artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla vahvistettuun määräaikaan mennessä.
4. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on välitettävä tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisille muilta kriisintarkkaisuukollegion jäseniltä saadut huomautukset, mukaan luettuina kyseisten viranomaisten huomautukset lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

68 artikla

Keskustelu unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa

Jos konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen järjestää keskustelun konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevasta luonnoksesta unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa 61 artiklan 2 kohdan h alakohdan mukaisesti, sen on tehtävä tämä hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulun asiaankuuluvassa vaiheessa vahvistetuissa määräajoissa. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on annettava kaikki unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tämän kuulemisen aikana esittämät huomautukset tiedoksi tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisille.

69 artikla

Konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan luonnoksen laadinta ja jakelu

1. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on järjestettävä vuoropuhelu konsernin kriisintarkkaisuunselmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevasta luonnoksesta tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten kanssa hyvissä ajoin 61 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti ja joka tapauksessa viimeistään yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettuun määräaikaan mennessä.

2. Vuoropuheluun on sisällyttävä konsernin purkamismahdollisuuksien arviointiin liittyviä kysymyksiä, ja sen on helpotettava purkamismahdollisuuksien mahdollisten olennaisten esteiden havaitsemista ottaen huomioon unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti esittämät huomautukset. Tätä varten konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille konsernin purkamismahdollisuuksia koskevasta omasta arvioinnistaan ja otettava muiden kollegion jäsenten esittämä lausunto huomioon.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitetun vuoropuhelun perusteella viimeisteltävä konsernin kriisintarkaisusuunnitelma ja saatettava purkamismahdollisuuksien arviointi päätökseen. Vuoropuhelun tulokset on otettava huomioon muutoksissa, jotka tehdään konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevaan luonnokseen.
4. Jos havaitaan purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä, sovelletaan 76 artiklan 1 kohtaa.

70 artikla

Konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen laadinta

Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen luonnos. Yhteisen päätöksen luonnoksessa on esitettävä kaikki seuraavat tiedot:

- 1) konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen tekevien konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten nimet;
- 2) niiden kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten nimet, joita on kuultu konsernin kriisintarkaisusuunnitelman laadinnassa ja ylläpidossa sekä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa, erityisesti
 - a) merkittävien sivuliikkeiden kriisintarkaisuviranomaisten nimet ja niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten nimet, joihin direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt ovat sijoittautuneet;
 - b) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten nimet;
 - c) niiden tarkkailijoiden nimet, jotka ovat osallistuneet yhteisen päätöksen tekomenettelyyn kirjallisiin järjestelyihin merkittyjen, tarkkailijoiden osallistumista koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti;
- 3) sen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi ja niiden konserniyhteisöjen nimet, jotka kuuluvat konsernin kriisintarkaisusuunnitelman ja purkamismahdollisuuksien arvioinnin piiriin ja joita yhteinen päätös koskee ja joihin sitä sovelletaan;
- 4) viitetiedot konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
- 5) konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen hyväksymispäivä ja sen mahdollisten päivitysten hyväksymispäivät;
- 6) konsernin kriisintarkaisusuunnitelma ja purkamismahdollisuuksien arviointi, joiden perusteella yhteinen päätös tehdään, mukaan luettuina mahdolliset toimenpiteet, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan ja 18 artiklan mukaisesti. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys tai jokin sen yhteisöistä on toteuttamassa kyseisiä toimenpiteitä, on annettava myös niiden toteutusaikataulua koskevat tiedot;
- 7) tiivistelmä konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja sen purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyssä kuultujen viranomaisten näkemyksistä;

- 8) jos yhteisen päätöksen tekomenettelyn aikana on kuultu EPV:tä, selvitys kaikista EPV:n lausunnosta tehdyistä poikkeamista.

71 artikla

Konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen aikaansaaminen

1. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on lähetettävä konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen luonnos tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisille ilman aiheutonta viivytystä sekä vahvistettava määräaika, jonka kuluessa tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten on annettava yhteistä päätöstä koskeva kirjallinen suostumuksensa, joka voidaan lähettää sähköisiä viestintävälineitä käyttäen.
2. Vastaanotettuaan yhteisen päätöksen luonnoksen tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten, jotka eivät vastusta sitä, on lähetettävä kirjallinen suostumuksensa konsernitason kriisintarkkaisuviranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.
3. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on toimitettava lopullinen yhteinen päätös, joka koostuu 70 artiklan mukaisesti laaditusta yhteistä päätöstä koskevasta asiakirjasta sekä siihen liitetyistä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista suostumuksista ja konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen suostumuksesta, niiden tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisille, jotka ovat antaneet suostumuksensa yhteiseen päätökseen.
4. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on annettava konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskeva yhteinen päätös kriisintarkkaisuakollegiolle tiedoksi.

72 artikla

Yhteisen päätöksen ja konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa koskevan tiivistelmän antaminen tiedoksi unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle

1. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on annettava yhteinen päätös sekä konsernin kriisintarkkaisuunitelman keskeisiä osia koskeva tiivistelmä, mukaan luettuna purkamismahdollisuuksien arviointi, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ylimmälle hallintoelimelle tiedoksi hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettuun määräaikaan mennessä 61 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.
2. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on ilmoitettava tiedoksi antamisesta tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisille.
3. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen voi keskustella konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevasta yhteisestä päätöksestä unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa selittääkseen sille päätöksen yksityiskohdat.

2 alajakso

Menettely konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen puuttuessa

73 artikla

Osittainen erimielisyys

1. Jos vähintään yksi tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisista on eri mieltä konsernin kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arvioinnista, konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisien, jotka direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti eivät ole eri mieltä, on noudatettava kaikkia asiaankuuluvia 70, 71 ja 72 artiklassa säädettyjä vaiheita, joiden mukaisesti kriisintarkkaisuunitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskeva yhteinen päätös laaditaan, saadaan aikaan ja annetaan tiedoksi.

- e) kriisinratkaisuviranomaisten lainkäyttöalueella sijaitsevien yhteisöjen kriisinratkaisusuunnitelma ja purkamismahdollisuuksien arviointi, joiden perusteella päätös tehdään, mukaan luettuina mahdolliset toimenpiteet, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti; jos yhteisöt ovat toteuttamassa kyseisiä toimenpiteitä, on ilmoitettava myös niiden toteutusaikataulu;
- f) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen nimi sekä ehdotettuun konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan ja purkamismahdollisuuksien arviointiin liittyvän erimielisyyden perustelut.
3. Jos EPV:tä on kuultu, päätöksissä, jotka tehdään yhteisen päätöksen puuttuessa direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, on oltava selvitys siitä, miksi EPV:n lausuntoa ei ole noudatettu.

75 artikla

Yksittäisten päätösten tiedoksi antaminen yhteisen päätöksen puuttuessa

1. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kesken direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, tytäryritysten asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava kaikki kyseisen direktiivin 13 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut päätökset kirjallisesti tiedoksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle seuraavista päivistä myöhimpänä päivänä:
- a) kuukauden kuluttua direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä;
- b) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on antanut lausunnon saatuaan direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisen kuulemispyynnön;
- c) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on tehnyt direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 5 toisen alakohdan tai 6 kohdan mukaisen päätöksen, tai minä tahansa muuna päivänä, jonka EPV on vahvistanut tällaisessa päätöksessä.
2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava omasta päätöksestään ja 1 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä muille kriisinratkaisukollegion jäsenille ilman aiheetonta viivytystä.

3 alajakso

Yhteinen päätös toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin

76 artikla

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyn keskeyttäminen

1. Jos konsernitason kriisinratkaisuviranomainen havaitsee, että purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, tai hyväksyy jonkin sellaisen viranomaisen lausunnon havaituista olennaisista esteistä, jota on kuultu konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta ja purkamismahdollisuuksien arvioinnista, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on keskeytettävä yhteisen päätöksen tekomenettely direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava päätöksestään kriisinratkaisukollegion jäsenille.
2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä uudelleen konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen tekomenettely, mukaan luettuina sen purkamismahdollisuuksien arviointi, heti kun direktiivin 2014/59/EU 18 artiklassa tarkoitettu yhteisen päätöksen tekomenettely, joka koskee toimenpiteitä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne, on saatu päätökseen.

77 artikla

Sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyn vaiheiden suunnittelu, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin

1. Ennen sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyn alkamista, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on sovittava kyseisen menettelyn vaiheiden aikataulusta.

Jos aikataulusta ei pystytä sopimaan, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on vahvistettava yhteisen päätöksen aikataulu otettuaan huomioon tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten esittämät näkemykset ja mahdolliset varaukset.

2. Yhteisen päätöksen aikatauluun on sisällyttävä seuraavat vaiheet:

- a) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen laatii direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti konsolidointiryhmän valvojaa ja EPV:tä kuullen havaittuja olennaisia esteitä koskevan kertomuksen ja lähettää sen;
- b) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen toimittaa direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti kertomuksen unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille sekä kriisintarkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä;
- c) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys toimittaa tiettyinä päivinä konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle mahdolliset huomautuksensa ja vaihtoehtoiset toimenpiteet, joilla olennaiset esteet voidaan korjata, direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- d) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaiset ja muut kriisintarkaisukollegion jäsenet käyvät vuoropuhelun unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen 2014/59/EU 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti esittämistä huomautuksista ja ehdottamista vaihtoehtoisista toimenpiteistä, joilla olennaiset esteet voidaan korjata;
- e) laaditaan yhteisen päätöksen luonnos toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne;
- f) viimeistellään yhteinen päätös toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne; ja
- g) yhteinen päätös toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne, annetaan tiedoksi.

3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on tarkistettava ja päivitettävä yhteisen päätöksen aikataulu, jotta siinä voidaan ottaa huomioon yhteisen päätöksen tekomenettelyn pidentäminen, kun unionissa emoyrityksenä toimiva yritys direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittaa huomautuksia ja ehdottaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne.

4. Laatiessaan yhteisen päätöksen aikataulua konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon tarkkailijoiden osallistumista koskevat ehdot ja edellytykset, jotka vahvistetaan kriisintarkaisukollegion kirjallisissa järjestelyissä ja asiaa koskevilla direktiivin 2014/59/EU säännöksissä.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle tiedoksi yhteisen päätöksen aikataulun kohdat, jotka edellyttävät unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen osallistumista.

78 artikla

Kertomukseen liittyvä kuuleminen ja kertomuksen tiedoksi antaminen

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä koskevan kertomuksen luonnos direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja toimitettava se konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, toimivaltaisille viranomaisille, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille sekä kriisintarkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä

Se voi tarvittaessa toimittaa kertomusluonnoksen myös muille kriisinratkaisukollegion jäsenille ja tarkkailijoille kriisinratkaisukollegion kirjallisissa järjestelyissä ja menettelyissä sovitulla ja tarkennetulla tavalla.

2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on otettava saadut huomautukset ja näkemykset kertomuksen viimeistelyssä huomioon. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava kaikilta osin kaikki poikkeamiset EPV:n tai konsolidointiryhmän valvojan esittämistä näkemyksistä tai huomautuksista.
3. Kun kertomus on valmis, se on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.
4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle, mistä päivästä alkaa neljän kuukauden määräaika, jonka kuluessa on saatava aikaan yhteinen päätös toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.

79 artikla

Unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen huomautusten toimittaminen ja viranomaisten kuuleminen

1. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti neljän kuukauden kuluessa kertomuksen vastaanottopäivästä toimittaa huomautuksia ja ehdottaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden korjaamiseksi, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kyseiset huomautukset ja toimenpiteet muille kollegion jäsenille ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa 10 päivän kuluessa.
2. Ottaen huomioon 1 kohdan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle sen määräajan pidentämisestä, jonka kuluessa on direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti saatava aikaan yhteinen päätös toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.
3. Jakaessaan unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen esittämiä huomautuksia ja vaihtoehtoisia toimenpiteitä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava määräaika huomautusten toimittamiselle.
4. Jos viranomaiset eivät toimita huomautuksiaan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on oletettava, ettei kyseisillä viranomaisilla ole huomautuksia unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen toimittamista huomautuksista ja vaihtoehtoisista toimenpiteistä, ja jatkettava menettelyä.
5. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on mahdollisimman pian ja ilman aiheetonta viivytystä toimitettava muiden kollegion jäsenten toimittamat huomautukset tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille ja keskusteltava niiden kanssa ehdotetuista toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.
6. Lisäksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on asianmukaisesti keskusteltava ehdotettujen toimenpiteiden mahdollisista vaikutuksista kaikkiin konserniin kuuluviin yhteisöihin, kaikkiin jäsenvaltioihin, joissa konserni toimii, ja koko unioniin sekä otettava tällaiset vaikutukset huomioon.

80 artikla

Sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen laatiminen, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ottaen huomioon 79 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn vuoropuhelun tulokset laadittava yhteisen päätöksen luonnos toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne.

2. Yhteisen päätöksen luonnoksessa on esitettävä kaikki seuraavat tiedot:
 - a) sen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi ja niiden konserniyhteisöjen nimet, joita yhteinen päätös koskee ja joihin sitä sovelletaan;
 - b) yhteisen päätöksen tekvän konsernin kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten nimet;
 - c) niiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja merkittävien sivuliikkeiden kriisintarkaisuviranomaisten nimet, joita on kuultu konsernin purkamismahdollisuuksista, toimenpiteistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne, sekä unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti toimittamista huomautuksista ja vaihtoehtoisista toimenpiteistä;
 - d) niiden tarkkailijoiden nimet, jotka ovat osallistuneet yhteisen päätöksen tekomenettelyyn kirjallisiin järjestelyihin merkittyjen, tarkkailijoiden osallistumisesta koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti;
 - e) viitetiedot yhteisen päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - f) yhteisen päätöksen päivämäärä;
 - g) konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla päättämät toimenpiteet sekä määräaika, jonka kuluessa asianomaisten konserniyhteisöjen on käsiteltävä näitä toimenpiteitä;
 - h) jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaiset eivät hyväksy unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamia toimenpiteitä tai hyväksyvät ne vain osittain, selvitys siitä, minkä vuoksi unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ei katsota soveltuvan purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseen ja millä tavoin g alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä vähennettäisiin tehokkaasti purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistettaisiin ne;
 - i) tiivistelmä yhteisen päätöksen tekomenettelyssä kuultujen viranomaisten näkemyksistä;
 - j) jos yhteisen päätöksen tekomenettelyn aikana on kuultu EPV:tä, selvitys kaikista EPV:n lausunnosta tehdyistä poikkeamista.

81 artikla

Yhteisen päätöksen aikaansaaminen

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on lähetettävä sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen luonnos, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille ilman aiheutonta viivytystä ja vahvistettava määräaika, jonka kuluessa tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on annettava yhteistä päätöstä koskeva kirjallinen suostumuksensa, joka voidaan lähettää sähköisiä viestintävälineitä käyttäen.
2. Vastaanotettuaan yhteisen päätöksen luonnoksen tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten, jotka eivät vastusta sitä, on lähetettävä kirjallinen suostumuksensa konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava lopullinen yhteinen päätös, joka koostuu 80 artiklan mukaisesti laaditusta yhteistä päätöstä koskevasta asiakirjasta sekä siihen liitetystä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista suostumuksista ja konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen suostumuksesta, niille tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille, jotka ovat antaneet suostumuksensa yhteiseen päätökseen.
4. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen on annettava kriisintarkaisukollegiolle tiedoksi sellaisia toimenpiteitä koskeva yhteinen päätös, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.

82 artikla

Yhteisen päätöksen tiedoksi antaminen

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava yhteinen päätös unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ylimmälle hallintoelimelle tiedoksi hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettuun määräaikaan mennessä 77 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilmoitettava tiedoksi antamisesta tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille.
2. Jos jotkin direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä on osoitettu tietyille muille konsernin yhteisöille kuin unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle, tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on toimitettava lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen ylimmille hallintoelimille kyseisiä yhteisöjä koskevat osat sellaisia toimenpiteitä koskevasta yhteisestä päätöksestä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin, hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettuun määräaikaan mennessä 77 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen voi keskustella unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen sisällön ja soveltamisen yksityiskohdista, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.
4. Tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaiset voivat keskustella lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen kanssa sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen sisällön ja soveltamisen yksityiskohdista, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.

83 artikla

Yhteisen päätöksen soveltamisen valvonta

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava mahdollisen 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulokset tiedoksi tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille.
2. Tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on annettava mahdollisen 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulokset tiedoksi konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle.
3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on valvottava sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen soveltamista, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin ja jotka ovat merkityksellisiä jokaisen sellaisen konserniin kuuluvan yhteisön kannalta, josta kyseiset viranomaiset ovat vastuussa.

4 alajakso

Menettely sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen puuttuessa, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin

84 artikla

Yksittäisiä päätöksiä koskevan tiedonannon sisältö

1. Jos direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 6 kohdan mukaisesti ei saada aikaan sellaisia toimenpiteitä koskevaa yhteistä päätöstä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen tekemä päätös on annettava ilman aiheetonta viivytystä kriisintarkaisukollegion jäsenille kirjallisesti tiedoksi asiakirjalla, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:
 - a) päätöksen tekevän konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen nimi;
 - b) sen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi, jota päätös koskee ja johon sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;

- d) päätöksen päivämäärä;
- e) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla päättämät toimenpiteet ja määräaika, jonka kuluessa kyseisiä toimenpiteitä on käsiteltävä;
- f) jos konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ei hyväksy unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamia toimenpiteitä tai hyväksyy ne vain osittain, selvitys siitä, minkä vuoksi unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ei katsota soveltuvan purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseen ja millä tavoin tämän kohdan e alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä vähennettäisiin tehokkaasti purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistettaisiin ne;
- g) sellaisia toimenpiteitä koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyyn osallistuvien kriisinratkaisukollegion jäsenten ja kyseiseen menettelyyn tarkkailijoiden osallistumista koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti osallistuvien tarkkailijoiden nimet, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin, sekä tiivistelmä kyseisten viranomaisten esittämistä näkemyksistä ja tiedoista, jotka koskevat erimielisyyteen johtavia kysymyksiä;
- h) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen huomautukset kriisinratkaisukollegion jäsenten ja tarkkailijoiden esittämistä näkemyksistä, erityisesti erimielisyyteen johtavista kysymyksistä.

2. Sellaisista toimenpiteistä päättävien kriisinratkaisuviranomaisten, jotka tytäryritysten on toteutettava yksittäisinä yrityksinä yhteisen päätöksen puuttuessa, on toimitettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle asiakirja, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:

- a) päätöksen tekevän kriisinratkaisuviranomaisen nimi;
 - b) niiden kriisinratkaisuviranomaisen lainkäyttöalueella sijaitsevien yhteisöjen nimet, joita päätös koskee ja joihin sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) päätöksen päivämäärä;
 - e) kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla päättämät toimenpiteet ja määräaika, jonka kuluessa kunkin yhteisön on käsiteltävä kyseisiä toimenpiteitä;
 - f) jos kyseisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset eivät hyväksy tytäryritysten direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti ehdottamia toimenpiteitä tai hyväksyvät ne vain osittain, selvitys siitä, minkä vuoksi tytäryritysten ehdottamien toimenpiteiden ei katsota soveltuvan purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseen ja millä tavoin tämän kohdan e alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä vähennettäisiin tehokkaasti purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistettaisiin ne;
 - g) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen nimi sekä sellaisiin kyseisen viranomaisen ehdottamiin toimenpiteisiin liittyvän erimielisyyden perustelut, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin.
3. Jos EPV:tä on kuultu, päätöksissä, jotka tehdään yhteisen päätöksen puuttuessa, on oltava selvitys siitä, miksi EPV:n lausuntoa ei ole noudatettu.

85 artikla

Yksittäisten päätösten tiedoksi antaminen yhteisen päätöksen puuttuessa

1. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kesken direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, tytäryritysten asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava kaikki kyseisen direktiivin 18 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut päätökset kirjallisesti tiedoksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle seuraavista päivistä myöhimpänä päivänä:

- a) kuukauden kuluttua direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä;

- b) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on antanut lausunnon saatuaan direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisen kuulemispyynnön;
- c) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on tehnyt direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan tai 7 kohdan toisen alakohdan mukaisen päätöksen, tai minä tahansa muuna päivänä, jonka EPV on vahvistanut tällaisessa päätöksessä.
2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava oma päätöksensä ja 1 kohdassa tarkoitettut päätökset muille kriisintarkaisukollegion jäsenille tiedoksi ilman aiheetonta viivytystä.

III JAKSO

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen tekomenettely

1 alajakso

Yhteisen päätöksen tekomenettely

86 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen suunnittelu

1. Ennen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen tekomenettelyn alkamista konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on sovittava kyseisen menettelyn vaiheiden aikataulusta, jäljempänä 'omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu'.

Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on vahvistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu otettuaan huomioon tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten esittämät näkemykset ja varaukset.

Jotta vähimmäisvaatimuksia koskeva yhteinen päätös voidaan direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 15 kohdan mukaisesti tehdä samanaikaisesti kriisintarkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu on vahvistettava ottaen huomioon konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu.

Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on erityisesti otettava huomioon, että neljän kuukauden määräaika, jonka kuluessa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva yhteinen päätös on saatava aikaan, alkaa samanaikaisesti kuin konsernin kriisintarkaisusuunnitelmaa ja purkamismahdollisuuksien arviointia koskevan yhteisen päätöksen määräaika.

2. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu on päivitettävä säännöllisesti, ja siihen on sisällyttävä ainakin seuraavat vaiheet:

- a) konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ehdotus konserni- ja emoyritystasolla sovellettaviksi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksiksi toimitetaan tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille ja konsolidointiryhmän valvojalle;
- b) tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten ehdotukset lainkäyttöalueellaan sijaitseviin yhteisöihin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettaviksi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksiksi toimitetaan konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle ja asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille;
- c) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaiset käyvät vuoropuhelun ehdotetuista konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksista, joista keskustellaan myös niiden kriisintarkaisuviranomaisten kanssa, joiden lainkäyttöalueelle on sijoittautunut merkittäviä sivuliikkeitä;

- d) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen laatii konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen luonnoksen ja toimittaa sen tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille;
- e) unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja konsernin tytäryritysten kanssa käydään vuoropuhelu konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen luonnoksesta, jos jäsenvaltion lainsäädännössä sitä edellytetään;
- f) konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva yhteinen päätös saadaan aikaan;
- g) konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva yhteinen päätös annetaan unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle tiedoksi.
3. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulussa on
- a) otettava huomioon yhteisen päätöksen tekomenettelyn kunkin vaiheen laajuus ja monimutkaisuus;
- b) otettava huomioon kriisintarkaisukollegiossa käsiteltävien muiden yhteisten päätösten aikataulut;
- c) otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon asianomaisessa valvontakollegiossa käsiteltävien muiden yhteisten päätösten aikataulut, erityisesti direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukaisten laitoskohtaisia vakavaraisuusvaatimuksia koskevien yhteisten päätösten aikataulu.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulu on tarkistettava purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, ja siinä on otettava kyseisen arvioinnin tulokset huomioon erityisesti, kun arviointi johtaa sellaisiin toimenpiteisiin, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne ja joilla voi olla välitön vaikutus konsernin tai yhteisön tasolla sovellettaviin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksiin.

4. Laatiessaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikataulua konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon tarkkailijoiden osallistumista koskevat ehdot ja edellytykset, jotka vahvistetaan kriisintarkaisukollegion kirjallisissa järjestelyissä ja asiaa koskevissa direktiivin 2014/59/EU säännöksissä.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on tarvittaessa ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja niille konsernin yhteisöille, joista ne ovat vastuussa, 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun vuoropuhelun alustava päivämäärä.

6. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja niille konsernin yhteisöille, joista ne ovat vastuussa, 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun tiedoksiannon alustava päivämäärä.

87 artikla

Konsernin tasoa ja unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasoa koskeva ehdotus

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille ja konsolidointiryhmän valvojalle ehdotuksensa, joka koskee

- a) omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, joka unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on täytettävä jatkuvasti, jollei ole myönnetty direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 11 kohdan mukaista vapautusta;
- b) konsernin tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ehdotus on perusteltava ottaen erityisesti huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet.

3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava määräaika konsolidointiryhmän valvojan perusteltujen kirjallisten huomautusten vastaanottamiselle ottaen erityisesti huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Jos konsolidointiryhmän valvoja ei esitä huomautuksia vahvistetun määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on oletettava, että konsolidointiryhmän valvojalla ei ole huomautettavaa sen 1 kohdan nojalla tekemästä ehdotuksesta.

4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava konsolidointiryhmän valvojan huomautukset mahdollisimman pian tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille.

88 artikla

Tytäryrityksen tasoa koskeva ehdotus

1. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle ja asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ehdotuksensa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseksi, joka konsernin tytäryritysten on jatkuvasti täytettävä yksittäisinä yrityksinä, jollei ole myönnetty direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 12 kohdan mukaisia vapautuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ehdotus on perusteltava ottaen erityisesti huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet.

3. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on päästävä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen kanssa yhteisymmärrykseen ja ilmoitettava määräaika lainkäyttöalueellaan olevien toimivaltaisten viranomaisten kaikilta osin perusteltujen kirjallisten huomautusten vastaanottamiselle ottaen erityisesti huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät esitä huomautuksia vahvistetun määräajan kuluessa, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on oletettava, että kyseisillä toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole huomautettavaa asianomaisista 1 kohdan nojalla tehdyistä ehdotuksista.

4. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset huomautukset mahdollisimman pian konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

89 artikla

Ehdotettuja omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva vuoropuhelu

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on järjestettävä vuoropuhelu tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ehdotetuista konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksista.

2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on keskusteltava siitä, miten ehdotetut konsernin tasolla sovellettavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukset sovitetaan yhteen ehdotettujen emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasoa koskevien vaatimusten kanssa.

90 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen laadinta

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen luonnos ottaen huomioon 2014/59/EU 45 artiklan 11 tai 12 kohdan nojalla mahdollisesti myönnetty vapautukset. Yhteisen päätöksen luonnoksessa on oltava kaikki seuraavat tiedot:

a) konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen tekvien konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten nimet;

- b) asiasta kuullun konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiasta kuultujen toimivaltaisten viranomaisten nimet;
- c) niiden tarkkailijoiden nimet, jotka ovat osallistuneet yhteisen päätöksen tekomenettelyyn kirjallisiin järjestelyihin merkittyjen, tarkkailijoiden osallistumista koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti;
- d) sen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi ja niiden konserniyhteisöjen nimet, joita yhteinen päätös koskee ja joihin sitä sovelletaan;
- e) viitetiedot yhteisen päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja aikaansaamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä; viitetiedot jäsenvaltioiden mahdollisesti säätämistä lisäperusteista, joilla omia varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukset on määritettävä;
- f) yhteisen päätöksen luonnoksen ja sen mahdollisten päivitysten päivämäärät;
- g) konsernin tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet;
- h) unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus, jollei ole myönnetty direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 11 kohdan mukaisia vapautuksia, ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet;
- i) kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus, jollei ole myönnetty direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 12 kohdan mukaisia vapautuksia, ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet;

2. Jos omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta koskevassa päätöksessä todetaan, että kyseinen vaatimus täytetään unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai konsernin jonkin tytäryrityksen osalta osittain konsernin tasolla tai yksittäisen yrityksen tasolla sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla, päätöksessä on myös oltava tiedot, jotka osoittavat kriisinratkaisuviranomaisten olevan vakuuttuneita siitä, että kyseiset instrumentit voidaan katsoa sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenteiksi direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 14 kohdassa säädetyillä perusteilla.

91 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen aikaansaaminen

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lähetettävä konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen luonnos ilman aiheutonta viivytystä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille sekä vahvistettava määräaika, jonka kuluessa tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava yhteistä päätöstä koskeva kirjallinen suostumuksensa, joka voidaan lähettää sähköisiä viestintävälineitä käyttäen.
2. Vastaanotettuaan yhteisen päätöksen luonnoksen tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten, jotka eivät vastusta sitä, on lähetettävä kirjallinen suostumuksensa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.
3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava lopullinen yhteinen päätös, joka koostuu 90 artiklan mukaisesti laaditusta yhteistä päätöstä koskevasta asiakirjasta sekä siihen liitetystä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista suostumuksista ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksesta, niille tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille, jotka ovat antaneet suostumuksensa yhteiseen päätökseen.
4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on annettava konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva yhteinen päätös kriisinratkaisukollegiolle tiedoksi.

92 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen tiedoksi antaminen

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on annettava yhteinen päätös unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ylimmälle hallintoelimelle tiedoksi hyvissä ajoin ja joka tapauksessa ennen yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistettua määräaikaa 86 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava tiedoksi antamisesta tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille.
2. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen ylimmille hallintoelimille kyseisiä yhteisöjä koskevat yhteisen päätöksen osat hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa vahvistetun määräajan kuluessa 86 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti.
3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomainen voi keskustella unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kanssa yhteisen päätöksen sisällön ja soveltamisen yksityiskohdista.
4. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset voivat keskustella lainkäyttöalueellaan sijaitsevien yhteisöjen kanssa kyseisiä yhteisöjä koskevien yhteisen päätöksen osien sisällön ja soveltamisen yksityiskohdista.

93 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen soveltamisen valvonta

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on annettava 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulokset tiedoksi tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille, jos unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen edellytetään toteutettavan erityistoimia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi konsernin tai yksittäisen yrityksen tasolla.
2. Tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulokset tiedoksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, jos niiden lainkäyttöalueella sijaitsevien konsernin tytäryritysten edellytetään toteutettavan erityistoimia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi konsernin tai yksittäisen yrityksen tasolla.
3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn tulokset muille tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille.
4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on valvottava konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevan yhteisen päätöksen soveltamista kaikkien niiden konsernin yhteisöjen osalta, joita yhteinen päätös koskee, sekä konsernin tasolla.

2 alajakso

Menettely konsernin tasoa koskevan yhteisen päätöksen puuttuessa

94 artikla

Yhteiset päätökset, jotka tehdään kunkin tytäryrityksen tasolla konsernin tasoa koskevan yhteisen päätöksen puuttuessa

Jos direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 9 kohdan mukaisesti yhteistä päätöstä ei saada aikaan konsernin tai emoyrityksen tasolla, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on pyrittävä saamaan aikaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen tasoa koskeva yhteinen päätös, jota sovelletaan kuhunkin asianomaiseen tytäryritykseen yksittäisen yrityksen tasolla.

Kuhunkin asianomaiseen tytäryritykseen yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavaa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen tasoa koskevassa yhteisessä päätöksessä on otettava huomioon konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen konsernin ja emoyrityksen tasolla vahvistama omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus, ja sen laadinnassa, aikaan saamisessa, tiedoksi antamisessa ja soveltamisen valvonnassa on noudatettava kaikkia 90–93 artiklassa säädettyjä vaiheita paitsi niitä, jotka koskevat konsernin tai emoyrityksen tasolla sovellettavan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen vahvistamista.

95 artikla

Yksittäisiä päätöksiä koskevan tiedonannon sisältö

1. Jos yhteistä päätöstä ei saada aikaan, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen tekemä konsernin ja emoyrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskeva päätös on annettava kriisinratkaisukollegion jäsenille kirjallisesti tiedoksi asiakirjalla, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:

- a) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen nimi;
- b) sen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi ja niiden kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien yhteisöjen nimet, joita yhteinen päätös koskee;
- c) viitetiedot päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä ja erityisesti viitetiedot sen jäsenvaltion säätämistä lisäperusteista, jossa unionissa emoyrityksenä toimiva yritys on saanut toimiluvan, jos omia varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukset määritetään kyseisillä perusteilla;
- d) päätöksen päivämäärä;
- e) konsernin tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet;
- f) unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus, jollei ole myönnetty 45 artiklan 11 kohdan mukaisia vapautuksia, ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet;
- g) yhteisen päätöksen tekomenettelyyn osallistuvien kriisinratkaisukollegion jäsenten ja kyseiseen menettelyyn tarkkailijoiden osallistumista koskevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti osallistuvien tarkkailijoiden nimet sekä tiivistelmä kyseisten viranomaisten esittämistä näkemyksistä ja tiedoista, jotka koskevat erimielisyyteen johtavia kysymyksiä;
- h) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen huomautukset kriisinratkaisukollegion jäsenten ja tarkkailijoiden esittämistä näkemyksistä, erityisesti erimielisyyteen johtavista kysymyksistä;
- i) jos omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta koskevassa päätöksessä todetaan, että kyseinen vaatimus täytetään unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen osalta osittain konsernin tasolla tai yksittäisen yrityksen tasolla sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla, päätöksessä on myös oltava tiedot, jotka osoittavat konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen olevan vakuuttunut siitä, että kyseiset instrumentit voidaan katsoa sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenteiksi direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 14 kohdassa säädetyillä perusteilla.

2. Yhteisen päätöksen puuttuessa tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten, jotka tekevät omat päätöksensä yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavasta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksesta, on toimitettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle asiakirja, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:

- a) tytäryrityksen sen kriisinratkaisuviranomaisen nimi, joka tekee päätöksen;

- b) niiden kyseisen viranomaisen lainkäyttöalueella sijaitsevien konsernin tytäryritysten nimet, joita päätös koskee ja joihin sitä sovelletaan;
- c) viitetiedot päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä ja erityisesti viitetiedot niiden jäsenvaltioiden mahdollisesti säätämistä lisäperusteista, joissa kyseiset konsernin tytäryritykset ovat saaneet toimiluvan, jos omia varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus määritetään kyseisillä perusteilla;
- d) päätöksen päivämäärä;
- e) yksittäisen tytäryrityksen tasolla sovellettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika, jonka kuluessa kyseinen taso on saavutettava, sekä asianmukaiset perustelut sille, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus vahvistetaan kyseiselle tasolle, ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettu arviointiperusteet;
- f) konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen nimi sekä tiivistelmä kyseisen viranomaisen esittämistä näkemyksistä ja tiedoista, jotka koskevat erimielisyyteen johtavia kysymyksiä;
- g) tytäryrityksen kriisintarkaisuviranomaisen huomautukset konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen esittämistä näkemyksistä, erityisesti erimielisyyteen johtavista kysymyksistä;
- h) jos omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta koskevassa päätöksessä todetaan, että kyseinen vaatimus täytetään osittain tytäryrityksen tasolla sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla, päätöksessä on myös oltava tiedot, jotka osoittavat asianomaisten kriisintarkaisuviranomaisen olevan vakuuttunut siitä, että kyseiset instrumentit voidaan katsoa sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenteiksi direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 14 kohdassa säädetyillä perusteilla.
3. Jos EPV:tä on kuultu, päätöksissä, jotka tehdään yhteisen päätöksen puuttuessa, on oltava selvitys siitä, miksi EPV:n lausuntoa ei ole noudatettu.

96 artikla

Yksittäisten päätösten tiedoksi antaminen yhteisen päätöksen puuttuessa

1. Jollei konsernin, emoyrityksen ja kunkin tytäryrityksen tasolla sovellettavia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksia koskevaa yhteistä päätöstä saada aikaan konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten kesken direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 9 tai 10 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, tytäryritysten asianomaisten kriisintarkaisuviranomaisten on annettava kaikki tehdyt päätökset konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen tasoa koskeva seuraavista päivistä myöhimpänä päivänä:
- a) tapauksen mukaan kuukauden kuluttua direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 9 tai 10 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä;
- b) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on antanut lausunnon saatuaan direktiivin 2014/59/EU 18 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisen kuulemispyynnön;
- c) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on tehnyt direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 9 kohdan kolmannen alakohdan tai 10 kohdan viidennen alakohdan mukaisen päätöksen, tai minä tahansa muuna päivänä, jonka EPV on vahvistanut tällaisessa päätöksessä.
2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä annettava oma päätöksensä ja 1 kohdassa tarkoitetut päätökset muille kriisintarkaisukollegion jäsenille tiedoksi.

IV JAKSO

Rajatyrittävän konsernin kriisintarkaisu

1 alajakso

Direktiivin 2014/59/EU 91 ja 92 artiklan mukaisen, konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskeva päätös

97 artikla

Konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevan päätöksen tekomenettely

Menettelyyn, jossa arvioidaan konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarve, on sisällyttävä seuraavat vaiheet:

- 1) jos mahdollista, käydään vuoropuhelu konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman sekä rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuuden tarpeesta;
- 2) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen laatii konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevan arviointiluonnoksen tai päätösluonnoksen, joka toimitetaan kriisintarkaisukollegion jäsenille;
- 3) kriisintarkaisukollegion jäseniä kuullaan konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevasta arviointiluonnoksesta tai päätösluonnoksesta;
- 4) konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskeva arviointi tai päätös viimeistellään ja annetaan kriisintarkaisukollegiolle tiedoksi.

98 artikla

Vuoropuhelu konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tarpeesta

1. Vastaanotettuaan direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 3 kohdan a tai h alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on pyrittävä järjestämään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen vuoropuhelu, johon osallistuvat ainakin ne kollegion jäsenet, jotka ovat tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisia.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava jäsenille seuraavat tiedot:
 - a) vastaanotettu ilmoitus;
 - b) kyseisen viranomaisen ehdotus 3 kohdassa tarkoitetuista aiheista;
 - c) määräaika, jonka kuluessa vuoropuhelu olisi käytävä.
3. Vuoropuhelussa on käsiteltävä seuraavia kysymyksiä:
 - a) onko tytäryrityksen tai unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kriisintarkaisulla direktiivin 2014/59/EU 92 tai 91 artiklan mukaisesti konserniulottuvuus ja vaatiiko se konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman laatimista;
 - b) onko rahoitussuunnitelman perustuttava direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan mukaisesti kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuuteen.

99 artikla

Konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevan arvioinnin tai päätöksen laatiminen ja tiedoksi antaminen

1. Konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman tarpeen arvioimiseksi direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 1–4 kohdan yhteydessä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava arviointiluonnoksensa vastaanotettuaan kyseisen direktiivin 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen.
2. Direktiivin 2014/59/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemiseksi siitä, ettei konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa tarvita, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava päätösluonnoksensa arvioituaan, että unionissa emoyrityksenä toimiva yritys täyttää kyseisen direktiivin 32 ja 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset eikä mikään kyseisen direktiivin 92 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyty.
3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on arviointi- tai päätösluonnosta laatiessaan otettava tarvittaessa huomioon vuoropuhelun tulokset.
4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisukollegiolle arviointi- tai päätösluonnoksensa, jossa se esittää
 - a) direktiivin 2014/59/EU 91 artiklaa sovellettaessa lausuntonsa ilmoitettujen kriisinratkaisutoimien tai maksukyvyttömyystoimien todennäköisistä vaikutuksista konserniin tai konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, johtaisivatko kriisinratkaisutoimet tai muut toimet todennäköisesti siihen, että kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät jonkin konserniyhteisön osalta toisessa jäsenvaltiossa;
 - b) direktiivin 2014/59/EU 92 artiklaa sovellettaessa lausuntonsa siitä, ettei jokin kyseisen direktiivin 92 artiklan 1 artiklassa tarkoitetuista edellytyksistä ole sovellettavissa, kun kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset otetaan asianmukaisesti huomioon;
 - c) lausuntonsa siitä, että rahoitusjärjestelyt olisi direktiivin 2014/59/EU mukaisesti tehtävä vastavuoroisiksi rahoitus-suunnitelmaa varten.
5. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on liitettävä arviointi- tai päätösluonnokseensa kaikki asiaankuuluvat olennaiset tiedot, jotka se on saanut direktiivin 2014/59/EU 81, 82, 91 tai 92 artiklan mukaisesti, ja vahvistettava selkeä määräaika, johon mennessä kriisinratkaisukollegion jäsenten on ilmaistava huolenaiheensa tai eriävät näkemyksensä arviointi- tai päätösluonnoksesta.
6. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava arviointi- tai päätösluonnos ja annettava se kriisinratkaisukollegiolle tiedoksi ilman aiheetonta viivytystä ja tarvittaessa direktiivin 2014/59/EU 91 artiklassa vahvistetussa määräajassa.

100 artikla

Kuuleminen konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevasta arviointi- tai päätösluonnoksesta

1. Kriisinratkaisukollegion jäsenten on ilmaistava mahdolliset eriävät näkemyksensä tai huolenaiheensa vastaanotamastaan arviointi- tai päätösluonnoksesta.
2. Olennaiset eriävät näkemykset ja huolenaiheet, jotka voidaan toimittaa sähköisessä muodossa, on esitettävä selkeästi ja kirjallisesti, ja ne on perusteltava kaikilta osin.
3. Olennaiset eriävät näkemykset ja huolenaiheet on ilmaistava ilman aiheetonta viivytystä vahvistettuun määräaikaan mennessä ottaen huomioon tilanteen kiireellisyys.

4. Määräajan päätyttyä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on oletettava, että jäsenet, jotka eivät olleet esittäneet olennaisia eriäviä näkemyksiä tai huolenaiheita, hyväksyvät luonnoksen.

101 artikla

Konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskevan arvioinnin tai päätöksen viimeistely

1. Kuulemisen määräajan päätyttyä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä viimeisteltävä konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman tarvetta koskeva arviointinsa tai päätöksensä ottaen tarvittaessa direktiivin 2014/59/EU 91 artiklassa vahvistetun määräajan huomioon.

Lopullisessa arvioinnissa tai päätöksessä on myös oltava lausunto tarpeesta tehdä kansallisista rahoitusjärjestelyistä direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan mukaisesti vastavuoroisia rahoitussuunnitelmaa varten, ja siinä on otettava huomioon kuulemisen aikana ilmaistut huolenaiheet ja eriävät näkemykset tekemällä tarvittavat muutokset.

2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava arviointinsa tai päätöksensä, jonka mukaan konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ei tarvita, ainoastaan, jos kuulemisen aikana on esitetty olennaisia eriäviä näkemyksiä ja huolenaiheita.

3. Jos EPV:tä on kuultu, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tarvittaessa annettava selvitys siitä, miksi lopullisessa arvioinnissa ei ole noudatettu EPV:n lausuntoa.

4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on annettava lopullinen arviointinsa tai päätöksensä menettelyyn osallistuville kriisinratkaisukollegion jäsenille tiedoksi ilman aiheetonta viivytystä.

5. Jos konsernin kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelma on tarpeen, se voi päättää olla antamatta lopullista arviointiaan tai päätöstään tiedoksi 4 kohdan mukaisesti ja alkaa soveltaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman laatimismenettelyä, joka vahvistetaan 102 artiklassa.

2 alajakso

Konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen tekomenettely

102 artikla

Konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen tekomenettely

Menettelyyn, jolla saadaan aikaan yhteinen päätös direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 4 kohdan tai 92 artiklan 1 kohdan nojalla ehdotetusta konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta, on sisällyttävä seuraavat vaiheet:

- 1) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen laatii konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevan luonnoksen ja antaa sen kriisinratkaisukollegion jäsenille tiedoksi;
- 2) konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevasta luonnoksesta kuullaan ainakin kyseisen erityissuunnitelman piiriin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisia;
- 3) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen laatii konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen ja antaa sen kyseisen erityissuunnitelman piiriin kuuluvien tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille tiedoksi;
- 4) konsernitason kriisinratkaisuviranomainen viimeistelee konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 7 kohdan tai 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- 5) yhteisen päätöksen tulokset annetaan kriisinratkaisukollegion jäsenille tiedoksi.

103 artikla

Konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan luonnoksen laatiminen ja tiedoksi antaminen

1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 6 kohdan mukaisesti konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma, jossa on oltava seuraavat tiedot:

- a) kuvaus mahdollisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sen varmistamiseksi, että konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma voidaan ottaa käyttöön;
- b) kuvaus mahdollisista oikeudellisista tai sääntelyedellytyksistä, jotka on täytettävä, jotta konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma voidaan panna täytäntöön;
- c) määräaika, jonka kuluessa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma on toteutettava, sekä kriisintarkaisutoimien toteuttamisjärjestys;
- d) kriisintarkaisutoimien, ulkoisen viestinnän ja kriisintarkaisukollegion jäsenten kanssa käytävän sisäisen viestinnän koordinointiin liittyvien tehtävien ja vastuualueiden jako sekä kriisintarkaisukollegion jäsenten yhteystiedot;
- e) tarvittaessa direktiivin 2014/59/EU 107 artiklaan perustuva rahoitussuunnitelma ottaen huomioon rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuuden tarve.

2. Sovellettaessa direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 6 kohtaa konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevassa luonnoksessa on

- a) selvitys siitä, minkä vuoksi on noudatettava direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan mukaisen kriisintarkaisusuunnitelman vaihtoehtoa, mukaan luettuna selvitys siitä, minkä vuoksi katsotaan, että kyseisen direktiivin 31 ja 34 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisun tavoitteet ja periaatteet voidaan saavuttaa tehokkaammin ehdotetuilla toimilla kuin kriisintarkaisusuunnitelmassa esitetyllä strategialla ja kriisintarkaisutoimilla;
- b) sellaisten konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman osien yksilöinti ja kuvaus, jotka poikkeavat direktiivin 2014/59/EU 13 artiklassa tarkoitettua kriisintarkaisusuunnitelmasta.

3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskeva luonnos kriisintarkaisukollegion jäsenille ilman aiheetonta viivytystä sekä vahvistettava määräaika

- a) 104 artiklan mukaiselle kuulemiselle;
- b) 106 artiklan mukaiselle konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen viimeistelylle.

4. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma koskeva luonnos ja annettava se ilman aiheetonta viivytystä tiedoksi ottaen tarvittaessa huomioon direktiivin 2014/59/EU 91 artiklassa säädetyt määräajat.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että 3 kohdassa säädetyt määräajat antavat viranomaisille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä ottaen tarvittaessa huomioon direktiivin 2014/59/EU 91 artiklassa säädetyt määräajat.

104 artikla

Kuuleminen konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmasta

1. Kriisintarkaisukollegion jäsenten on ilmaista mahdolliset eriävät näkemyksensä tai huolenaiheensa 103 artiklan 3 kohdan mukaisesti saamastaan konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevasta luonnoksesta.

2. Olennaiset eriävät näkemykset ja huolenaiheet voivat koskea kaikkia konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaan liittyviä näkökohtia, seuraavat mukaan luettuina:

- a) mahdolliset kansallisen lainsäädännön esteet tai muut esteet, joiden vuoksi konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa ei voida toteuttaa strategian ja kriisintarkaisutoimien mukaisesti;
- b) rahoitusjärjestelyn vastavuoroisuutta varten toimitettujen tietojen päivitykset, jotka voivat vaikuttaa rahoitussuunnitelman toteuttamiseen;
- c) konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman tai rahoitussuunnitelman vaikutukset kyseisen erityissuunnitelman piiriin kuuluviin tytäryrityksiin niiden asianomaisissa jäsenvaltioissa.

3. Olennaiset eriävät näkemykset ja huolenaiheet, jotka voidaan toimittaa sähköisessä muodossa, on esitettävä selkeästi ja kirjallisesti ja perusteltava kaikilta osin.

Olennaiset eriävät näkemykset ja huolenaiheet on ilmaistava ilman aiheutonta viivytystä 103 artiklan 3 kohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä ottaen huomioon tilanteen kiireellisyys.

4. Määräajan päätyttyä konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on oletettava, että kaikki jäsenet, jotka eivät olleet esittäneet eriäviä näkemyksiä tai huolenaiheita, ovat hyväksyneet konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman.

105 artikla

Konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen laatiminen ja tiedoksi antaminen

1. Kuulemisen määräajan päätyttyä konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on laadittava konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen luonnos direktiivin 2014/59/EU 91 ja 92 artiklan ja tarvittaessa sen 107 artiklan mukaisesti.

2. Laatiessaan yhteisen päätöksen luonnosta konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon kaikki kuulemisen aikana ilmaistut huolenaiheet ja eriävät näkemykset ja tehtävä konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaan tarvittavat muutokset.

3. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on perusteltava,

- a) miten se on käsitellyt konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvien tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten ilmaisemia olennaisia eriäviä näkemyksiä ja huolenaiheita yhteisen päätöksen luonnoksen laadinnassa;
- b) jos EPV:tä kuultu, minkä vuoksi ja missä määrin konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmassa ei ole noudatettu EPV:n lausuntoa.

4. Yhteisen päätöksen luonnoksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen nimi sekä konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvista tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisintarkaisuviranomaisten nimet;
- b) unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen nimi ja luettelo kaikista konserniin kuuluvista yhteisöistä, joita konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma koskee ja joihin sitä sovelletaan;
- c) viitetiedot konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
- d) konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen luonnoksen päivämäärä;
- e) lopullinen konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma, mukaan luettuina tarvittavat 3 kohdan mukaiset perustelut.

5. Konsernitason kriisintarkistusviranomaisen on lähetettävä konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen luonnos kyseisen erityissuunnitelman piiriin kuuluvien yhteisöjen kriisintarkistusviranomaisille ilman aiheutonta viivytystä ja vahvistettava määräaika, jonka kuluessa niiden on ilmoitettava hyväksyvänsä konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskeva yhteinen päätös.

106 artikla

Konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskevan yhteisen päätöksen viimeistely

1. Kriisintarkistusviranomaisten, jotka vastaanottavat yhteisen päätöksen 105 artiklan 5 kohdan mukaisesti eivätkä vastusta sitä, on toimitettava konsernitason kriisintarkistusviranomaiselle ennen vahvistetun määräajan päättymisestä hyväksyntänsä osoittava kirjallinen todiste, joka voidaan lähettää sähköisiä viestintävälineitä käyttäen.
2. Konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskevan lopullisen yhteisen päätöksen on koostuttava yhteisestä päätöksestä ja siihen liitetystä hyväksynnän osoittavasta kirjallisesta todisteesta.

107 artikla

Yhteisen päätöksen antaminen kollegiolle tiedoksi

1. Konsernitason kriisintarkistusviranomaisen on lähetettävä konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskeva lopullinen yhteinen päätös kyseisen erityissuunnitelman piiriin kuuluvien tytäryritysten kriisintarkistusviranomaisille ilman aiheutonta viivytystä.
2. Konsernitason kriisintarkistusviranomaisen on toimitettava kriisintarkistuskollegion jäsenille tiivistelmä konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmaa koskevasta yhteisestä päätöksestä.

3 alajakso

Erimielisyydet ja yhteisen päätöksen puuttuessa tehtävät päätökset

108 artikla

Erimielisyyttä koskeva ilmoitus

1. Jos kriisintarkistusviranomainen on direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 8 kohdan ja 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti eri mieltä konsernitason kriisintarkistusviranomaisen ehdottamasta konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmasta tai poikkeaa siitä tai katsoo, että sen on toteutettava itsenäisesti kriisintarkistus toimia tai muita toimia rahoitusvakauteen liittyvistä syistä, kyseisen kriisintarkistusviranomaisen on ilmoitettava erimielisyydestä konsernitason kriisintarkistusviranomaiselle ilman aiheutonta viivytystä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) kriisintarkistusviranomaisen nimi;
 - b) kriisintarkistusviranomaisen lainkäyttöalueella sijaitsevan yhteisön nimi;
 - c) ilmoituksen päivämäärä;
 - d) konsernitason kriisintarkistusviranomaisen nimi;
 - e) kriisintarkistusviranomaisen lausuma, joka koskee sen erimielisyyttä tai poikkeamista konsernin kriisintarkistuksen erityissuunnitelmasta tai sen näkemystä, jonka mukaan itsenäiset kriisintarkistus toimet tai muut toimet ovat sen lainkäyttöalueella sijaitsevan yhteisön tai yhteisöjen kannalta tarkoituksenmukaisia;

- f) niitä konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman osia koskevat yksityiskohtaiset perustelut, joista kriisinratkaisuviranomainen on eri mieltä tai joista se poikkeaa, tai selvitys syistä, joiden perusteella se pitää itsenäisiä kriisinratkaisutoimia tai muita toimia tarkoituksenmukaisina;
- g) yksityiskohtainen kuvaus toimista, jotka kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa, mukaan luettuina niiden aikataulu ja järjestys.
3. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

109 artikla

Niiden kriisinratkaisuviranomaisten välinen päätöksentekomenettely, jotka eivät vastusta konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa

1. Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka direktiivin 2014/59/EU 91 artiklan 9 kohdan ja 92 artiklan 5 kohdan mukaisesti eivät vastusta konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa, on toimittava tämän asetuksen 106 ja 107 artiklan mukaisesti ja tehtävä yhteinen päätös keskenään.
2. Yhteisen päätöksessä on oltava kaikki 106 ja 107 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti saadut erimielisyyttä koskevat tiedot.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

110 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER
